Έτος Η'

Τεύχος 172ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ — Σελίς

Ἡ προπαγάνδα ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α′ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 8335

ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέτρων, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας, Ἀνακριτικῆς καὶ Σωφρονιστικῆς, ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ, κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου (συνέχεια καὶ τέλος) 8340

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β′ κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8351

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὀλυμπία—Ὀλυμπιάδες—Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, κ. Ἰωάννου Νούσια 8357

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Φιλλανδικὴ ἀστυνομία, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α′ κ. Δ. Λιόντου 8363

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐπικαιρότητες τοῦ δεκαπενθημέρου—Τελετὴ ὁρκωμοσίας 59 νέων Ὑπαστυνόμων Β′—Ἑορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β′ κ. Σ. Πηλοῦ 8367

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α′ κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8379

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8381

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8382

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 172ΟΝ

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

2. Ἡ ψυχολογία ὡς βασικὸς παράγων προπαγάνδας καὶ γενικοὶ κανόνες αὐτῆς.

***

2. Ἡ ψυχολογία ὡς βασικὸς παράγων προπαγάνδας καὶ γενικοὶ κανόνες αὐτῆς.

α) Ἡ ψυχολογία ὡς βασικὸς παράγων προπαγάνδας.

Ἡ προπαγάνδα βασίζεται στὴν ἐπιλογὴ καὶ ἐφαρμογὴ τῶν πλέον καταλλήλων μεθόδων καὶ μέσων, γιὰ νὰ πετύχῃ τὸν ἐπηρεασμὸ τῶν συναισθημάτων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀνθρώπων πρὸς εἰδικὸ σκοπό. Βασίζεται μ' ἄλλα λόγια στὴν ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας.

Οὐσιαστικά, λοιπόν, ἡ προπαγάνδα μεταχειρίζεται ψυχολογικὲς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐπανάληψη καὶ τὴν πειθὼ καὶ μάλιστα τὴν πειθὼ μὲ ἐλευθερία καὶ ὄχι ἐκείνη ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὴ βία.

Οἱ ἐνέργειες τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου ἀκολουθοῦν πάντοτε δύο ξεχωριστὲς φάσεις, προκειμένου νὰ ἐπιδράσουν στὴ σκέψη τοῦ ἀντιπάλου στρατιώτη κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου. Ἡ μιὰ συνίσταται στὴ γενικὴ κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ του ἢ τῆς δραστηριότητάς του. Ἡ ἄλλη συνίσταται στὴν πρόκληση ἀποφάσεως γιὰ παράδοση, ἐκατάλειψη θέσεως ἢ ἀνταρσία, ἡ ὁποία ὅμως μπορεῖ νὰ πετύχῃ μόνον ὅταν γίνεται στὸν κατάλληλο χρόνο καὶ μάλιστα κατὰ τρόπο τεχνικὸ καὶ ψυχολογημένο.

Ὅπως ἀναφέραμε στὴν προηγούμενη παράγραφο, ἡ προπαγάνδα εἶναι ὅρος νεώτερος. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτη ἐποχὴ ἐχρησιμοποιοῦντο ψυχολογικὰ μέσα γιὰ τὴ διάδοση καὶ ἐπιβολὴ ὡρισμένων ἰδεῶν, ἀρχῶν ἢ συστημάτων, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὰ μέσα αὐτὰ ἀναφέρονται ὑπὸ ποικίλες μορφὲς στὴ θρησκειολογία, στὴν κοινωνιολογία, στὴν πολιτική, στὴν ἰατρική, στὴ φιλολογία κ.λ.π., μέχρις ὅτου στὴν ἐποχὴ μας ἐδημιουργήθη ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας, τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα ἀποτελοῦν βασικὸ πλέον παράγοντα γιὰ τὴν προπαγάνδα.

Γιαυτὸ ἀκριβῶς κατ' ἀρχήν, γιὰ τὴ σχεδίαση, ὀργάνωση καὶ ἐκτέλεση τῆς προπαγάνδας ἀπαιτοῦνται ἐπιστήμονες ψυχολόγοι. Ἐν τούτοις, συχνότατα ἀπεδείχθησαν ἄριστοι προπαγανδισταὶ καὶ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἀσχολήθησαν ποτὲ μὲ

τὴν ψυχολογία, γιατὶ εἶχαν διαίσθηση, ἀνέπτυσσαν παρατηρητικότητα καὶ τὸ μυαλό τους ἦταν ἐφευρετικό. Τέτοιες ἰδιότητες μάλιστα παρουσιάζουν συχνὰ οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ λογετέχνες, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ ἔχουν σπουδάσει ποτὲ τὴν ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας γνωρίζουν πῶς νὰ συνεγείρουν τὸ συναισθηματικὸ κόσμο μὲ ἐκκλήσεις, μὲ τὴν ποίηση καὶ μὲ ἐπιχειρήματα ποὺ ἔχουν τόση ψυχολογικὴ δύναμη, τόση λεπτότητα, τόση ὀξυδέρκεια, ποὺ θὰ τὴν ἐζήλευε καὶ ὁ καλύτερος καθηγητὴς τῆς ψυχολογίας.

Βέβαια, τέτοια ταλέντα δὲν μποροῦμε νὰ τὰ βρίσκουμε εὔκολα, γιαυτὸ ἀκριβῶς ἡ μελέτη τῆς ψυχολογίας ἀπὸ τοὺς πολιτικούς, ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ κράτους καὶ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς νὰ πετύχουν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, ὅπως καὶ οἱ ταλαντοῦχοι προπαγανδισταί.

Ὥστε τὰ βασικὰ στελέχη τῶν ἀνωτάτων κλιμακίων γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς προπαγάνδας, πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἐπιστήμονες ψυχολόγοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιβοηθοῦνται καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐπιστῆμες, ὅπως εἶναι ἡ ἀνθρωπολογία, ἡ κοινωνιολογία, ἡ οἰκονομολογία, οἱ πολιτικὲς καὶ οἱ τεχνικὲς ἀκόμη ἐπιστῆμες. Ἔτσι, μὲ τὴν ἐκπαίδευση θὰ καταρτισθοῦν τὰ κατώτερα κλιμάκια στὶς ὑπηρεσίες προπαγάνδας, ποὺ πρέπει νὰ καλύπτουν ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεως καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου.

Οἱ ψυχολόγοι προπαγανδισταὶ ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ παρουσιάζουν στὸν ἁπλὸ ἄνθρωπο, αἰσθήματα, ἐπιθυμίες καὶ σκέψεις ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἰδῇ τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἔχουν ὅμως τὴ δύναμη νὰ μεταβάλλουν τὴν ἔντονη ἐνδόμυχη ἐπιθυμία, σὲ ἔκδηλο μῖσος· τὴν ἀτομικὴ ἀνδρεία, σὲ ὁμαδικὴ δειλία ἢ σὲ πανικό· τὴν ἀδυναμία, σὲ ὁρμητικότητα· τὴν ἀπόφαση πρὸς ἀντίσταση, σὲ ἀδιαφορία καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη, σὲ δυσπιστία. Κι' αὐτὸ τὸ κατορθώνουν εἰσχωρῶντας στὴν ψυχή, στὸ ὑποσυνείδητο τῶν ἀνθρώπων, ἀπ' ὅπου ἀντλοῦν τὸ ὑλικὸ ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ δράσουν.

Οἱ ψυχολόγοι ἔχουν ἐπίσης τὴν ἱκανότητα νὰ βρίσκουν καὶ νὰ καθορίζουν τοὺς καταλληλότερους τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μποροῦν νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὶς πραγματικὲς διαθέσεις τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας μᾶς δείχνει ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ χοντρότερα λάθη διεπράχθησαν ἀπὸ κακὸ ὑπολογισμὸ τῶν σκέψεων καὶ τῶν διαθέσεων τοῦ ἀντιπάλου. Κατὰ τὸ 1940, ὁ ἰταλὸς πρεσβευτὴς στὴν Ἑλλάδα Γκράτσι εἶχεν ἀναφέρει στὸν δικτάτορα Μουσολίνι, ὅτι ἡ κατάληψη τῆς Ἑλλάδας θ' ἀποτελοῦσε ἕναν ἁπλὸ περίπατο τῶν ρωμαϊκῶν φαλάγγων πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ὁ πρεσβευτὴς αὐτὸς ὑπελόγισε κακῶς τὶς διαθέσεις τῶν Ἑλλήνων κι' ἔτσι, ὅταν ἐπεχειρήθη εἰσβολὴ στὴ χώρα μας τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, συνάντησαν ἕνα ἀτσάλινο ψυχικὸ τεῖχος, γιατὶ οἱ Ἕλληνες ἑνωμένοι ὅλοι ἐπρόβαλαν ἀντίσταση, ἀπώθησαν τοὺς ἰταλοὺς στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἀλβανίας κι' ἔτσι συνέτριψαν τὶς φασιστικὲς λεγεῶνες, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὲς καὶ τὸ μῦθο περὶ τοῦ ἀηττήτου τῶν στρατιῶν τοῦ ἄξονος. Ὅπως εἶναι δὲ γνωστό, οἱ Ἑλληνικὲς νίκες ἀποτέλεσαν τὶς πρῶτες νίκες τῶν δημοκρατικῶν συμμάχων κρατῶν κατὰ τῶν δικτατοριῶν τοῦ ἄξονος, ποὺ ἀπειλοῦσαν νὰ κατακτήσουν τὸν κόσμο καὶ δικαίως, ἀφοῦ σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα εἶχαν κατακτήσει ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Εὐρώπη.

Ὁ τρόπος ποὺ δουλεύουν οἱ ψυχολόγοι εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν περίπτωση. Ἄλλοτε ἐξετάζουν μὲ οἰκειότητα αἰχμαλώτους μὲ τοὺς ὁποίους ἀστειεύονται καὶ συζητοῦν διάφορα θέματα, ἐκτιμῶντας ἔτσι τὴ διανοητικότητα τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἄλλοτε πάλι ἀναλύουν τὶς εἰδήσεις ποὺ μεταδίδουν καὶ τὴν προπαγάνδα ποὺ κάνουν οἱ ἀντίπαλοι στὰ στρατεύματά τους καὶ στὸ λαό, κάνοντας ἔτσι διάγνωση τοῦ φρονήματος τοῦ ἐχθροῦ.

Παράλληλα, οἱ ψυχολόγοι θὰ βοηθήσουν καὶ θὰ ἐκπαιδεύσουν τοὺς προπαγανδιστάς, ὥστε ν' ἀποκτοῦν συναίσθηση τῆς ἀποστολῆς τους, γνώση τῶν μυ-

στικῶν τῆς προπαγάνδας καὶ τῶν μεθόδων κατὰ τὴ διενέργειά της, χωρὶς νὰ παρασύρωνται ἀπὸ τὸν ἀτομικό τους παράγοντα, ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα αἰσθήματα καὶ τὶς σκέψεις τους, ποὺ πρέπει νὰ τὰ κρατοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴ δουλειά τους. Ἐνδέχεται π.χ. ὁ προπαγανδιστὴς νὰ αἰσθάνεται μῖσος καὶ νὰ ἤθελε νὰ βρίση σκληρὰ καὶ χυδαία τοὺς ἀντιπάλους, τοῦτο ὅμως δὲν θὰ εἶχε κανένα ἀποτέλεσμα ἢ μᾶλλον θὰ ἔφερνε ἀντίθετο ἀποτέλεσμα ἀπὸ κεῖνο ποὺ θὰ ἐπεδίωκε, γιατὶ θὰ προκαλοῦσε τὸ πεῖσμα τῶν ἀντιπάλων του, οἱ ὁποῖοι καὶ δὲν θὰ ἤθελαν στὸ ἑξῆς νὰ τὸν ἀκούσουν. Ὁ ψυχολόγος, λοιπόν, θὰ μάθη τὸν προπαγανδιστὴ πῶς νὰ εἶναι ἀντικειμενικός, μεθοδικὸς καὶ ψυχρὸς καὶ πῶς θὰ κατορθώση νὰ κάνη τοὺς ἀντιπάλους ν' ἀκοῦνε ὅσα τοὺς λέγει. Παράλληλα, ὁ ψυχολόγος θὰ φροντίση νὰ δώση τὶς ἀπαραίτητες συμβουλὲς στὸν προπαγανδιστὴ γιὰ τὸ πῶς θὰ κατορθώνη νὰ κάνη τοὺς δικούς μας ἀνθρώπους (στρατιῶτες καὶ πολῖτες) νὰ κρατοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴ προπαγάνδα τὰ συναισθήματα καὶ τὶς πεποιθήσεις τους.

Τέλος, ὁ ψυχολόγος θὰ δώση τὶς εἰδικὲς ὁδηγίες του γιὰ κάθε μέσο προπαγάνδας, ἤτοι γιὰ τὴ ραδιοφωνικὴ προπαγάνδα, γιὰ τὶς προκηρύξεις, γιὰ τὴν προπαγάνδα μὲ μεγάφωνα, γιὰ τὴν προπαγάνδα μὲ πράκτορες, γιὰ τὴ χρήση προπαγανδιστικῶν τεχνασμάτων κ.λ.π.

Πραγματικά, πρέπει νὰ ὑπάρχη ἕνας ἐγκέφαλος μὲ ἐξαιρετικὲς ἱκανότητες ποὺ νὰ κατευθύνη τὴν προπαγάνδα καὶ νὰ τὴ συντονίζη μὲ τὶς στρατιωτικές, οἰκονομικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς καταστάσεις, σὲ τρόπο ὥστε νὰ καθορίζωνται σαφῶς οἱ προϋποθέσεις τῆς προπαγάνδας καὶ οἱ συγκεκριμένες ἀποστολές, τὰ ὄργανα δὲ αὐτῆς νὰ διεξάγουν τὸ ἔργο τους χωρὶς δισταγμοὺς καὶ μὲ ταχύτητα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς ψυχολογίας καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν ἀνάλογα πρὸς τὴν περίπτωση κάθε φορά.

Ὁ Χίτλερ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὀργανώσει κατὰ τρόπο πετυχημένο τὴν κατεύθυνση τῆς προπαγάνδας ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, καθώρισε ὡς ἑξῆς ταύτην: «Κάθε προπαγάνδα ὀφείλει νὰ εἶναι λαϊκὴ καὶ τὸ πνευματικό της » ἐπίπεδο πρέπει νὰ κατεβαίνη μέχρι καὶ τοῦ πιὸ φτωχοῦ στὴν ἀντίληψη, ἀπὸ κεί- » νους πρὸς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ γίνη. Ἡ ἀξία τῆς προπαγάνδας βρίσκε- » ται στὴ στοιχειώδη ἁπλότητα καὶ στὴν ἀκούραστη ἐπιμονή. Δὲν χρειάζεται ν' » ἀναζητήση τὴ μιὰ ἀντικειμενικὴ ἀλήθεια, ἀλλὰ νὰ ὑποβάλη μὲ τρόπο αὐταρχικὸ » στὸ λαὸ μιὰ πλαστὴ ἀλήθεια, προσαρμοσμένη πρὸς τὸ σκοπὸ ποὺ ἀκολουθεῖται».

Ἀλλὰ οἱ μεγαλύτεροι δεξιοτέχνες στὸν ψυχολογικὸ πόλεμο καὶ στὴν προγάνδα ὑπῆρξαν οἱ ἄγγλοι καὶ οἱ ἀμερικανοί, παρ' ὅλον ὅτι δὲν τὴν παρουσίαζαν κατὰ τρόπο πομπώδη, ὅπως ἔκαναν οἱ γερμανοί.

Ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ στὸ «Mein Kampf» ἀναγνωρίζει τὴν ὑπεροχὴ τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς προπαγάνδας. Ἡ βάση τῆς προπαγάνδας αὐτῆς εἶναι ἡ ἀλήθεια παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἡ ὀργάνωση τοῦ ἐπιτελείου της δὲν φαίνεται πουθενὰ καὶ ὅμως ὑπάρχει ἐκεῖ ἕνα «τρὰστ ἐγκεφάλων» γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου σὲ παγκόσμιο κλίμακα, πρὸς χάριν τῆς british commonwealth of nations (ὀργανώσεως τῆς βρεταννικῆς κοινοπολιτείας) στὴν ὁποία ὁ ἥλιος δὲν δύει ποτέ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ γιὰ τὴν ὁποία γίνεται ἕνας ἀδιάκοπος πόλεμος. Κανένας ἀμύητος δὲν θὰ τοὺς μάθη ποτέ, ὅπως κανένας δὲν ἐγνώρισε τὴν ἀληθινὴ ἡγεσία τοῦ ἄλλου τερατίου συγκροτήματος τῆς βρεταννικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν (ἰντέλλιτζενς σέρβις).

Δύσκολες στιγμὲς γιὰ τὴν προπαγάνδα εἶναι κεῖνες κατὰ τὶς ὁποῖες καταβάλλεται προσπάθεια νὰ δικαιολογηθῇ ἕνα δυσάρεστο γεγονός. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ γερμανικὴ προπαγάνδα κατὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ἔδωσε δείγματα ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος. Πράγματι, μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς στρατιᾶς στὸ Στάλιγκραντ, ἡ γερμανικὴ προπαγάνδα παράλληλα πρὸς τὴν ἔκδοση τοῦ ἀπέριττου στρα-

τιωτικοῦ ἀνακοινωθέντος, διέταξε τὴν τήρηση τριημέρου γενικοῦ πένθους τῶν γερμανῶν. Σκοπὸς τούτου ἦταν νὰ πετύχῃ ἔντεχνο διαρρύθμιση τῆς ψυχολογίας τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ γιὰ νὰ μειωθῇ ἔτσι ἡ ζωηρὰ ἐντύπωση, τὴν ὁποία ἐπροκάλεσε τὸ δυσάρεστο αὐτὸ στρατιωτικὸ γεγονός. Πρὸς τοῦτο, γιὰ νὰ προλάβῃ τὴ δημιουργία αἰσθημάτων ἀδιαφορίας, ἢ ἀπογνώσεως, ἢ λύπης, ἢ ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως, ἢ διαβρωτικοῦ σκεπτικισμοῦ, ἢ ἀποκαρδιώσεως κ.λ.π., ἔσπευσε ἡ συντονισμένη προπαγάνδα νὰ ὑποβάλῃ αἰσθήματα ὑπερήφανης θλίψεως μόνον, τὰ ὁποῖα θὰ ἔδιωχναν κάθε ἄλλο αἴσθημα καὶ κάθε ἄλλη σκέψη. Ἔτσι τὸ σύνθημα ἦταν: «ὑποχρεωτικὸ πένθος, ὑπερήφανη θλίψη, τιμὴ »στοὺς νεκροὺς καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ τριήμερο πένθος »ἡ ζωὴ ἀρχίζει καὶ πάλι: ἐργασία καὶ πόλεμος».

β) Γενικοὶ κανόνες προπαγάνδας.

Ὅπως ὁ καθένας ἀντιλαμβάνεται, ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου εἶναι νὰ δημιουργήσῃ τὶς προϋποθέσεις, ὥστε ὁ ἀντίπαλος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τρόπο ἐπιζήμιο γιὰ τὴν πολεμική του προσπάθεια. Γιὰ νὰ πετύχῃ τοῦτο πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται ὡρισμένοι κανόνες κατὰ τὴ διενέργεια τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

ι) Ἡ ἀπόκτηση τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀκροατηρίου. Ἀποτελεῖ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ ζωτικῆς σημασίας ἡ ἀπόκτηση τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν προσώπων πρὸς τὰ ὁποῖα στρέφεται ἡ προπαγάνδα, μὲ τὴν ἀξιοπιστία καὶ τὴν αὐθεντικότητα τῶν πηγῶν τῆς προπαγάνδας· γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς πρέπει νὰ ἔχουμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ πλέον σημαντικὸς παράγων. Ὅλες οἱ διαδιδόμενες πληροφορίες θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀντικειμενικές, πραγματικὲς καὶ ἀκριβεῖς. Μιὰ πρόδηλα ψεύτικη πληροφορία μπορεῖ νὰ κλονίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀκροατηρίου, γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ὁποίας ἐχρειάσθη προσπάθεια πολλῶν μηνῶν. Ἐὰν τὰ μέσα τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας μεταδίδουν κατὰ συνήθεια ψευδεῖς ἢ διαστρεβλωμένες πληροφορίες στὸ λαό της, εἶναι μᾶλλον πιθανὸν ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ στραφῇ πρὸς κάποια ἄλλη πηγὴ πληροφοριῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ μπορῇ νὰ βασίζεται. Ἐκτὸς αὐτοῦ, κεῖνος ὁ ὁποῖος κάνει τὴν προπαγάνδα θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται καὶ νὰ εἶναι βέβαιος πὼς ἐκεῖνο ποὺ τοὺς λέει εἶναι πιστευτὸ καὶ ἀληθινό. Τέλος, ἐὰν κεῖνος ποὺ κάνει τὴν προπαγάνδα ἐπιδιώξῃ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τρόπο ἀντίθετο πρὸς τὴν κοινὴ γνώμη, χωρὶς ἀμφιβολία δὲν θὰ πετύχῃ ν' ἀποσπάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀκροατηρίου. Γιὰ ν' ἀποφευχθῇ ὅμως τὸ σφάλμα αὐτὸ ἀπαιτοῦνται ἀκριβεῖς πληροφορίες γιὰ ὅσα πιστεύει ἢ σκέπτεται ὁ ἀντίπαλος.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν παράδοση καὶ πιστεύουν στὴν ἀρχὴ ὅτι ἡ πληρότητα καὶ ἡ ἀκρίβεια μιᾶς πληροφορίας εἶναι τὸ κύριο προπύργιο γιὰ τὴν ἄμυνά των ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας. Τὸ δόγμα τοῦτο εἶναι ἄλλωστε τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν δημοκρατικῶν λαῶν, στοὺς ὁποίους ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου θεμελιώνει τὴ βάση γιὰ κάθε σκέψη καὶ ἔκφραση τούτου. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀρχή, ποὺ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση πρὸς ἐκείνη τὴν ὁποία ἀκολουθοῦν τὰ δικτατορικὰ καθεστῶτα καὶ ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ διατηρήσουν ἕνα ἀδιαπέραστο παραπέτασμα γύρω ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες καὶ τοὺς πολίτες καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἐλάττωμα, γιατὶ τὰ πρόσωπα ποὺ περιορίζονται κατὰ τέτοιο τρόπο ζητοῦν συνεχῶς νὰ μάθουν τὴν ἀλήθεια. Γιαυτὸ οἱ δημοκρατικοὶ λαοὶ ὄντας ἐνημερωμένοι καὶ γνωρίζοντας τὴν ἀλήθεια μποροῦν πιὸ καλὰ νὰ προστατεύσουν τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ μιὰ ἀπατηλὴ προπαγάνδα.

Μὲ βάση αὐτὲς τὶς ἀρχές, στὰ δημοκρατικὰ κράτη ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος

καὶ οἱ πολῖτες μποροῦν νὰ διαβάζουν ὅ,τι θέλουν καὶ ν' ἀκοῦν ὅποιο ραδιοφωνικὸ σταθμὸ προτιμοῦν.

Κατὰ τὸν πόλεμο μάλιστα οἱ στρατιῶτες τῶν συμμάχων ἄκουγαν ὅλους τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς ἐλεύθερα καὶ μποροῦσαν νὰ παίρνουν διάφορες προκηρύξεις ποὺ ἔρριχναν οἱ ὑπηρεσίες προπαγάνδας τῶν χωρῶν τοῦ ἄξονος, τὶς ὁποῖες ἔστελναν γιὰ ἐνθύμιο στὰ σπίτια τους. Ἐνῶ στὶς χῶρες καὶ τὸ στρατὸ τοῦ ἄξονος ἀπαγορευόταν αὐστηρὰ καὶ νὰ πιάσῃ στὰ χέρια του κανεὶς προπαγανδιστικὴ προκήρυξη τῶν συμμάχων ἢ ν' ἀκούσῃ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ ἀπαγορευμένο. Τοῦτο ἀποτελοῦσε ἔγκλημα ποὺ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατο. Παρὰ ταῦτα ὅμως οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ πολῖτες διψασμένοι νὰ μάθουν τὴν ἀλήθεια ἔπαιρναν τὶς προκηρύξεις καὶ τὶς διάβαζαν.

ιι) Ἡ ἀπόκτηση καὶ συγκράτηση τοῦ ἀκροατηρίου. Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα προβλήματα τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου εἶναι ἡ ἀπόκτηση καὶ ἡ συγκράτηση τοῦ ἀκροατηρίου. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς καλύτερους τρόπους γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἶναι οἱ ἑξῆς: Νὰ δίδωνται ἀκριβεῖς, ἀληθινὲς καὶ πλήρεις εἰδήσεις. Νὰ παρέχεται ψυχαγωγία ποὺ νὰ σχεδιάζεται κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ προσελκύῃ καὶ νὰ διατηρῇ τὴν προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου. Νὰ γίνεται μνεία στὶς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς ὀνομάτων τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Νὰ μεταδίδωνται ἔξυπνα ραδιοφωνικὰ καὶ δημοσιογραφικὰ σκέτς. Νὰ χρησιμοποιῆται στὸ ραδιόφωνο καὶ στὸν τύπο γενικά, ἡ γλῶσσα τοῦ ἐχθροῦ. Ν' ἀναπτύσσωνται ζωτικὰ θέματα γιὰ τὸν ἐχθρό.

ιιι) Ἡ ἀποφυγὴ ἀνταγωνισμοῦ μὲ ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται ἡ προπαγάνδα. Ἕνας καλὸς προπαγανδιστὴς ἀποφεύγει πάντοτε νὰ λέγῃ ἢ νὰ γράφῃ κάτι ποὺ εἶναι δυνατὸ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντίδραση τοῦ ἀκροατηρίου. Πρέπει λοιπόν: Ν' ἀποφεύγωνται οἱ καυχησιολογίες γιὰ διάφορες ἐπιτυχίες, ὅταν μεταδίδωνται ἢ γράφωνται εἰδήσεις. Οἱ ἀπώλειες δὲ τοῦ ἐχθροῦ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐμφανίζωνται οὔτε ὡς ἐπαίσχυντες, οὔτε περισσότερο σοβαρὲς ἀπ' ὅ,τι πραγματικὰ εἶναι. Ν' ἀποφεύγεται ἡ γελοιοποίηση ἢ καθύβριση τοῦ ἐχθροῦ, γιατὶ τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς ἀποκλειστικὸ ἀποτέλεσμα τὴν ἐντονώτερη ἀντίδραση. Ν' ἀποφεύγεται ἡ παρουσίαση τῆς λιποταξίας ὡς ἀτιμωτικῆς πράξεως. Οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου ἐπιφέρουν συχνὰ μεταβολὲς στὴν ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ σκέψη, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ λιποταξία νὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη λογικὴ συμπεριφορά. Ὁ ἀντίπαλος θὰ πρέπει νὰ πιστέψῃ μὲ τὰ διαδοχικὰ ἀποτελέσματα τῆς προσχεδιασμένης προπαγάνδας, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συντομευθῇ ὁ χρόνος τοῦ πολέμου καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐπιβάλλεται δυσφήμηση, διολιοφθορές, λιποταξία καὶ παράδοση τῶν ὅπλων.

ιυ) Ἡ πειστικότητα. Ἡ χρησιμοποίηση τῆς πειστικότητος, κατ' ἀντίθεση πρὸς τὴν ἄμεσο διαταγή, ἔχει ἀπόλυτο ἐφαρμογὴ στὴν τεχνικὴ τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου. Οἱ διαταγὲς εἶναι ἀποτελεσματικὲς μόνο ὅταν ὁ ἀντίπαλος ἔχει χάσει τελείως τὸ ἠθικό του.

Γενικά, λοιπόν, σκοπὸς τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ παροχὴ εὐλογοφανῶν καὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ συναισθηματικῶν ἐκκλήσεων, καθὼς καὶ ἡ χρησιμοποίηση κάθε ἐπινοήσεως γιὰ νὰ πεισθῇ μᾶλλον τὸ ἀκροατήριο νὰ υἱοθετήσῃ ἕνα τρόπο ἐνεργείας, παρὰ νὰ διαταχθῇ νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας, Ἀνακριτικῆς καὶ Σωφρονιστικῆς, ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ κ. **Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Β'. Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέτρων ἀπὸ βιοκοινωνικῆς ἀπόψεως.

***

4. Δυσχέρειαι λόγῳ ψυχικῶν νοσήσεων. Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς ψυχιατρικῆς ἀποκαλούμεναι «ψυχώσεις», ἤτοι ἡ ἑτέρα ἐκ τῶν δύο γενικῶν κατηγοριῶν «παθολογικῶν κλινικῶν μορφῶν». Ἐν αὐταῖς πρόκειται περὶ νοσηρῶν ψυχικῶν ἐξεργασιῶν, αἵτινες προκαλοῦσιν οὐχὶ ἁπλῶς ποσοτικάς, ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ ποιοτικὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὰς ψυχικὰς λειτουργίας τοῦ ἀτόμου.

Αἱ τοιαῦται ψυχώσεις, συνιστῶσαι τὰς κυρίως «ψυχικὰς νόσους», συνδέονται πρὸς παθολογικὰς μεταβολὰς τῆς φυσιολογικῆς λειτουργίας ἢ τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς τοῦ ἐγκεφάλου ἢ ἔστιν ὅτε καὶ ἑτέρων ὀργάνων. (1)

Εἰς τὰς τοιαύτας ψυχώσεις ἀναφέρεται ὁ ΠΚ ἄ. 123 § 1 διὰ τῆς φράσεως: «ἐὰν οὗτος (ὁ ἀνήλικος) πάσχῃ ἀπὸ ψυχικὴν νόσον». Ἐκ τῶν ψυχώσεων ὁ νόμος μνημονεύει ρητῶς μόνον τὴν ἐπιληψίαν. Αἱ ψυχώσεις εἶναι σπάνιαι πρὸ τῆς ἥβης. Δυστυχῶς ὅμως συνήθως (πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἐκδήλου ἐπιληψίας καὶ τῆς νεανικῆς προϊούσης παραλύσεως) δὲν εἶναι ἐμφανεῖς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διέρχονται λανθάνουσαν (ἄρα ἐπικίνδυνον) μορφήν, ἐπιδρῶσαι ἐπὶ τὴν ἀνέλιξιν καὶ διάπλασιν τῆς ἐν σχηματισμῷ προσωπικότητος.

Ἐνταῦθα ἀνήκουσιν αἱ ἀκόλουθοι περιπτώσεις ψυχικῶν νόσων:

α) Ἐπιληψία (ἱερὰ νοῦσος). Ταύτης διακρίνονται δύο εἴδη, ἤτοι τὸ μὲν ἡ συμπτωματικὴ (ἢ ἄτυπος), τὸ δ' ἡ ἐνδογενὴς (ἢ τυπικὴ ἢ ἰδιοπαθὴς ἢ γνησία) ἐπιληψία. Αἱ προκαλοῦσαι τὰς σωματικὰς ἐπιληψίας ὀργανικαὶ βλάβαι τοῦ ἐγκεφάλου δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἤδη ἀπὸ τῆς φάσεως τῆς ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας, οὖσαι εἴτε μηχανικαὶ (ὡς τραύματα), εἴτε τοξικαί, εἴτε μολυσματικαὶ (λοιμώξεις), εἴτε βιολογικαὶ (ὡς ὑποσιτισμός), εἴτε συμμιγεῖς. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ πρῶτοι ἐπιληπτικοὶ παροξυσμοὶ ἐμφανίζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐφηβικῆς φάσεως. Πάντως ἀντὶ τῶν ἐπιληπτικῶν παροξυσμῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἁπλῶς μόνον «ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα», (ἤτοι κρίσεις ἑτέρας μορφῆς), λίαν συχνὰ παρὰ τῇ νεανικῇ ἐπιληψίᾳ. Αἱ αἰφνίδιοι ἀφαιρέσεις τῶν ἀνηλίκων, τῶν πασχόντων ἐξ ἐπιληπτικῶν ἰσοδυνάμων, δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς ἔλλειψις προσοχῆς καὶ ἡ μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις θορυβώδης συμπεριφορὰ τοῦ ἀνηλίκου ὡς ἀταξία, ἀλλ' ἀμφότεραι ὡς ἐκδηλώσεις παροξυσμῶν τῆς ἀτύπου ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία τῶν ἀνηλίκων δημιουργεῖ χαρακτῆρα εὐερέθιστον, ἐκρηκτικόν, καταθυμικόν, ἰσχυρογνώμονα καὶ ἀνυπάκοον.

Πρὸς τοὺς ἐπιληπτικοὺς νέους δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν περὶ τῆς νόσου αὐτῶν, διότι οὗτοι γνωρίζοντες «τὸ μέγεθος τῆς τραγικῆς των παθήσεως ζῶσιν ὑπὸ διαρκῆ ἐφιάλτην». (2) Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τῶν ἐπιληπτικῶν νέων εἰς εἰδι-

(1) «Μ. Γ. Στριγγάρη, αὐτόθι» σ. 166 ἐπ. περὶ γενικῶν κατηγοριῶν παθολογικῶν τύπων.
(2) «Κ. Δ. Κωνσταντινίδη. Μαθήματα Ψυχιατρικῆς. Ἀθῆναι. 1946» σ. 263 ὑπ. 1.

κὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἐπιληπτικῶν ἀνηλίκων, ἐν οἷς οὗτοι ἀσχολοῦνται εἰς ἐργασίαν ὑπὸ παρακολούθησιν.

β) Ἀλκοολικαὶ καὶ τοξικαὶ ψυχώσεις. Ἐξ αὐτῶν ἀλκοολικαὶ ψυχώσεις εἶναι αἱ ὀφειλόμεναι εἰδικώτερον εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς οὐσίας τοῦ οἰνοπνεύματος. Αἱ τοιαῦται ἀλκοολικαὶ ψυχώσεις ὑποδηλοῦνται ὑπὸ τοῦ ΠΚ ἄ. 123 § 1 διὰ τῆς φράσεως : «ἢ εἶναι (ὁ ἀνήλικος) ἔκδοτος εἰς τὸν πότον».

Ἀφ' ἑτέρου «τοξικαὶ ψυχώσεις» εἶναι αἱ ὀφειλόμεναι (εἰς τὴν κατάχρησιν ἑτέρων τοξικῶν οὐσιῶν, φερ' εἰπεῖν χασισίου, κοκαΐνης κ.τ.λ.). Ἡ φάσις τῆς νεότητος ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον καμπὴν τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὑποδούλωσίν του εἰς τὴν τοξικομανίαν. Διότι οἱ νέοι, ἀγνοοῦντες τοὺς κινδύνους, προσηλυτίζονται εὐχερέστερον πρὸς τὴν χρῆσιν τοξικῶν οὐσιῶν ἰδίως, ἐπειδὴ φαντάζονται ὅτι, οὕτως ἐνεργοῦντες καὶ μάλιστα παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, ἀποδεικνύουσιν ἀνδρισμὸν καὶ ἰσοτιμίαν πρὸς τοὺς ὡρίμους ἄνδρας. (1)

Ἐνδείκνυται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν τοξικομανῶν καὶ οἰνοφλύγων ἀνηλίκων οὐχὶ εἰς ψυχιατρεῖα, ἀλλ' εἰς εἰδικὰ «θεραπευτικὰ ἱδρύματα ἀποτοξινώσεως ἀνηλίκων», μετὰ δὲ τὴν ἀποθεραπείαν ἐπιβάλλεται ἡ συνεχὴς παρακολούθησις ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζωῇ, λόγῳ τοῦ κινδύνου τῆς ὑποτροπῆς εἰς τὴν ἕξιν. Προκειμένου περὶ ψυχώσεων τοξικῆς καὶ ἀλκοολικῆς φύσεως ἐνδείκνυται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν νοσούντων εἰς «ψυχιατρεῖα ἀνηλίκων». Τὰ ἱδρύματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν δέον νὰ λειτουργῶσιν κατὰ τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα. (2)

γ) Λοιμώδεις ψυχώσεις (συμπτωματικαὶ ψυχώσεις). Αὗται ὀφείλονται εἰς τοξίνας τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ μικροβίων διαφόρων λοιμωδῶν νόσων (κοιλιακοῦ τύφου, γρίππης, ὀστρακιᾶς, πνευμονίας, ἐρυσιπέλατος, πνευμονίας, φυματιάσεως, ἐλονοσίας, ἐξανθηματικοῦ τύφου, διφθερίτιδος, παρωτίτιδος, δυσεντεριῶν, ἀμοιβαδώσεων, χολέρας, λέπρας, λύσσης κ.τ.λ.,), αἵτινες, ἀποκτῶσαι ἐπὶ ὡρισμένων περιπτώσεων «νευροτροπισμὸν» καὶ ἐγκαθιστάμεναι κατ' ἐπιλογὴν ἐν τῇ νευρικῇ οὐσίᾳ, δημιουργοῦσι διαφόρους νοσολογικὰς καὶ ψυχικὰς ἀντιδράσεις. Παρὰ τῷ πάσχοντι παρατηροῦμεν διαταραχὴν τοῦ συνειρμοῦ τῶν ἰδεῶν, ψευδαισθήσεις, παραληρητικὰς ἰδέας, θόλωσιν τῆς συνειδήσεως, διαταραχὴν τοῦ προσανατολισμοῦ, μείωσιν τῆς προσοχῆς, ψυχικὴν κόπωσιν, ὑπνηλίαν, μνημονικὰ κενά.

Αἱ ἐν λόγῳ ψυχώσεις ἀναπτύσσονται ὀξέως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἢ καὶ ὡρῶν. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις προηγεῖται βραχὺ ἢ καὶ μακρὸν προδρομικὸν στάδιον δυσθυμίας, εὐερεθίστου καὶ ἄγχους, καθ' ὃ ὁ ἀνήλικος μαθητὴς ἐξακολουθεῖ νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον ἢ εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ νεαρὰ ἡλικία ἐμφανίζει μείζονα ἑτοιμότητα πρὸς σχετικὰς ψυχοπαθολογικὰς ἀντιδράσεις. Σημασίαν κέκτηνται καὶ αἱ μεταλοιμώδεις καταστάσεις. Αἱ ἄνω ὀξεῖαι ψυχικαὶ νόσοι διαρκοῦσι μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ παθογόνος (σωματικὴ) αἰτία, συνιστῶσαι κυρίως εἰπεῖν σύμπτωμα τῆς σωματικῆς νόσου. Ἀρκετὰς ὅμως φορὰς διατηροῦνται αὗται καὶ μετὰ τὴν θεραπείαν τῆς σωματικῆς νόσου ὡς ἐπακόλουθον τῆς διὰ τῆς λοιμώξεως δημιουργηθείσης βλάβης ἐγκεφαλικῶν κυττάρων. Ἐπὶ τῶν χρονιζουσῶν περιπτώσεων εἴτε δημιουργεῖται μόνιμος βλάβη τῆς διανοίας καὶ τῆς μνήμης (δευτεροπαθὴς ἄνοια), εἴτε ἀπομένουσιν ἐλαφραὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ διαταραχαὶ (εὐερέθιστον μετὰ συναισθηματικῶν ἐκρήξεων), μείωσις συναισθηματικότητος, ἀβουλησία, διανοητικὴ ἐξασθένησις, εὐχερὴς σωματικὴ καὶ διανοητικὴ κόπωσις.

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχιατρόν.

δ) Ψύχωσις τῆς ἐπιδημικῆς ἐγκεφαλίτιδος (ἢ «λη-

(1) «Μ. Στριγγάρη, αὐτόθι» σ. 221.
(2) «Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου. Ἄρθρα. Τ. Β'. Ἀθῆναι. 1950.» σ. 5 ἐπ.

θαργικὴ ἐγκεφαλῖτις» ἢ «ψύχωσις (ἐρευνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἕλληνος) von Economo»). —Αὕτη ὀφείλεται εἰς ὀργανικὰς ἀλλοιώσεις τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ἐκ διαφόρων λοιμωδῶν νόσων. Αἱ σχετικαὶ χαρακτηρολογικαὶ διαστροφαὶ καὶ ψυχοπαθολογικαὶ ἐκδηλώσεις προσλαμβάνουσι μείζονα ἔντασιν κατὰ τὴν φάσιν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Σημασίαν ἔχουσι καὶ αἱ μετεγκεφαλιτικαὶ καταστάσεις, αἵτινες ἐξωθοῦσι τοὺς μὲν ἄρρενας εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀλητείαν, τὰς δὲ θηλείας εἰς τὴν πορνείαν. Γενικῶς οἱ ἔφηβοι καθίστανται δυσχερέστατοι, ἐνοχλητικοί, βασανιστικοὶ μικροτέρων παιδίων, ψευδολόγοι καὶ ραδιοῦργοι, ὀξύθυμοι, ρέποντες πρὸς χειρονομίας καὶ βιαιοπραγίας, βωμολόχοι καὶ χυδαῖοι, γενετηρίως προκλητικοὶ καὶ πρὸς ἀγνώστους γυναῖκας, ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν μητέρα ἢ τὰς ἀδελφάς κ.τ.λ. Συχνάκις παρητηρεῖται ροπὴ πρὸς κλοπὰς καὶ ὑπεξαιρέσεις, φθορὰν ξένης περιουσίας, ἐμπρησμούς, ἀδίκους ἐπιθέσεις, αἰδοιοδειξίαν, βιασμούς, σπανιώτερον πρὸς ἀνθρωποκτονίαν καὶ λῃστείαν.

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχίατρον.

ε) Ψ υ χ ώ σ ε ι ς ἐ ξ ἐ γ κ ε φ α λ ι κ ῶ ν π α θ ή σ ε ω ν (νόσων ἐντοπιζομένων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, λ.χ. ἐξ ὄγκων τοῦ ἐγκεφάλου, ἐκ μηνιγγίτιδος). Διαφέρουσαι εἶναι ἡ «παιδικὴ μηνιγγῖτις» (συχνὰ τὰ παραληρήματα) (ὅσαι περιπτώσεις διαφεύγουσι τὸν θάνατον, συνεπάγονται διαφόρους μονίμους ψυχοπαθολογικὰς ἀνωμαλίας, ὡς νοητικὴν καὶ βουλητικὴν κατάπτωσιν), ἡ «λοιμώδης χορεία» (περίεργοι ἔντονοι κινήσεις τῶν ἄκρων· προσβάλλονται συνήθως τὰ νευροπαθῆ παιδία, εἰς διπλάσιον δὲ βαθμὸν τὰ κοράσια· συνήθεις εἶναι ψυχικαὶ διαταραχαί, ὡς τάσις πρὸς θρήνους, ἀλλὰ καὶ συναισθηματικὴ ψυχρότης, ἀνησυχίαι κ.τ.λ. κατὰ δὲ τὴν φάσιν τῆς ἐφηβείας συναίσθημα παθολογικῆς εὐφορίας, διεγερτικότης καὶ ἀσυναρτησία (σύνδρομον μωρίας), ὀνειρικὸν παραλήρημα).

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχιατρόν.

στ) Τ ρ α υ μ α τ ι κ α ὶ ψ υ χ ώ σ ε ι ς. Πρόκειται περὶ ψυχικῶν νοσήσεων, ὀφειλομένων εἰς τραύματα καίρια τῆς κεφαλῆς. Γενικῶς ἐκ τῶν τραυμάτων τῆς κεφαλῆς ἐπηρεάζονται ἐνδεχομένως αἱ λειτουργίαι τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι. Ἐντεῦθεν δύνανται νὰ ἐπακολουθήσωσι πρόσκαιροι ἢ δυστυχῶς καὶ μόνιμοι βλάβαι τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν. Ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῶν τραυματικῶν συνεπειῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ διακρίνονται θεωρητικῶς τὸ μὲν ἡ ἐλαφρὰ μορφὴ τῆς «διασείσεως» (ἁπλῆ κινητικὴ δόνησις), τὸ δὲ ἡ βαρεῖα μορφὴ τῆς «θλάσεως» (βλάβη βαρεῖα, ἐνδεχομένως καὶ ἀπώλεια τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, αἱμορραγίαι). Τὸ ἄτομον δυνατὸν νὰ περιπέσῃ εἴτε ἀμέσως, εἴτε καὶ μετὰ τὴν πάροδον ἀρκετῆς ὥρας μετὰ τὸν τραυματισμὸν εἰς ἀναισθησίαν. Τὰ συμπτώματα εἶναι ἀνάλογα καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν.

Ἐπὶ τῆς διασείσεως ἐνδεχομένη ἡ προσβολὴ τῶν μνημονικῶν λειτουργιῶν (μνημονικὰ κενὰ μετὰ μυθοπλασιῶν). Ἡ θλάσις δυνατὸν νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν θάνατον. Παρατηροῦνται διεγερτικαὶ καταστάσεις, παραληρήματα καὶ συγχύσεις.

Ἐπὶ ὡρισμένων ἀτόμων, ἅτινα ὑπέστησαν βαρείας κακώσεις τῆς κεφαλῆς, παρατηρεῖται βαθμιαία μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος (λανθανόντως χωροῦσα) (μεμψιμοιρία, δυσθυμία, εὐαισθησία, ἀνυπομονησία, ὀξυθυμία, συναισθηματικὴ ἀμβλύνοια, παθολογικὴ μέθη, ἔλλειψις ἐνεργητικότητος, ἐνδεχομένη μετατραυματικὴ ἐπιληψία). Τὸ θέμα ἔχει σχέσιν τὸ μὲν ὡς ἐγκληματογόνος παράγων, τὸ δ' ἐν τῇ ψυχολογίᾳ τῆς μαρτυρίας ἐκ μέρους τραυματισθέντων εἰς τὴν κεφαλήν.

ζ) Ἐ ν δ ο κ ρ ι ν ι κ α ὶ ψ υ χ ώ σ ε ι ς. Γενικῶς ἐκ διαφόρων βλαβῶν ὡρισμένων ἐνδοκρινῶν ἀδένων ἐπηρεάζονται αἱ βιολογικαὶ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἐνδεχομένως τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ τῶν ἐλαφροτέρων περιπτώσεων ἐπέρχεται ἁπλῆ μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος (εἴτε μορφὴ ἀβουλίας, νωθρότη-

τος, βραδυψιχισμοῦ, εἴτε μορφὴ ἐρεθιστικότητος, ἐριστικότητος, πολυπραγμοσύνης καὶ εὐφορίας). Σπανιώτερον ἐπέρχονται καὶ ἐνδοκρινεῖς ψυχώσεις (διαταραχαὶ συνειδήσεως, παραλήρημα, ψευδαισθήσεις).

Ἐὰν αἱ ἐνδοκρινεῖς παθήσεις προσβάλωσι τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικήν του ἡλικίαν, ἐπηρεάζονται συνήθως καὶ αἱ διανοητικαὶ λειτουργίαι (ὡς ἐπὶ κρετινισμοῦ καὶ μυξοιδήματος ἀνηλίκων) (δημιουργία καταστάσεων πνευματικῆς ἀνεπαρκείας).

η) Γεννητικαὶ ψυχώσεις. Τοιαῦται δύνανται νὰ συνοδεύσωσι τὰς ἐμμήνους ρύσεις, τὴν ἐγκυμοσύνην, σπανιώτερον τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἀποκτῶσιν αἱ παρορμητικαὶ πράξεις τῶν γυναικῶν πρὸς ἐξυβρίσεις, κλοπάς, παιδοκτονίας καὶ αὐτοκτονίας.

θ) Σχιζοφρενικαὶ ψυχώσεις (καλούμεναι ὑπὸ τῆς παλαιοτέρας ψυχιατρικῆς «πρώϊμος ἄνοια»). Αὗται εἶναι ἐν πολλοῖς ἀγνώστου αἰτιολογίας καὶ εἶναι αἱ συχνότεραι ἐκ τῶν ψυχικῶν νόσων. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ φαινόμενον τῆς «σχίσεως τῆς προσωπικότητος», καθ' ἣν ἐπέρχεται διάσπασις τῆς ἐνιαίας ψυχικῆς προσωπικότητος τοῦ νοσοῦντος, διαχωρίζοντος ἐκ τοῦ ἐγώ του διαφόρους ψυχικὰς ἐπεξεργασίας, ἃς ὑπολαμβάνει ὡς ξένας, ἐχούσας ἰδίαν αὐθυπόστατον καὶ ἀνεξάρτητον ὕπαρξιν. Ἀναλόγως πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν συμπτωμάτων δημιουργοῦνται αἱ τέσσαρες μορφαὶ τῆς ἁπλῆς σχιζοφρενείας, τῆς ἡβηφρενείας, τῆς κατατονίας καὶ τῆς παρανοίας. Ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἐν λόγῳ ψυχώσεων ἀνάγεται κατὰ κανόνα εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, σπανίως ὅμως ἤδη καὶ εἰς τὴν παιδικὴν («πρώϊμος ἢ νεανικὴ ἄνοια», dementia praecocissima, ὑποδυομένη μορφὴν μελαγχολίας ἢ κατατονίας), πολλάκις ἐν λανθανούσῃ μορφῇ. Τὰ ψυχωτικὰ ἐπεισόδια ἐνίοτε συμπλέκονται μετὰ τῶν συνήθων ἐφηβικῶν κρίσεων.

Κατ' ἐξοχὴν διαφέρουσα εἶναι ἡ μορφὴ τῆς «ἡβηφρενείας», ἥτις ἐμφανίζεται οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὥριμον. Πάντως συνηθεστέρα εἶναι ἡ ἐμφάνισις κατὰ τὴν νεανικὴν φάσιν, διότι ἴσως ἡ ἐφηβικὴ ἐνδοκρινικὴ ἀναστάτωσις δημιουργεῖ πρόσφορον ἔδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν σχιζοφρενικῶν ἐξεργασιῶν. Δυσχερὴς ἡ διάγνωσις τοῦ ποικίλου εἰς μορφὰς προδρομικοῦ σταδίου τῆς προψυχωτικῆς προσωπικότητος. Χαρακτηριστικὰ τῆς ἡβηφρενείας εἶναι ἡ συναισθηματικὴ (ἐνίοτε μερικὴ) καὶ βουλητικὴ ἀτονία μετὰ σποραδικῶν αἰφνιδίων παρορμήσεων, ἀσυναρτησία ἰδεῶν καὶ κρίσεων, πτῶσις τῆς ἱκανότητος προσαρμογῆς εἰς τὸ οἰκογενειακὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν περιβάλλον, ἀπόσχισις ἀπὸ τῆς πραγματικότητος διὰ θεμελιώσεως φανταστικοῦ κόσμου, συναισθηματικαὶ δυσαρμονίαι καὶ ἀντιθέσεις συμπεριφορᾶς (λ.χ. εὐγένεια μετὰ ταυτοχρόνου θρασύτητος, ἀδιαφορία μετ' εὐσυγκινησίας, ὀρθροφροσύνη μετ' ἀκρισίας, ἀπομόνωσις μετὰ διαχυτικότητος), παρανοϊκαὶ ἰδέαι (διώξεως, μεγαλείου, ὑποχονδριακαί, ἄγχος), ψευδαισθήσεις καὶ παραισθήσεις.

Παρὰ τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῶσιν καὶ αἱ λοιπαὶ μορφαὶ τῆς σχιζοφρενείας, ἤτοι ἡ ἁπλῆ σχιζοφρένεια (κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς νόσου ὁ μαθητὴς μεταβαίνει μὲν εἰσέτι εἰς τὸ σχολεῖον, οὐχ' ἧττον παρουσιάζει ἀδιαφορίαν διὰ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐργασίαν, τάσιν πρὸς μόνωσιν καὶ πτῶσιν τῆς ζωτικότητος), ἡ κατατονία (συχνὴ πως εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν) καὶ ἡ παράνοια (σπανία εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν).

ι) Κυκλικαὶ ψυχώσεις. Αὗται συνίστανται εἰς νόσον τῆς συναισθηματικῆς σφαίρας, πιθανῶς κληρονομικῆς προελεύσεως, ἐρευνηθεῖσαι ὑπὸ Kretschmer). Δύο βασικοὶ κλινικοὶ τύποι εἶναι τὸ μὲν ἡ «μανία» (νοσηρὰ εὐφορία, συγκινητικὴ ὑπέρτασις καὶ εὐαισθησία, αἰσιοδοξία, αὐτοπεποίθησις, ζωτικότης, πολυπραγμοσύνη, ἐκρηκτικότης), τὸ δ' ἡ «μελαγχολία» (νοσηρὰ καταθλιπτικὴ κατάστασις, ἀπαισιοδοξία, πτῶσις ζωτικότητος, ἐπὶ πλέον τάσεις πρὸς αὐτομομ-

φάς, ἀναίτιοι φόβοι, ἰδέαι αὐτοκτονίας). Ἐπικίνδυνοι αἱ δυσδιάκριτοι ὑπομανίαι καὶ ὑπομελαγχολίαι. Συμμιγεῖς μορφαὶ εἴτε ἐπὶ συνυπάρξεως στοιχείων μελαγχολίας καὶ μανίας, εἴτε ἐπὶ ἐναλλαγῆς φάσεων μελαγχολίας καὶ μανίας.

Ἡ μορφὴ τῆς μελαγχολίας ἀπαντᾶται καὶ κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἐνῷ ἡ μανία εἶναι σπανία. Κατὰ τὸ προδρομικὸν στάδιον τῆς μανίας ὁ μαθητὴς παρουσιάζει ἀλλοίωσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἄμβλυνσιν τοῦ ἤθους αὐτοῦ (ἀπροσεξίαι, πολυλογίαι, προπέτειαι καὶ θρασύτητες, θόρυβοι καὶ ἐνοχλήσεις, ἐγκατάλειψις τοῦ σχολείου, ἄσκοποι περιπλανήσεις).

ια) Νεανικὴ προοῦσα παράλυσις. Αὕτη συνιστᾷ κεχωρισμένην κλινικὴν μορφήν. Εἶναι σπανία, συφιλιδικῆς προελεύσεως, ὀφειλομένη εἴτε εἰς ἐκ γενετῆς ἐπιβάρυνσιν, εἴτε εἰς μόλυνσιν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἐπειδὴ ὁ χρόνος τῆς ἐπωάσεως ἐξικνεῖται ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἡ ἐκδήλωσις τῆς νεανικῆς παραλύσεως συμπίπτει πρὸς τὴν ἥβην. Προδρομικαὶ ἐκδηλώσεις εἶναι ἡ ἐξασθένησις τῆς κρίσεως καὶ ἡ ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτῆρος. Μορφαὶ ταύτης εἶναι ἡ ἀνοϊκή, παρανοϊκή, μελαγχολικὴ καὶ μανική.

5. Δυσχέρειαι λόγῳ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν. Νοητέαι προφανῶς ὡς συμπεριλαμβανόμεναι ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς ψυχιατρικῆς ἀποκαλούμεναι «ψυχοπάθειαι». Αὗται δὲν εἶναι ψυχικαὶ νόσοι, οὐδὲ κἂν ἐλαφρότεραι μορφαὶ ψυχικῶν νόσων, ἀλλ' ἁπλαῖ ἰσχυραὶ ἀποκλίσεις ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ ψυχικοῦ (βουλητικοῦ καὶ συναισθηματικοῦ) (οὐχὶ τοῦ διανοητικοῦ) τύπου. Ἐξικνούμεναι μέχρι ψυχικοῦ ἐλαττώματος καὶ παθολογικοῦ χαρακτῆρος, διαταρασσομένων τῶν κοινωνικῶν σχέσεων τοῦ ἀτόμου. Ἐπιτυχὴς ἐν πολλοῖς ἡ τυπολογικὴ διάκρισις τοῦ Kurt Schneider εἰς δέκα συγκεκροτημένας κατηγορίας. Εἰδικώτερον :

α) Ὑπερθυμικοί. (hyperthymische psychopathen) (ὑπέρτασις εὐθυμίας καὶ αἰσιοδοξίας). Ἡ ὑπερθυμικὴ ψυχοπαθητικὴ ἰδιοσυστασία ἐκδηλοῦται ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας. Γενικῶς ὁ ὑπερθυμικὸς ἀνήλικος εἶναι συνεχῶς εὔθυμος, αἰσιόδοξος, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ρέπει πρὸς φλυαρίαν καὶ πολυλογίαν, γελᾷ δὲ σχεδὸν ἄνευ λόγου. Εἶναι ἀεικίνητος, θορυβώδης, ἀνήσυχος καὶ ἐνοχλητικός. Ὡς μαθητὴς εἶναι προπέτης, ὑποβάλλει θρασείας ἐρωτήσεις καὶ διαταράσσει τὴν ἡσυχίαν τῆς τάξεως. Ἐν τῷ ψυχικῷ αὐτοῦ κόσμῳ καὶ ἐν ταῖς ἀπασχολήσεσιν αὐτοῦ μεταβάλλει διαρκῶς προσανατολισμούς. Εὐχερῶς συγκρούεται πρὸς τὸ περιβάλλον. Ἀποκτᾷ ἐπιβλαβεῖς συνηθείας (πρὸς τυχηρὰ παίγνια, κάπνισμα, γενετησίας ἐκτροπάς). Τὰ κοράσια παρασύρονται καὶ πρὸς τὴν πορνείαν. Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀρρένων ὑπερθυμικῶν ὑπερτερεῖ τῶν θηλέων.

Ἡ θεραπεία τῆς ὑπερθυμίας δέον νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας.

β) Καταθυμικοί (depressive psychopathen) (ὑπέρτασις δυσθυμίας καὶ ἀπαισιοδοξίας). Ἡ καταθυμία εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀντίθετον πόλον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπερθυμίαν. Οἱ καταθυμικοὶ ἀνήλικοι ρέπουσι πρὸς μόνωσιν, ρεμβασμούς, μελαγχολικὰς σκέψεις καὶ ἡσυχίαν, ἀποφεύγοντες τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὰ παίγνια μετ' ἄλλων παιδίων, εἶναι δειλοὶ καὶ στεροῦνται αὐτοπεποιθήσεως. Καὶ ἡ καταθλιπτικὴ ἰδιοσυστασία ἐκδηλοῦται ἤδη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπιτείνεται δὲ κατὰ τὴν φάσιν τῆς ἥβης καὶ ἀμβλύνεται εἰς ὡρισμένον βαθμὸν μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν. Ἀμφότερα τὰ φῦλα παρουσιάζουσι τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ποσοστοῦ πρὸς τὴν μελαγχολικὴν ἰδιοσυστασίαν.

Ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς ἐνθάρρυνσιν, δημιουργίαν εὐχαρίστων εὐπρεπῶν συναναστροφῶν καὶ εἰς ἀπασχόλησιν.

Συμμιγεῖς κυκλοειδεῖς τύποι. Πρόκειται περὶ ἀνηλίκων οἱ ὁποῖοι εἴτε παρουσιάζουσι ταυτοχρόνως στοιχεῖα ὑπερθυμίας καὶ καταθυμίας, εἴτε παρουσιάζουσι περιοδικὴν ἐναλλαγὴν φάσεων δυσθυμίας καὶ εὐθυμίας.

γ) Συναισθηματικῶς ψυχροί. (gemütlose psychopathen) (ἡ-

θικὴ ἀναλγησία). Τῆς ἠθικῆς ἀναισθησίας ὑφίστανται διαβαθμίσεις. Αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος ὡς ἐγκληματογόνος παράγων. Ἀναφαίνεται ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ὁ συναισθηματικῶς ψυχρὸς ἀνήλικος ἐμφορεῖται ὑπὸ κακοῦ ἤθους, ἐπιδεικνύει κακὴν συμπεριφοράν, ἐγωκεντρικὴν καὶ συμπεριφέρεται μετὰ κακίας πρὸς ἄλλα παιδία. Εἶναι ἄτακτος, ἀνυπάκοος, ρέπει πρὸς γενετηρίους παρεκτροπάς, δραπετεύσεις ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς οἰκίας, πρὸς περιπλανήσεις, συγκρούεται εὐχερῶς μετὰ τοῦ περιβάλλοντος, εἶναι ἀσυγκίνητος ἐκ τῶν τιμωριῶν ἢ τῶν ἐπαίνων καὶ ἐκ τῶν καλῶν ἢ κακῶν γεγονότων τῆς παιδικῆς ζωῆς. Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀρρένων ὑπερτερεῖ ἐν τῇ συναισθηματικῇ ἀναλγησίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὰ θήλεα.

Ἡ ἀγωγὴ τῶν ἠθικῶς ἀναισθήτων ἀνηλίκων εἶναι δυσχερεστάτη.

Συναισθηματικῶς ὑπερευαίσθητοι, εὐσυγκίνητοι (ἠθικὴ συναισθηματικὴ εὐαισθησία). Οἱ εὐαίσθητοι μαθηταὶ ἀλγοῦσι ψυχικῶς ἐκ τῆς μὴ λεπτῆς συμπεριφορᾶς τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν ἢ ἐκ τῶν ἐπιπλήξεων τῶν διδασκάλων αὐτῶν. Ἡ συναισθηματικὴ εὐαισθησία εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ' ἧττον, ὁσάκις ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Τὸ ποσοστὸν τοῦ γυναικείου φύλου ὑπερτερεῖ.

δ) Ἔχοντες εὐμετάβλητον τὴν ψυχικὴν διάθεσιν (stimmungslabile psychopathen) (συναισθηματικαὶ μεταβολαὶ καὶ περιοδικαὶ παρορμητικαὶ ἐκδηλώσεις). Ὁ εὐμετάβολος μαθητὴς ἐπιδεικνύει ἐναλλασσομένην συμπεριφοράν, λ.χ. εἶναι κατὰ περιόδους ἄλλοτε ἐπιμελὴς καὶ ἄλλοτε ἀμελής, ἄλλοτε φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἄλλοτε ρέπει πρὸς ἀπουσίας, ἄλλοτε εἶναι τακτικὸς καὶ φρόνιμος, ἄλλοτε δὲ ρέπει πρὸς ἀταξίας. Γενικῶς ἡ ζωὴ αὐτοῦ δὲν παρουσιάζει σταθερὰν γραμμήν. Οἱ εὐμετάβολοι μαθηταὶ ἄγονται περιοδικῶς εἰς παρορμητικὴν δρᾶσιν, ὡς πρὸς πορειομανίαν, ἐπιζήτησιν περιπετειῶν, κλεπτομανίαν, μανίαν πρὸς φθορὰν καὶ καταστροφήν. Ἡ εὐμετάβολος συναισθηματικότης εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας· οὐχ' ἧττον, ὁσάκις ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν.

ε) Ἐκρηκτικοὶ (explosive psychopathen) (εὐχερὴς καὶ ἰσχυροτάτη συγκινητικὴ ἐκκένωσις τῆς ὀργῆς, εὐέξαπτον). Τὰ ἄτομα ταῦτα ἐπὶ μηδαμινῇ ἀφορμῇ καταλαμβάνονται ὑπὸ δυσθυμίας καὶ ἐντόνου ὀργῆς, ἐκκενοῦντες ταύτην ἀμέσως, βιαίως καὶ ἀχαλινώτως. Ἡ διάρκεια ὅμως τῆς ὀργῆς εἶναι βραχεῖα, εὐχερῶς ἐξατμιζομένη. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεγίστης ἐντάσεως τῆς ὀργῆς παρατηρεῖται ἐλαφρὰ θόλωσις τῆς συνειδήσεως. Τὰ ἐν λόγῳ ἄτομα ρέπουσι πρὸς ἔριδας ἐν τῷ οἰκογενειακῷ, φιλικῷ καὶ ἐπαγγελματικῷ αὐτῶν κύκλῳ, ὡς καὶ πρὸς ἐγκλήματα ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς, ὡς λ.χ. ἐξυβρίσεις, ἀδίκους ἐπιθέσεις, τραύματα καὶ ἀνθρωποκτονίας, φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, ἀντιστάσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς, αὐτοκτονίας.

Τὸ εὐερέθιστον εἶναι ἰδιότης τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ' ἧττον, ὁσάκις τοῦτο ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Ἀνάλογον λεκτέον καὶ προκειμένου περὶ κορασίδων, εὑρισκομένων κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐμμήνου ρύσεως, ὁπότε ἐπιτείνεται τὸ εὐερέθιστον, ἡ εὐσυγκινησία, ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ δυσθυμία μετ' ἄγχους.

Οἱ ἐκρηκτικοὶ ἀνήλικοι μαθηταὶ ρέπουσι πρὸς παντοίας παραβάσεις, ὡς ἰδίως πρὸς αὐθάδη συμπεριφοράν, πρὸς συγκρούσεις πρὸς τοὺς συμμαθητὰς καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους, ἐνίοτε καὶ πρὸς αὐτοκτονίας.

Θεραπευτικῶς ἐπιβάλλεται ἀπομάκρυνσις ἀπὸ παντὸς ἐρεθισμοῦ, ὑποχώρησις εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐκρηκτικοῦ, ὁσάκις ἐπίκειται ἔκρηξις ὀργῆς, διδαχὴ πρὸς αὐτοκυριαρχίαν καὶ πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἀγχώδεις (εὐχερὴς καὶ ἐπὶ μικραῖς ἀφορμαῖς πρόκλησις τοῦ συναισθήματος τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας (ἄγχους), δυσαναλογία ἐξωτερικῆς αἰτίας καὶ συναισθήματος ἄγχους).

Ἤδη τὸ μικρὸν παιδίον παρουσιάζει συναισθήματα ἄγχους, ὡς λ.χ. ἐκ στερήσεως τῶν οἰκείων, μονώσεως ἐν τῷ σκότει, νυκτερινοῦ φόβου, τοῦ ἀγνώστου (νέον περιβάλλον). Ὁ ἔφηβος παρουσιάζει συναισθήματα ἄγχους ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γενετησίαν του ζωήν. Ἡ ὑπερβολὴ τοῦ ἄγχους συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Ὁ ἀγχώδης μαθητὴς εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν, φοβούμενος ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ σχολείου (προκαταβολικοὶ φόβοι πολλῶν ἡμερῶν).

Ἐνδείκνυται ἡ ἐνθάρρυνσις, παρηγορία, ἀπόσπασις τῆς προσοχῆς καὶ γενικῶς ὑποβοήθησις εἰς αὐτοκυριαρχίαν.

Ὑ π ε ρ α π α θ εῖ ς. Πρόκειται περὶ ἀτόμων, ἅτινα παρουσιάζουσιν ὑπερβολὴν αὐτοκυριαρχίας ἔναντι τῶν ἐξωτερικῶν ἐρεθισμῶν (ἠρεμία πάθους).

στ) Σ τ ε ρ ο ύ μ ε ν ο ι α ὐ τ ο π ε π ο ι θ ή σ ε ω ς (selbstunsichere psychopathen) (συναισθήματα κατωτερότητος καὶ ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀξίαν). Οὗτοι παρουσιάζουσιν ἀφ' ἑνὸς τάσιν πρὸς ὑποτίμησιν τῆς ἰδίας ἀξίας καὶ καὶ ἐξ ἑτέρου τάσιν πρὸς ὑπερτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων. Συνήθως ἡ ἀβεβαιότης διὰ τὴν ἰδίαν ἀξίαν συνδέεται εἴτε πρὸς ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν καὶ εὐθιξίαν, εἴτε πρὸς διαφόρους φοβίας. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν καθίστανται ἐγκληματικοί· οὐχ' ἧττον κατέχονται πάντοτε ὑπὸ τοιούτου φόβου.

ζ) Ο ἱ ἐ π ι ζ η τ ο ῦ ν τ ε ς π ρ ο σ ω π ι κ ὸ ν κ ῦ δ ο ς, φ ι λ ό π ρ ω τ ο ι κ α ὶ φ ι λ ό δ ο ξ ο ι (geltungsbeduerftige psyhopathen) (παθολογικὴ ἐπιζήτησις «σπουδαιοφανίας», ἤτοι ροπὴ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρόκλησιν ἐντυπώσεως εἰς διαφόρους κύκλους, ματαιοδοξία μέχρις ὑπερβολῆς καὶ ἀφόρητος ἐγωϊσμός). Συνήθως ἡ τοιαύτη φιλοπρωτεία συνδέεται πρὸς ψευδολογίαν χάριν αὐτοδιαφημίσεως (pseudologia phantastica) (ὑστερικοὶ χαρακτῆρες).

Οἱ ἐκ τῶν παθολογικῶν φιλοπρώτων ὀξύνοες ἀποτελοῦσι κύκλον, ἐξ οὗ τροφοδοτεῖται ἡ κατηγορία τῶν μεγάλων ἀπατεώνων.

η) Ο ἱ φ α ν α τ ι κ ο ὶ (fanatische psychopathen) (παθολογικὸς φανατισμὸς καὶ ὁλοκληρωτικὴ συναισθηματικὴ ὑποδούλωσις εἰς ὡρισμένας ἰδέας, θεωρουμένας ὡς ἀπολύτως καὶ ὁπωσδήποτε ὀρθάς). Λόγῳ τοῦ φανατισμοῦ των οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν ἐπιδέχονται συζήτησιν ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἃς λατρεύουσι, ὄντες τυφλοὶ πρὸ οἱασδήποτε διδαχῆς ἢ τῆς φρονήσεως (παρανοειδὴς νοοτροπία). Ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς προσωπικότητος αὐτῶν οἱ ἐκ τούτων ἐνεργητικοὶ καὶ μαχητικοὶ ἀποτελοῦσι τοὺς «φανατικοὺς ἀγωνιστὰς» καὶ οἱ ἐκ τούτων παθητικοὶ καὶ ἄτονοι τοὺς «φανατικοὺς ἀδρανεῖς». Ὁ τύπος τοῦ φανατικοῦ σπανίως ἀπαντᾶται παρὰ τῇ παιδικῇ καὶ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ.

Ο ἱ δ ι α ρ κ ῶ ς ἀ μ φ ι β ά λ λ ο ν τ ε ς κ α ὶ ὑ π ο χ ω ρ η τ ι κ ο ὶ π ε ρ ὶ τ ὰ ς ἰ δ έ α ς (ἀντίθετος τύπος τοῦ φανατικοῦ περὶ τὰς ἰδέας).

θ) Ο ἱ ἄ β ο υ λ ο ι (willenlose psychopathen) (ἀδυναμία καὶ ἀτονία εἰς τὰς βουλητικὰς λειτουργίας, ἀνικανότης πρὸς ἀντίστασιν εἰς τοὺς ἔξωθεν ἐπηρεασμούς, βουλητικὴ ἀστάθεια). Ἡ ἀβουλία συνδέεται πρὸς εὐμεταβλησίαν, ἔλλειψιν πρωτοβουλίας, ἀτονίαν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις, ἀνικανότητα πρὸς διαρκῆ ἐργασίαν, ροπὴν πρὸς φυγοπονίαν, ἀνικανότητα πρὸς ἔντονον προσπάθειαν, ἀνικανότητα πρὸς ὑπερνίκησιν ἀντιξοοτήτων. Οἱ ἄβουλοι δὲν κυβερνῶσιν, ἀλλὰ κυβερνῶνται, ὑπόσχονται καλῇ τῇ πίστει, ἀλλ' εἶναι ἀνίκανοι νὰ τηρήσωσι τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν. Οἱ ἐκ τούτων ἐντόνως ἄβουλοι καθίστανται ἕρμαια τῶν ἐξωτερικῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων.

Ἡ ἀβουλία ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν τῆς ἥβης, οὐχ ἧττον ἐξικνουμένη μέχρις ὑπερβολῆς συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Οἱ ἄβουλοι μαθηταὶ παρουσιάζουσιν ἐναλλαγὰς ἐν τῇ σχολικῇ ἀποδόσει (ἐναλλαγαὶ περιόδων σχετικῆς ἐργατικότητος καὶ περιόδων νωθρότητος καὶ ἀμελείας). Αἱ ὑπ' αὐτῶν προσκτώμεναι γνώσεις τυγχά-

νουσιν ἀβαθεῖς. Οἱ ἐκ τῶν ἀβούλων ἄρρενες ἐκτρέπονται πρὸς τὴν ἀλητείαν καὶ αἱ θήλειαι πρὸς τὴν πορνείαν.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων ἐνδείκνυται ἄσκησις τῆς βουλήσεως, ἐνδεχομένως καὶ παραπομπὴ εἰς καταστήματα ἐπαγγελματικῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας.

Οἱ πείσμονες καὶ ἰσχυρογνώμονες. Ἐνίοτε τὸ πεῖσμα συνδέεται πρὸς πνευματικὴν ἀνεπάρκειαν.

ι) Οἱ ψυχασθενικοὶ (asthenische psychopathen) (νευρασθενεῖς). Τὸ νευρικὸν σύστημα εὐχερῶς ἐξαντλεῖται μετὰ μικρὰν καταπόνησιν. Ἐντεῦθεν ἐπέρχεται ταχὺς σωματικὸς καὶ πνευματικὸς κάματος καὶ ἐξάντλησις μετὰ διεγερσιμότητος (εὐερεθίστου). Φυσικῷ τῷ λόγῳ ἡ ψυχασθένεια δημιουργεῖ μείωσιν τῆς ἀποδόσεως ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ποσοστὸν ἐκ τῶν ψυχασθενῶν τροφοδοτεῖ τὴν τάξιν τῶν τοξικομανῶν. Ἡ νευροπαθητικὴ ἰδιοσυστασία εἶναι σχετικῶς συνήθης εἰς τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν. Ἀντιθέτως ἡ ἐπίκτητος νευρασθένεια εἶναι σπανία. Αὕτη δύναται κυρίως νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς ἀνηλίκους, οἵτινες ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας βιοποριστικῆς ἐργασίας ὑποβάλλονται καὶ εἰς ἔντονον πνευματικὴν ἐξάντλησιν λόγῳ νυκτερινῆς ἐργασίας (παρακολούθησις νυκτερινῶν σχολῶν κ.τ.λ.) καὶ ὑποσιτισμοῦ ἢ λόγῳ ὑπερβαλλούσης ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἢ εἰς χορούς καὶ διασκεδάσεις κ.τ.λ. Συνήθως ἡ τοιαύτη ἐπίκτητος νευρασθένεια τῶν μαθητῶν ὑποχωρεῖ, ὡς εἶναι φυσικόν, κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων. Οἱ νευροπαθεῖς ἀνήλικοι εἶναι κατὰ περιόδους, ὁτὲ μὲν ἀνήσυχοι καὶ ζωηροί, ὁπότε καὶ ἀποδίδουσι πνευματικῶς, ὁτὲ δὲ κεκμηκότες, νωθροὶ καὶ δύσθυμοι.

Θεραπευτικῶς ἐνδείκνυται τόνωσις τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ κατάρτισις προγράμματος ζωῆς, ἐξασφαλίζοντος ὥρας ἀναπαύσεως, ὡς καὶ ἄφθονον καὶ θρεπτικὴν τροφήν. Ἀπαγορεύεται ἡ τιμωρία τῶν νευρασθενικῶν μαθητῶν ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ αὐτῶν εἰς τὴν σχολικὴν ἐργασίαν.

6. Ἕτέρας φάσεως ἀνωμαλίαι. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι ποικίλης φύσεως ἕτεραι ἀνωμαλίαι, ὡς ἰδίως:

α) Ἀνωμαλίαι τῶν ὁρμητικῶν λειτουργιῶν. β) Ἀνωμαλίαι τῶν μνημονικῶν λειτουργιῶν, γ) Ἀνωμαλίαι τῆς συνειδήσεως.

Εἰδικώτερον:

α) Ἀνωμαλίαι ὁρμητικῶν λειτουργιῶν. Νοητέαι προφανῶς ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς, λόγῳ ὑπερτάσεως τῶν ὁρμητικῶν τάσεων μέχρι παθολογικοῦ σημείου, θεμελιοῦνται «παρορμήσεις», ἀκινητοποιοῦσαι τὸ στάδιον τῆς περισκέψεως καὶ τὰς ἀναστολὰς καὶ κυριαρχοῦσαι τοῦ βουλητικοῦ μηχανισμοῦ.

Καταλεκτέαι ἐνταῦθα:

ι) «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως». Πρόκειται περὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ὁρμεμφυτικαὶ ἐκδηλώσεις ὑπερβάλλουσι τὰ ὁμαλὰ πλαίσια ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος (ἀσυνήθης ἔντασις ἢ ἐξασθένησις), εἴδους (περὶ τὴν διατροφήν, ἐπένδυσιν, κατοικίαν, ἐργασίαν κ.ἄ.) κατευθύνσεως καὶ μορφικῆς ἱκανοποιήσεώς των, θεμελιοῦσαι παθολογικὰς καταστάσεις. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι λ.χ. αἱ περιπτώσεις τῆς παθολογικῆς ἀδηφαγίας ἢ τῆς παθολογικῆς ἀνορεξίας, τῆς μειώσεως τῆς ἐπιθυμίας πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς (αὐτοτραυματισμοί, αὐτοκτονίαι κ.ἄ.).

Καταλεκτέαι ἐν προκειμένῳ αἱ καλούμεναι «ἀνώμαλοι ὀρέξεις» τῶν παιδίων, ὡς ὑπὸ τὴν μορφὴν χωματοφαγίας ἢ κοπροφαγίας.

ιι) «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς ἀναπαραγωγῆς». Πρόκειται περὶ ἀνωμαλιῶν περὶ ὁμάδα ἐπὶ μέρους ὁρμεμφύτου, ὡς τοῦ γενετηρίου, τῆς μητρότητος, τῆς οἰκογενείας. Αἱ γενετήριοι ἀνωμαλίαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ποσὸν (γενετήριος ὑπέρτασις, ὡς ἐπὶ σατυριάσεως ἢ νυμφομανίας, ἢ ὑπότασις, ὡς ἐπὶ ἀναφροδι-

σιασμοῦ), τὸν χρόνον (ὡς ἐπὶ ταχυαισθησίας), τὴν ἡλικίαν (ὡς ἐπὶ προώρου γενετηρίου ὡριμάνσεως), τὴν κατεύθυνσιν (ὡς ἐπὶ ὁμοιοφυλοφιλίας, ζωοφιλίας, νεκροφιλίας) ἢ τὸν τρόπον τῆς ἱκανοποιήσεως (ὡς ἐπὶ καταχρήσεως τοῦ αὐτοερωτισμοῦ, φετιχισμοῦ, κροπρολαγνείας, ἐντρυφήσεως εἰς τὴν πορνογραφίαν, ἀλγολαγνείας, αἰδοιοδειξίας).

Εἰδικώτερον ἡ γενετήριος ζωὴ διέρχεται κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου διαφόρους φάσεις. Κατὰ τὴν ψυχαναλυτικὴν διδασκαλίαν ὑπάρχει τοιαύτη ἤδη ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. Ἡ τοιαύτη ὅμως δόξα ἰσχυρῶς ἀμφισβητεῖται. Πάντως δέον νὰ θεωρήσωμεν ὅτι γενετήρια στοιχεῖα ὑφίστανται ἐν ἀκαθορίστῳ μορφῇ καὶ κατὰ τὴν πρώτην παιδικὴν ἡλικίαν. Ἡ γενετήριος ὁρμὴ σαφῶς διαφαίνεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἥβης. Ἡ γενετήριος ζωὴ ἐκδηλοῦται παρὰ τῷ ἀνηλίκῳ ὑπὸ διαφόρους μορφάς, φερ' εἰπεῖν ὡς αὐτοερωτισμός, ναρκισσισμὸς κ.ο.κ.

Ὡς ἀνωμαλίαι γενετηρίου φύσεως παρὰ τῇ ἀνηλικότητι λογίζονται ἡ πρώϊμος ἐκδήλωσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνδεχομένως λόγῳ μυήσεως ὑπὸ μεγαλυτέρας ἡλικίας προσώπου, ἀναγνώσεως ἀνηθίκων ἱστοριῶν, παρακολουθήσεως σκηνῶν γενετηρίου περιεχομένου, ὡς ἐπὶ στενότητος κατοικίας, σωματικοῦ τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων), ἡ ὑπέρτασις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνίοτε συνδέεται μεθ' ὑπερπλασίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἄρρενος ἢ πρωΐμου ἐμμήνου ρύσεως τῶν θηλέων· παρατηρεῖται συμπεριφορὰ σαφῶς γενετηρίως ἐχρωματισμένη, λ.χ. γενετήριοι ἐπιθέσεις κατ' ἄλλων παιδίων, συνεχὴς ἀπασχόλησις τῆς φαντασίας περὶ γενετήρια θέματα, ἔλλειψις συγκεντρώσεως προσοχῆς, ἀϋπνία, εὐερέθιστον), ἡ ὑπότασις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνίοτε συνδέεται μεθ' ὑποπλασίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἄρρενος ἢ ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐμμήνου ρύσεως τῶν θηλέων), ἡ ἀνώμαλος κατεύθυνσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ὑπὸ μορφὴν ὁμοιοφυλοφιλίας (ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως διέπεται κατά τινα δόξαν ὑπὸ τοῦ «νόμου τῆς διπλῆς φυλετικότητος», καθ' ὃν πᾶν ἄτομον φέρει ἐν ἑαυτῷ βιολογικὰ γενετήρια στοιχεῖα οὐ μόνον τοῦ φύλου, εἰς ὃ ἐμφανῶς ἀνήκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑτέρου φύλου, ἐν ᾧ ἐπὶ ἑρμαφροδίτων εἶναι σαφῶς ἀνεπτυγμένα τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀνηλικότητος ἡ ἐνέργεια τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ἐκδηλοῦται, ὡς ἀκαθόριστος ἐρωτισμὸς πρὸς πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος ἀδιακρίτως φύλου· ὑπὸ τοιαύτην δ' ἔννοιαν κριτέαι αἱ τυχὸν ἀπαντώμεναι ἀμοιβαῖαι θωπεῖαι, περιπτύξεις καὶ ὁ ἀμοιβαῖος αὐτοερωτισμὸς ἀνηλίκων τοῦ αὐτοῦ φύλου. Ὁμοιοφυλοφιλία ἀνηλίκων δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἴτε ὡς βιολογικῶς καθοριζομένη ἁμαρτία διαπλάσεως, εἴτε ὡς ἐπίκτητος, ἐξωτερικῶς καθοριζομένη. Ἐπὶ τῆς βιολογικῆς ὁμοιοφυλοφιλίας ἀπαντῶνται συνήθως σωματικαὶ ἁμαρτίαι διαπλάσεως, φερ' εἰπεῖν ἐπὶ ἀρρένων εὐρεῖα λεκάνη, λεπτὴ φωνή, ἐλλιπὴς τρίχωσις, γυναικομαστία, γυναικεία κατανομὴ τοῦ λιπώδους ἱστοῦ, θηλυπρεπὴς συμπεριφορά, ἐπὶ θηλέων ὑπερτρίχωσις, ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξις τῆς κλειτορίδος, στενὴ λεκάνη, τραχύτης τῆς φωνῆς, ἀνδροπρεπὴς συμπεριφορά. Ἐξωτερικὰ αἴτια συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁμοιοφυλοφιλίας εἶναι λ.χ. ἡ ἀποπλάνησις καὶ ὁ ἐθισμὸς εἰς ὁμοιοφυλόφιλον γενετήριον ἱκανοποίησιν, ἡ ἐπὶ μακρὸν χρονικὴν περίοδον συμβίωσις μετ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου, λ.χ. ἐν οἰκοτροφείοις. Ὁ ἐνεργητικῶς ὁμοιοφυλόφιλος νέος καὶ ἡ παθητικῶς ὁμοιοφυλόφιλος νεᾶνις ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐπίκτητον ὁμοιοφυλοφιλίαν. Ἡ βιολογικὴ ὁμοιοφυλοφιλία διαφαίνεται ἤδη κατὰ τὴν παιδικὴν ἢ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν.), ἡ ἀνώμαλος κατεύθυνσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ὑπὸ μορφὴν κτηνοβασίας (μικρόνοες ἀνήλικοι ἢ νεαροὶ ποιμένες καὶ ποιμενίδες), ὁ ἀνώμαλος τρόπος ἱκανοποιήσεως ὑπὸ μορφὴν ἀλγολα-

γνείας (αἱ ἰδιότητες ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς ἀλγολαγνείας ἀναφαίνονται ὑποτυπωδῶς ἤδη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας λ.χ. εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικῆς πλευρᾶς ἐπὶ τάσεως παιδίων πρὸς σκληρὰν συμπεριφοράν, τυραννίαν ζώων ἢ συνομιλίκων, χαιρεκακίας, εἴτε ἀντιθέτως ἀπὸ παθητικῆς πλευρᾶς ἐπὶ τάσεως παιδίων, ὅπως διαπράττωσιν ἀταξίας, ἵνα δέρωνται κ.ο.κ.), ὁ ἀνώμαλος τρόπος γενετηρίου ἱκανοποιήσεως ὑπὸ μορφὴν αἰδοιοδειξίας ἢ ὑπὸ μορφὴν ρυπαροφιλίας (ὡρισμένοι ἀνήλικοι ἀποκομίζουσιν εὐάρεστον γενετήριον ἱκανοποίησιν ἐνασχολούμενοι περὶ ἀηδεῖς ἐντυπώσεις, ὡς λ.χ. περὶ τὰ ἀηδῆ ἐκκρίματα τῶν κοπράνων κτλ.).

Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τῶν γενετηρίως ἀνηλίκων ρυθμίζεται ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς γενετηρίου ἀνωμαλίας. Οὕτως ἡ καταστολὴ τῆς γενετηρίου ὁρμῆς ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς προσοχῆς, κοπώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀποφυγῆς τῆς μονώσεως, ἐπιδιώξεως συναναστροφῆς καὶ τῆς διαρκοῦς γενικῶς ἀπασχολήσεως. Ἐπὶ αὐτοερωτισμοῦ συνιστᾶται ἡ αὐτὴ τακτική, περαιτέρω συνιστῶνται γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, σκληραγωγία, ἀλλὰ καὶ ἀποφυγὴ τῶν ἀπειλῶν, τιμωριῶν καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αὐτοερωτισμοῦ ὡς ἁμαρτίας καὶ ὡς λίαν ἐπιβλαβοῦς κ.ο.κ. Ἐν τοῖς οἰκοτροφείοις συνιστᾶται αὐστηρὰ ἐπιτήρησις. Κατὰ τὴν ἥβην δέον νὰ γίνηται διαφώτισις περὶ τῆς σημασίας τῆς γενετηρίου πράξεως καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων.

ιιι) «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς κοινωνικότητος». Πρόκειται περὶ παθολογικῶν ἐκδηλώσεων ἐν τῇ κοινωνικῇ συμπεριφορᾷ τοῦ ἀτόμου, ὡς ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς πορειομανίας, κλεπτομανίας, πυρομανίας, φονομανίας, μανίας πρὸς παιδοκτονίαν.

Προφανῶς καὶ εἰς τὰς τοιαύτας ἀνωμαλίας τῶν ὁρμητικῶν λειτουργιῶν ἀναφέρεται ὁ Π.Κ. ἄ. 123 § 1 διὰ τῆς φράσεως: «ἐὰν οὗτος (ὁ ἀνήλικος)... ἐμφανίζῃ ἀνώμαλον καθυστέρησιν τῆς ... ἠθικῆς ἀναπτύξεως του».

β) Ἀνωμαλίαι μνημονικῶν λειτουργιῶν. Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ ἀνωμαλίαι περὶ τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς μνήμης, ὡς περὶ τὴν πρόσληψιν, ἐναπόθεσιν, συντήρησιν ἢ ἀναπαραγωγήν, δημιουργουμένων εἴτε παραποιήσεων (μνημονικὰ σφάλματα, μυθοπλασίαι, φανταστικαὶ ψευδολογίαι), εἴτε μερικῶν ἢ ὁλικῶν ἐλλείψεων τῆς μνήμης (μόνιμοι ἢ πρόσκαιροι ἀμνησίαι, μνημονικὰ κενά, μερικαὶ μνημονικαὶ ἀπώλειαι).

γ) Ἀνωμαλίαι συνειδήσεως. Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ ἀνώμαλοι ἐκδηλώσεις περὶ τὴν ἔντασιν, ἔκτασιν, κατεύθυσιν καὶ τὰς φυσιολογικὰς μεταβολὰς τῆς συνειδήσεως, φερ' εἰπεῖν διάφοροι ὑπνικαὶ ἀνωμαλίαι, συσκότισις, θόλωσις ἢ κατάργησις τῆς συνειδήσεως, ἀνωμαλίαι περὶ τὸν προσανατολισμόν.

7. Ἐνδιάμεσοι καταστάσεις δημιουργοῦσαι ψυχικὰς διαταράξεις. Ἀνωτέρω ἐμνημονεύθησαν αἱ διάφοροι γενικαὶ κατηγορίαι νοσηρῶν ἢ παθολογικῶν (ἀνωμάλων) τύπων. Οὐχ' ἧττον, βάσει τῶν θετικῶν καὶ ἐμπειρικῶν δεδομένων, ἀπαντῶμεν ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ τὸ μὲν παρὰ τῇ αὐτῇ προσωπικότητι πολυμορφίαν συνδυασμῶν νοσηροτήτων καὶ ἀνωμαλιῶν (συμμιγεῖς τύπους), τὸ δὲ πλῆθος προσωπικοτήτων ἀνηκουσῶν εἰς διαμέσους κυμαινομένας ὁμάδας.

8. Γενικὸν συμπέρασμα. Οἱ διάφοροι πνευματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἀτέλειαι καὶ παθήσεις δύνανται νὰ ἐκδηλωθῶσι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ' ἧττον κατὰ κανόνα αὗται δὲν γίνονται ἀντιληπταὶ ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος, ὡς διερχόμεναι λανθάνουσαν καὶ ἐπομένως ἐπικίνδυνον μορφήν, ἰδίως διότι ἐκλαμβάνονται ὡς συνήθεις ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι ἐκ τῶν φυσιολογικῶς συμπαρομαρτουσῶν πρὸς τὴν φάσιν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας (ψευδολογία, ἀφαίρεσις χρημάτων κτλ, μικραὶ ἀπάται, μικραὶ διαρρήξεις, ἀπόπειραι ἐμ-

πρησμοῦ, φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, ἀπουσίαι ἐκ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ σχολείου, προστριβαὶ πρὸς τοὺς οἰκείους, τοὺς ὁμηλίκους καὶ τοὺς διδασκάλους, ἀλητικὴ συμπεριφορά, ἀστάθεια). Τοιουτοτρόπως ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ αἱ ἐν λόγῳ παθήσεις ἀποκαλύπτονται οὐχὶ ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν πρώτην φάσιν τῆς ὡρίμου ἡλικίας.

Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἀτελειῶν καὶ παθήσεων δημιουργοῦνται σοβαραὶ δυσχέρειαι πρὸς προσαρμογὴν τῶν ἀνηλίκων εἰς τὴν οἰκογενειακήν, σχολικήν, ἐπαγγελματικὴν καὶ τὴν γενικωτέραν κοινωνικὴν ζωήν. Ἐντεῦθεν διαμορφοῦται παρ' αὐτοῖς ἐπικίνδυνος προδιάθεσις πρὸς ἀποδοχὴν διαφόρων δυσμενῶν ἀντικοινωνικῶν ἐπιδράσεων, λ.χ. πρὸς ἀνατρεπτικήν, πορνικήν, ἀλητικὴν κ.ο.κ., ἄρα καὶ ἐγκληματικὴν συμπεριφοράν, κατὰ ποσοστὸν ἐξικνούμενον ὑπὲρ τὸ 50%. Ὡς ἐκ τούτου καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων (τῶν ἐπιτροπικῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικαστῶν ἀνηλίκων, τῆς παιδονομίας (ἀστυνομίας ἀνηλίκων), τῶν ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, τῶν πάσης φύσεως ἱδρυμάτων ἀνηλίκων, τῶν προστατευτικῶν ἑταιρειῶν τῶν ἀνηλίκων καὶ ἄλλων) δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἄνευ γνώσεως ὑπ' αὐτῶν τῆς ψυχοπαθολογίας τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Καταλήγοντες συμπεραίνομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μέριμναν τὸ μὲν ὑπὲρ ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς «Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς τῆς Παιδικῆς καὶ τῆς Ἐφηβικῆς Ἡλικίας» (Seelische Hyngiene) (1), τὸ δ' ὑπὲρ ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς «Θεραπευτικῆς Ἀγωγῆς».

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπόψεως ὑποστηρίζομεν ὅτι, ἐὰν δημιουργήσωμεν ὡρισμένας εὐνοϊκὰς κοινωνικὰς συνθήκας, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προλάβωμεν ποσοστόν τι δυσμενῶν ἐξελίξεων, ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ὅτι, ἐὰν δημιουργήσωμεν εὐνοϊκὰς συνθήκας θεραπευτικῆς σωφρονιστικῆς καὶ μετασωφρονιστικῆς χειραγωγήσεως τῶν πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑπολελειμμένων ἀνηλίκων, εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ διαπλάσσωμεν ὡρισμένον μὲν ποσοστὸν ἐξ αὐτῶν εἰς κοινωνικῶς χρησίμους ἀνθρώπους, ἕτερον δὲ ποσοστὸν νὰ καταστήσωμεν τουλάχιστον ἀβλαβεῖς. Πάντως δέον νὰ γίνῃ σαφῶς νοητὸν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀνηλίκων δὲν πρέπει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν τῆς τυπικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἀλλὰ νὰ ἀποτελέσῃ τμῆμα ὀργανικὸν τῆς ἐνιαίας ἀντιεγκληματικῆς κρατικῆς πολιτικῆς. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπόψεως ἀναμένομεν μετ' ἐλπίδων καρποφόρον δρᾶσιν ἐν τῇ πράξει παρὰ τοῦ πρωτοπόρου Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος τῶν Βασιλέων.

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(1) Σχετικῶς καὶ «Μαρίας Ἐδελστάϊν=Γουδέλη. Ψυχικὴ Ὑγιεινὴ τοῦ Παιδιοῦ. Ἀθῆναι. 1946». Ὅρα καὶ «Seeliche Hygiene. I. Führer durch die Gruppe VIII C der I. Schweiz. Ausstellung für Gesundheidspflege und Sport. II. Vortag. Bern. 1931».

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ εἰκόνες 95 ἕως καὶ 95β δεικνύουν τύπους ἀποτυπωμάτων γόρς «ἀξιτένταλ». Οἱ ἀπεικονιζόμενοι τύποι τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων ἀποτελοῦνται ἐκ συνδυασμοῦ τύπου λούπ καὶ τέντιτ—ἄρς. Αἱ εἰκόνες 96 ἕως καὶ 96ε ἀπεικονίζουν τύπους σχηματιζομένους ἐκ συνδυασμοῦ τύπου λούπ καὶ γόρς. Τὰ ἀποτυπώματα τῆς εἰκόνος 96ε, ἀποτελεῖται ἐκ συνδυασμοῦ τύπου λούπ καὶ γόρς κολπώσεως. Τὸ ἀποτύπωμα τῆς εἰκόνος 97 ἀποτελεῖται ἐκ συνδυασμοῦ τύπου λούπ καὶ ἄρς, διὸ καὶ τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ κατετάγη εἰς τὸν τύπον τῶν λούπς. Τὸ ἀποτύπωμα τῆς εἰκόνος 97α

Σχέδιον 95

Σχέδιον 95α

ἀποτελεῖται ἐκ συνδυασμοῦ λούπ καὶ τέντιτ' ἄρς. Εἰς μερικοὺς τύπους τῶν γόρς δυνατὸν νὰ παρατηρηθοῦν σχήματα θηλοειδῶν γραμμῶν τελείως διάφορα τῶν μέχρι τοῦδε περιγραφέντων σχημάτων τῶν ὑποδιαιρέσεων τῆς γενικῆς ὁμάδος τοῦ

Σχέδιον 95β

Σχέδιον 96

τύπου τοῦ γόρς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατάταξις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων (ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξυπηρετήσεως πρακτικοῦ τινὸς σκοποῦ) γίνεται κατὰ τὴν ἑξῆς σειρὰν προτιμήσεως: 1) Ἀξιτένταλ, 2) γόρς διπλῆς κολπώσεως, 3) γόρς μὲ κολπώσεις καὶ κυκλικῆς γραμμῆς εἰς τὸ κέντρον, δίκην θύλακος καὶ 4) ἁπλὸν γόρς.

Ἐπεκτεινομένη γραμμὴ τύπου γόρς.

Ἡ γραμμὴ ἡ ἀποτελοῦσα τὸ κάτω σκέλος τοῦ ἀριστεροῦ δέλτα ἢ ἡ πηγάζουσα ἐκ τοῦ σημείου τοῦ ἀριστεροῦ δέλτα ἀποκαλεῖται εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν δακτυλο-

Σχέδιον 96α

Σχέδιον 96β

Σχέδιον 96γ

σκόπων ἐπεκτεινομένη γραμμὴ (traicing line). Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γραμμῆς ταύτης

Σχέδιον 96δ

Σχέδιον 96ε

Σχέδιον 97

οἱ ἐφευρέται τῆς ταξινομήσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπέτυχον τὴν ὑπο-

Σχέδιον 97α

Σχέδιον 98

ταξινόμησιν—ἀραίωσιν—τοῦ τύπου τῶν γόρς, δηλαδὴ ἀπέφυγον τὴν συγκέντρωσιν μεγάλου ἀριθμοῦ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς ὡρισμένον φάκελλον. Τὸ αὐτὸ ἐπετεύχθη καὶ εἰς τὸν τύπον τῶν λούπς, διὰ τῆς καταμετρήσεως τῶν παρεμβαλλομένων

γραμμῶν μεταξὺ τοῦ δέλτα καὶ τοῦ κέντρου. Εἴπομεν ὅτι ὁ τύπος τοῦ γόρς ἔχει δύο τουλάχιστον δέλτα. Ὅταν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριστεροῦ δέλτα ἐπιτευχθῇ, ἡ ἀποτελοῦσα τὸ κάτω σκέλος τοῦ δέλτα γραμμὴ ἐξικνεῖται μετὰ προσοχῆς μέχρι τοῦ δεξιοῦ δέλτα ἢ τοῦ ὕψους τοῦ δεξιοῦ δέλτα. Αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ αἱ παρεμβαλλόμεναι μεταξὺ τῆς ἐπεκτεινομένης αὐτῆς γραμμῆς καὶ τοῦ δεξιοῦ δέλτα καταμετρῶνται. Ἂν ἡ ἐπεκτεινομένη καὶ φθάνουσα μέχρι τοῦ δεξιοῦ δέλτα ἢ τοῦ ὕψους αὐτοῦ ἀκολου-

Σχέδιον 98α

Σχέδιον 98β

θῇ πορείαν πρὸς τὴν ἔσω πλευρὰν τοῦ δεξιοῦ δέλτα (πρὸς τὸ κέντρον τοῦ ἀποτυπώματος) καὶ αἱ παρεμβαλλόμεναι μεταξὺ τῆς ἐπεκτεινομένης αὐτῆς γραμμῆς καὶ τοῦ δεξιοῦ δέλτα γραμμαὶ εἶναι τρεῖς ἢ περισσότεραι, ὁ τύπος τοῦ γόρς ἀποκαλεῖται—χαρακτηρίζεται—ὡς «ἴνερ». Ἡ εἰκὼν 98 δεικνύει ἀποτύπωμα τύπου γόρς—ἴνερ. Ἂν ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ φθάνουσα εἰς τὸ ὕψος τοῦ δεξιοῦ δέλτα εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἔξω καὶ κάτω δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ δέλτα καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δέλτα παρεμ-

Σχέδιον 98γ

Σχέδιον 98δ

βάλλονται τρεῖς ἢ περισσότεραι θηλοειδεῖς γραμμαί, ὁ τύπος τοῦ γόρς ἀποκαλεῖται—χαρακτηρίζεται—ὡς «γόρς-ἄουτερ». Ἡ εἰκὼν 98α δεικνύει ἀποτύπωμα τύπου «γὸρς—ἄουτερ». Ἂν ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ φθάνουσα εἰς τὸ ὕψος τοῦ δεξιοῦ δέλτα εὑρίσκεται ἀριστερὰ αὐτοῦ, δηλαδὴ ἐπὶ τῆς ἔσω πλευρᾶς τοῦ ἀποτυπώματος (δεξιὰ τοῦ δεξιοῦ δέλτα) καὶ παρεμβάλλονται δύο ἢ ὀλιγώτεραι γραμμαὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δέλτα, ἢ ἡ ἐπεκτεινομένη ἀποτελεῖ τὸ κάτω σκέλος τοῦ δεξιοῦ δέλτα ἢ εὑρίσκεται πρὸς τὴν δεξιὰν ἔξω κάτω πλευρὰν αὐτοῦ καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δέλτα παρεμβάλλονται δ ύ ο ἢ ὀ λ ι γ ώ τ ε ρ α ι γ ρ α μ μ α ὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀναφερθεισῶν περιπτώσεων, ὁ τύπος τοῦ γὸρς ἀποκαλεῖται—χαρακτηρίζεται—«γόρς-μίτινγκ». Αἱ εἰκόνες 98β ἕως καὶ 98η δεικνύουν τύπον «γὸρς-μίτινγκ». Δὲν εἶναι

ἀναγκαῖον ἡ ἐπεκτεινομένη γραμμὴ νὰ ἄρχεται ἐκ τοῦ σημείου τῆς προσδιοριζούσης τὸν χῶρον τοῦ τύπου τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος γραμμῆς. Εἰς τὸ σχέδιον 99 ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ ἄρχεται ἐκ τῆς μικρᾶς γραμμῆς ἥτις καὶ ἀποτελεῖ τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται τὸ ἀριστερὸν δέλτα. Βεβαίως ἡ ἔκτασις τῆς μικρᾶς ταύτης γραμμῆς εὐθὺς ἀμέσως λήγει, διὸ καὶ ἡ ἀμέσως κάτωθι αὐτῆς θηλοειδὴς γραμμὴ λαμβάνεται ὡς προεκτεινομένη γραμμή, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν τῷ σχεδίου 99

Σχέδιον 98ε

Σχέδιον 98ζ

δείκνυται αὕτη συμπίπτει νὰ εἶναι καὶ ἡ προσδιοριστικὴ τοῦ τύπου γραμμή. Ἡ ἀ φ ο ρ ι σ τ ι κ ὴ τοῦ χώρου τοῦ τύπου γραμμὴ εἶναι ἄσχετος καὶ ἀνεξάρτητος τῆς ἐ π ε κ τ ε ι ν ο μ έ ν η ς καὶ οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει ἂν αὕτη λαμβάνεται ἐνίοτε εἰς τὸν τύπον τῶν γόρς καὶ ὡς προεκτεινομένη γραμμή. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἀπεικονίζεται ἐν τῷ σχεδίῳ 99α.

Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον ἀπεικονίζει ἀποτύπωμα τύπου γόρς-ἴνερ. Τὸ δέλτα το-

Σχέδιον 98η

Σχέδιον 99

ποθετεῖται ἐπὶ τῆς πρώτης καμπύλης γραμμῆς τῆς εὑρισκομένης πλησιέστερον πρὸς τὸ κέντρον τῶν ἀποκλινουσῶν γραμμῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ, ἐπὶ πλέον, ὅτι ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ ἀρχομένη ἐκ τοῦ σημείου τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ δέλτα καὶ προεκτεινομένη μέχρι τοῦ δεξιοῦ δέλτα καὶ συνεχίζουσα καὶ πέραν αὐτοῦ τὴν πορείαν αὐτῆς διέρχεται ἐκ τῆς ἔσω (ἀριστερᾶς) πλευρᾶς αὐτοῦ καὶ αἱ παρεμβαλλόμεναι μεταξὺ αὐτῆς καὶ μέχρι τοῦ δέλτα γραμμαὶ εἶναι τρεῖς, διὸ καὶ τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἐχαρακτηρίσθη ὡς «γόρς»-ἴνερ». Ἂν ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ σχέδιον ἡ κάτω προσδιοριστικὴ τοῦ χώρου τοῦ τύπου τοῦ ἀποτυπώματος γραμμὴ ληφθῇ ὡς π ρ ο ε-

κτεινομένη γραμμὴ (πρᾶξις οὐχὶ ὀρθὴ) αἱ παρεμβαλλόμεναι μεταξὺ τῆς προεκτεινομένης καὶ δέλτα γραμμαὶ εἶναι δύο καὶ ἑπομένως ὁ τύπος τοῦ γόρς δέον νὰ χαρακτηρισθῇ «λανθασμένως» ὡς γόρς-μίτινγκ. Τὸ σχέδιον 99β δίδεται ὡς ἕτερον παράδειγμα ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναφερθέντος κανόνος. Καὶ τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ ἐχαρακτηρίσθη ὡς τύπος «γόρς-ἴνερ». Ὅταν ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ διακόπτεται ἀποτόμως καὶ ἡ διακοπὴ αὕτη διαπιστοῦται ὅτι ἀποτελεῖ τέρμα τῆς ἐν

Σχέδιον 99α

Σχέδιον 99β

λόγῳ γραμμῆς, ἡ ἀμέσως αὐτῆς ἑτέρα γραμμὴ λαμβάνεται ὡς συνέχεια τῆς προεκτεινομένης καὶ συνεχίζομεν τὴν προέκτασιν αὐτῆς μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ δεξιοῦ δέλτα. Τὸ σχέδιον 99γ δίδεται ὡς παράδειγμα τοῦ ἀναφερομένου κανόνος. Ὁ τύπος τοῦ ἀποτυπώματος αὐτοῦ ἐχαρακτηρίσθη ὡς «γὸρς-ἄουτερ». Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀμέσως κατωτέρω γραμμὴ λαμβάνεται ὡς συνέχεια τῆς προεκτεινομένης, ὅταν πράγματι ἡ ληφθεῖσα ἀρχικῶς ὡς προεκτεινομένη τερματίζει. Μικραὶ διακοπαὶ τῆς προεκτει-

Σχέδιον 99γ

Σχέδιον 99δ

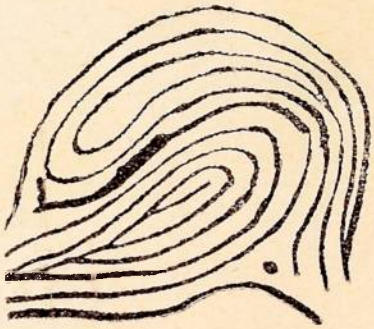
νομένης γραμμῆς ὀφειλόμεναι εἰς ἔλλειψιν μελάνης ἢ ἀκαθαρσίας τινὸς ἐπὶ τῆς θηλοειδοῦς γραμμῆς, ἢ εἰς μεγάλον πόρον, καταστροφὴν ἐξ ἀσθενείας κ.λ.π. δὲν θεωροῦνται ὡς φυσιολογικοὶ τερματισμοὶ τῆς προεκτεινομένης γραμμῆς.

Ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς τερματιζούσης γραμμῆς ἐξαρτᾶται βεβαίως ἐν πολλοῖς καὶ ἐκ τῆς πείρας καὶ τεχνικῆς καταρτίσεως τοῦ δακτυλοσκόπου. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀναπύκτουν ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἂν γραμμή τις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς τερματίζουσα φυσιολογικῶς ἢ οὔ, ἐξετάζεται ὁ ὅλος τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυ-

πώματος ἵνα διαπιστωθῇ ἂν καὶ ἄλλαι θηλοειδεῖς γραμμαὶ παρουσιάζουν σημεῖα διακοπῆς, φθορᾶς, κακῆς ἀποτυπώσεως λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς μελάνης κ.λ.π. Ἂν διαπιστωθῇ ὅτι καὶ ἄλλαι γραμμαὶ παρουσιάζουν σημεῖα διακοπῆς καὶ ἡ διακοπὴ τῆς προεκτεινομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει χαρακτηρίζεται ὡς προσωρινή. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα λαμβάνει καὶ δευτέραν ταξινόμησιν τὴν πλέον πιθανήν, οἷον «ἴνερ-μίτινγκ», «μίτινγκ-ἄουτερ». Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ προ-

Σχέδιον 100

Σχέδιον 100α

εκτεινομένη γραμμὴ διαχωρίζεται (διχάζεται), ὡς συνέχεια τῆς προεκτεινομένης λαμβάνεται τὸ κάτω σκέλος τῆς διαχωριζομένης γραμμῆς—διχάλας—. Ὁ κανὼν οὗτος δείκνυται εἰς τὸ σχέδιον 99δ.

Τὰ ἐκ συμπτώσεως (ἀξιτένταλ) γόρς συνήθως ἔχουσι τρία ἢ περισσότερα δέλτα τοῦ πλέον ἀριστεροῦ δέλτα καὶ συνεχίζεται αὕτη μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ πλέον δεξιοῦ δέλτα. Ὁ κανὼν οὗτος δείκνυται εἰς τὸ σχέδιον 100. Εἰς τὰς ὑποδιαιρέσεις

Σχέδιον 100β

Σχέδιον 100γ

τοῦ γόρς διπλῆς κολπώσεως καὶ «γόρς ἐκ συμπτώσεως» ἀξιντένταλ—ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ δημιουργεῖ δυσκολίας τινας ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ τερματισμοῦ αὐτῆς.

Ὁ κανὼν ὁ διέπων τοὺς τύπους αὐτοὺς εἶναι: Ὅταν ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ διέρχεται ἐκ τῆς ἔσω ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ δεξιοῦ δέλτα, αὕτη δέον νὰ ἐξικνῆται καὶ νὰ τερματίζῃ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἄνω σκέλους τοῦ δεξιοῦ δέλτα, ὡς δείκνυται ἐν τῷ σχεδίῳ 100α.

Ἂν ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ δὲν τείνῃ πρὸς τὰ ἄνω, συνεχίζομεν τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ δεξιοῦ δέλτα ἢ συναντήσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ δέλτα, ὡς τοῦτο δείκνυται εἰς τὰ σχέδια 100β καὶ 100γ.

(Συνεχίζεται)

Ὀλυμπία - Ὀλυμπιάδες Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες

Ὑπὸ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΟΥΣΙΑ

Μορφολογία τοπίου.

Τὸ χῶρο τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν, ποὺ εὑρίσκετο στὶς νοτιοδυτικὲς πλαγιὲς τοῦ Παρνασσοῦ, τὸν διακρίνει ἡ ἀγριότητα, ἡ τραχύτητα, ἡ μεγάλη θεαματικότητα καὶ μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως, ἐνῷ ἡ Ὀλυμπία εὑρίσκετο σὲ μιὰ κοιλάδα τοῦ Ἀλφειοῦ, ἥπια,, ἀπαλή, εἰδυλλιακή, δασωμένη καὶ ρομαντική. Αὐτὸ τὸ γαλήνιο καὶ ἁρμονικὸ τοπίο περιέβαλλε τὸ μεγάλο πανελλήνιο ἱερό, τὸ ὁποῖο εἶχε προορισμὸ νὰ φέρνῃ σὲ συμφιλίωση τὰ μικρὰ ἔθνη τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Γενικὸς χαρακτήρ του.

Τὸ σύνολο τῶν κτιρίων, ποὺ εὑρίσκονται σ' αὐτὴ τὴ γωνιὰ τῆς ἀρχαίας Πισάτιδος, στοὺς πρόποδες τοῦ μικροῦ βουνοῦ Κρόνιο καὶ στὴ συμβολὴ τῶν ποταμῶν Κλαδαίου καὶ Ἀλφειοῦ, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίζοντο μὲ τὸ γενικὸ ὄνομα Ὀλυμπία, δὲν ἀποτελοῦσε ἀρχαία πόλη. Ἡ Ὀλυμπία ἦταν ἕνα ἐκτεταμένο ἱερό, ὅπου οἱ ναοὶ καὶ οἱ βωμοὶ τῶν διαφόρων θεῶν εὑρίσκοντο ἑνωμένοι ὑπὸ τὴν πνευματικὴ προστασία τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Διὸς καὶ τὸν τοπικὸ ἔλεγχο τῆς ἀρχαίας πόλεως Πίσας στοὺς πολὺ παληοὺς χρόνους, ἀργότερα δέ, ἤτοι ἀπὸ τὸ 471 π.Χ. κι' ἔπειτα διατελοῦσε ὑπὸ τὴν ἐπιστασία τῆς Ἤλιδος. Οἱ περιοδικὲς τελετές, οἱ ὁποῖες συνώδευαν τὸν πανηγυρισμὸ τῆς πιὸ ἀρχαίας καὶ πιὸ ἱερῆς λατρείας τῶν θεῶν στὸ χῶρο αὐτό, ἦταν ἡ αἰτία νὰ μαζεύεται καὶ νὰ συναντᾶται ἐδῶ ὁλόκληρος ὁ ἑλληνισμός.

Ἐδῶ κατὰ τὴν τέλεση τῶν ἱερῶν λειτουργιῶν οἱ ἑλληνίδες πόλεις ξεχνοῦσαν προσωρινὰ τὶς διχόνοιές τους καὶ συναισθάνοντο ὅτι ἦσαν ἑνωμένες. Στὴν ἀρχὴ τὸ ἱερὸ ἦταν τοπικό. Ἀργότερα ὅμως μὲ τὸ προσκύνημα τῶν πιστῶν καὶ μὲ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνες, τὸ ἱερὸ τῆς Ὀλυμπίας ἔγινε ἕνα διεθνὲς μουσεῖο, ὅπου κάθε μικρὸ ἑλληνικὸ ἔθνος εὕρισκε τὶς παραδόσεις του καὶ τὸ ἀρχεῖο τῆς ἱστορίας του. Ἀκόμη δὲ ἦταν ἡ Ὀλυμπία ἕνα διπλωματικὸ κέντρο, ὅπου διευθετοῦντο οἱ διαφορὲς τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν μικρῶν ἑλληνικῶν ἐθνῶν. Σ' ὅλη τὴν ἐξέλιξή του διετηρήθη ἡ ἀρχικὴ λατρεία. Οἱ τελετὲς τῶν ἀγώνων καὶ οἱ πανηγυρικὲς γιορτὲς στοὺς ναοὺς διετηρήθησαν μέχρι τῆς παρακμῆς τῆς εἰδωλολατρείας καὶ κατέληξαν ν' ἀποτελοῦν τὸ Ὀλυμπιακὸ προσκύνημα τῶν ἐρασιτεχνῶν καὶ τῶν περιέργων. Ἡ Ὀλυμπία εὑρίσκετο σὲ λειτουργία ἐπὶ 18 αἰῶνας, ἤτοι ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους (1400 π.Χ.) μέχρι τὸ 393 μ.Χ.

Ἡ παράδοσις μέσα στοὺς αἰῶνες.

Ἡ Ἤλιδα ἀπὸ τὸ 3000 π.Χ. κατεκτήθη διαδοχικὰ ἀπὸ τοὺς Πελασγούς, τοὺς Δαναοὺς καὶ τοὺς Ἀχαιούς, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν μεταγενέστερα τὸ λαμπρὸ μυκηναϊκὸ πολιτισμό. Ἀπὸ τὸν 11 αἰῶνα π.Χ. ἡ Πελοπόννησος πλημμυρίζει ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς. Ἀπὸ τὸν 7ο αἰῶνα π.Χ. ἱδρύονται στὴν Ἤλιδα καὶ μικρὲς ἀμφικτυονίες στὶς ὁποῖες συμμετέχουν οἱ μεγαλύτερες πόλεις της. Ἡ ἀρχικὴ ἱστορία τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ὀλυμπιακῆς λατρείας συνδέεται μὲ τοὺς διαφόρους ἐπιδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς

ἐγκατεστάθησαν στὴν Ἦλιδα. Οἱ ἐπιδρομεῖς, λαοὶ οἱ ὁποῖοι διεδέχοντο ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στὸ χῶρο τῆς Ἄλτεως, ἔφεραν μαζί τους τοὺς θεούς των καὶ ἄφησαν στὴν παράδοση τὰ ἴχνη τους. Ἡ παράδοση αὐτὴ δὲν ἀνετρέπετο, ἀλλὰ μόνον ἐλάμβανε νεώτερη μορφή. Ἡ λατρεία τοῦ Διός, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε στὸν Ὄλυμπο, κατὰ τὴν κλασσικὴ ἐποχὴ καὶ ἀργότερα, δὲν ἦταν πολὺ παληά, ὅπως καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ μαντεῖο τῶν Δελφῶν, ὅπου ἀντικατέστησε τὴν παμπάλαια γυναικεία θεότητα Γαῖα. Παράλληλα πρὸς αὐτὴν ἐλατρεύοντο καὶ ἄλλες χθόνιες θεότητες, οἱ ὁποῖες ἀργότερα μᾶς θυμίζουν τὸ Ἡραῖο, τὸ Μητρῷο, τὸ ἱερὸ τῆς Δήμητρας καὶ τὴ λατρεία τῆς οὐρανίας Ἀφροδίτης.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ἀχαιῶν (2500-1700 π.Χ.) ἐπιστεύετο ὅτι ὁ Κρόνος ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν Δία, τὸν ὁποῖο ἐλάτρευαν ὡς γενειοφόρο θεό. Ἡ δὲ θεὰ Ἥρα ἀντικατέστησε μία θεότητα τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὴν Μητέρα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ ναός της ὠνομάζετο Μητρῷο. Οἱ Δωριεῖς κατὰ τὸν κάθοδό τους στὰ 1100 π. Χ. ἐπέφεραν ὡρισμένες μεταβολὲς θρησκευτικές. Ἐπέβαλλαν ὡς θεὸ τὸν Ἡρακλῆ καὶ τὴν Ἶντα, ὁ ὁποῖος ἔγινε θεὸς-πατέρας τῶν Ἡρακλειδῶν.

Ἀπὸ τὸν 8ο αἰῶνα π.Χ. ἕως τὸν 4ο αἰῶνα μ.Χ.

Ἡ ἐπίσημη περίοδος τῶν Ὀλυμπιάδων, ἡ ὁποία ἀργότερα χρησίμευσε ὡς βάση τῆς ἑλληνικῆς χρονολογίας, ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 8ον π.Χ. αἰῶνα καὶ συγκεκριμένα τὸ 777 π.Χ. εἶναι δὲ συνδεδεμένη μὲ τὶς τελετὲς τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγωνισμάτων καὶ τὶς πανηγυρικὲς γιορτὲς τῆς λατρείας τῶν θεῶν στοὺς ναούς των.

Τὴν διοίκηση τῆς Ὀλυμπίας ἀποτελοῦσαν :

α) Τὸ ἀρχιερατεῖο, τὸ ὁποῖο ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς 3 ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴ γενικὴ διοίκηση τοῦ ἱεροῦ, ποὺ ἦταν νομικὸ πρόσωπο.

β) Οἱ τρεῖς σπονδοφόροι, οἱ ὁποῖοι βοηθοῦσαν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἦσαν ἐπιφορτισμένοι νὰ πηγαίνουν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ νὰ ἀναγγέλνουν τὴν ἡμερομηνία τῶν ἑορτῶν καὶ νὰ καταβάλλουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ προσελκύσουν τοὺς προσκυνητάς.

γ) Οἱ μάντεις, οἱ ὁποῖοι ἔδιναν τοὺς χρησμοὺς καὶ ἀπολάμβαναν σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἐξαιρετικὲς τιμὲς καὶ ἐξουσίες· καὶ

δ) Οἱ αὐληταί, οἱ χορευταί, οἱ ἐξηγηταί, οἱ διερμηνεῖς, οἱ τελετάρχαι, οἱ κήρυκες καὶ οἱ ἀστυνομικοί.

Οἱ τετραετεῖς ἑορτὲς - Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ἡ πιὸ σπουδαία ἀπὸ τὶς ἑορτὲς ἦταν πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Σ' αὐτὴν ἐλάμβαναν μέρος οἱ ἄρχοντες τῆς Ἦλιδος καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀθλοθετοῦσαν τοὺς μεγάλους Ὀλυμπιακοὺς ἀγώνας. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἐγίνετο κάθε 4 χρόνια. Ἔτσι, ἄρχισε τὸ μέτρημα τῶν Ὀλυμπιάδων. Ἐτελεῖτο σὲ πανσέληνο μεταξὺ τῶν μηνῶν Ἰουνίου καὶ Σεπτεμβρίου. Οἱ σπονδοφόροι καὶ οἱ πρέσβεις τοῦ ἱεροῦ, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο θεωροὶ ἢ θεοφόροι, πήγαιναν σὲ ὅλα τὰ γνωστὰ ἔθνη, γιὰ νὰ ἀναγγείλουν τὴν ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑορτῆς, νὰ κηρύξουν ἀνακωχὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν μαχομένων στρατευμάτων, νὰ δώσουν ἐντολὴ νὰ ὑποστηρίξουν τὰ ἔνοπλα στρατεύματα τὸ ἱερὸ τῆς Ἦλιδος καὶ νὰ προστατεύσουν παντοῦ τοὺς ἐν πορείᾳ προσκυνητὰς τῆς ἱερᾶς Ἄλτεως.

Τὰ Ὀλύμπια ἀγωνίσματα.

Δυὸ μῆνες πρὶν ἀρχίσουν οἱ ἑορτές, οἱ ἄρχοντες τῆς Ἦλιδος διώριζαν ἕνα δικαστικὸ σῶμα ἀπὸ 10 μέλη, τὰ ὁποῖα ἐκαλοῦντο ἑλλανοδίκαι. Οἱ ἑλλανοδίκαι εἶχαν τὴν

ἐποπτεία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ κατὰ τοὺς ἀγῶνας. Κατηύθυναν τὴν ἀστυνομία τῶν ἀγώνων. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἦσαν μαστιγοφόροι καὶ ραβδοῦχοι. Τιμωροῦσαν τοὺς παραβάτας τῶν ἀγώνων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ ἀνεκήρυσσαν τοὺς νικητάς. Οἱ ἀγωνισταὶ ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἐλεύθεροι Ἕλληνες. Οἱ δοῦλοι καὶ οἱ βάρβαροι ἀπεκλείοντο, ἐκτὸς τῶν Ρωμαίων. Συνήθως οἱ ἀγωνισταὶ δὲν ἠγωνίζοντο παρὰ μόνον ἀφοῦ προηγουμένως ἐγυμνάζοντο στὸ γυμναστήριο τῆς Ἤλιδος καὶ ὡδηγοῦντο στὴν 'Ολυμπία ἀπὸ τοὺς γυμναστάς των. Εὐλαβοῦντο καὶ ὑπεκλίνοντο στὸ βουλευτήριο καὶ ὡρκίζοντο εἰς τὸν Ὅρκιο Δία, ὅτι θὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τοὺς κανόνας τῶν ἀγωνισμάτων. Ἡ ὁρκωμοσία αὕτη ὑπεχρέωνε σὲ περίπτωση ψεύδους τὴν οἰκογένειά τους καὶ τὴν γενέτειρα ἀγωνίστρια πόλη τους. Τὰ ἀγωνίσματα διέφεραν κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμό. 'Ανήρχοντο σὲ 13-15. Ὁ Πίνδαρος συνδέει τὴν προέλευσή των μὲ τοὺς πένθιμους ἀγώνας, οἱ ὁποῖοι ἐγίνοντο γύρω ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ 'Αρχηγοῦ τῶν 'Αχαιῶν, τοῦ Πέλοπος. Τὰ ἀγωνίσματα αὐτὰ ἦταν ὁ ἁπλός, διπλὸς μέχρι ἑξαπλοῦ δρόμος καὶ κατέληγαν στὰ πολεμικὰ γυμνάσια δρόμου ἢ τὸν ὁπλιτόδρομο. Συνεχίζοντο μὲ τὴν πάλη, τὴν πυγμαχία, τὸ παγκράτιο, τὸ πένταθλο, τὴ δισκοβολία, τὴ σφαιροβολία. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ἐτελοῦντο στὸ στάδιο. Στὸν ἱππόδρομο ἐγίνοντο ἀγῶνες ἁρμάτων μὲ 4 ἅλογα, μὲ 2 ἅλογα, μὲ ἁπλῆ ἱππασία καὶ μὲ ἡμιόνους, ποὺ ἐλέγετο ἀπήνη. Στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς δὲν ὑπῆρχαν ἐμπόδια. Ὑπῆρχαν ἐπίσης ἀγωνίσματα τῶν ἀνήβων καὶ ἐφήβων. 'Επίσης διαγωνίσματα χορωδίας, ἀπαγγελιῶν, διαλέξεων, ἀναγνωσμάτων καὶ συγγραμμάτων.

Ὁ Ἡρόδοτος ἔλαβε μέρος σὲ διαγωνισμὸ στὴν 'Ολυμπία, γιὰ τὴ συγγραφὴ τῆς ἱστορίας του. Οἱ σοφισταί, οἱ ρήτορες καὶ οἱ σοφοὶ διηγωνίζοντο στὶς ρητορεύσεις. Οἱ καλλιτέχναι ἐξέθεταν τὰ ἔργα τους. Ὁ Νέρων τὸ 67 μ.Χ. ἐγκαινίασε τὰ διαγωνίσματα τῆς ποιήσεως, τῆς δραματικῆς καὶ τῆς μουσικῆς. Ὕστερα ἀπὸ κάθε ἀγώνα ὁ κήρυκας ἐκφωνοῦσε τὰ ὀνόματα τῶν νικητῶν, στοὺς ὁποίους οἱ ἑλλανοδίκαι ἔδιναν κλάδους φοίνικος. Τὴν τελευταία ἡμέρα τιμοῦσαν τοὺς νικητὰς μὲ στεφάνια ἀπὸ «κλάδους ἐλαίας». Καμμιὰ φορὰ ἔδιναν καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα καὶ χρηματικὰ βραβεῖα. Τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἐσημείωνε ἡ εἰδικὴ ἔξοδος τῶν 'Ολυμπιονικῶν μὲ μεγαλειώδη πομπή. Οἱ 'Ολυμπιονίκαι ἐπέστρεφαν θριαμβευτικὰ στὶς πόλεις των, ὅπου τοὺς ἐγίνετο μεγάλη ὑποδοχή. Τὸν καλύτερο δὲ διάκοσμο αὐτῆς, ἀποτελοῦσε ἡ ἐκτέλεση διαφόρων μουσικῶν κομματιῶν ποὺ εἶχαν συνθέσει διάσημοι λυρικοὶ ποιηταί. Ὁ ἑορτασμὸς ἐθεωρεῖτο μεγαλειώδης ἐφ' ὅσον ὑμνεῖτο ἀπὸ τὸ Σιμωνίδη ἢ τὸν Πίνδαρο.

Ἡ δόξα τῶν νικητῶν στοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπεξετείνετο στὶς οἰκογένειές τους καὶ τὴν πόλη ἀπὸ τὴν ὁποία κατήγοντο, ἡ ὁποία καὶ ἀφιέρωνε τὰ ἀγάλματά των στὴν ἱερὰ Ἄλτι.

Ἡ παρακμή.

'Αλλὰ μετὰ τὸν 3ο καὶ 4ο μ.Χ. αἰῶνα, ἡ 'Ολυμπία δὲν ἔχει πιὰ ρόλο οὔτε πολιτικό, οὔτε θρησκευτικό. Ὁ λαὸς τρέχει τώρα στοὺς ἀγῶνας ὡς περίεργος, ἀλλὰ σκεπτικιστὴς καὶ ἀσεβής. Δὲν προσφέρει πλέον θυσίες στὸν Δία, λέγει ὁ Λουκιανός. Δὲν στεφανώνουν πιὰ τὰ ἀγάλματα. Καὶ ἂν κατὰ σύμπτωση αὐτὸ συμβῇ, δὲν γίνεται ἀπὸ ἐπιτακτικὸ καθῆκον, ἀλλὰ ἀπὸ ἁπλὸ παληὸ ἔθιμο. 'Εν τούτοις, ὅμως, ἡ ἑορτὴ τῶν 'Ολυμπιάδων ποὺ ἐγίνετο κάθε 4 χρόνια, ἐξακολουθεῖ νὰ ἑορτάζεται μέχρι τὸν 4ο αἰῶνα μ.Χ. καὶ γιὰ τελευταία φορὰ τὸ ἔτος 393 μ.Χ. Στὸ ἔτος αὐτό, ὁ βυζαντινὸς αὐτοκράτορας Θεοδόσιος ὁ Μέγας, μὲ διάταγμά του ἀπαγόρευσε τὶς εἰδωλολατρικὲς ἑορτὲς καὶ ἔτσι διέκοψε τὴ ζωὴ τοῦ ἱεροῦ τῆς 'Ολυμπίας, ἡ ὁποία πρὶν ἀπὸ πολὺ χρόνο εἶχε περιπέσει σὲ μαρασμό.

Ὁ Θεοδόσιος ὁ 11ος, τὸ 426 μ.Χ., διατάσσει νὰ καταστραφοῦν οἱ εἰδωλολατρικοὶ ναοί. Ἑπομένως καὶ ὁ ναὸς τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς εἶχε τὴν ἴδια τύχη.

Καὶ ἀπὸ τότε ὁ χῶρος τῆς Ὀλυμπίας ἐκαλύφθη σιγὰ-σιγὰ μὲ προσχώσεις ποὺ ἔφερνε κάθε φορὰ ὁ ποταμὸς Κλαδαῖος. Τὰ 1400 χρόνια τῆς ἐγκαταλείψεώς της δὲν εἶναι λίγα γιὰ τὸ ἔργο αὐτό. Τὸ πάχος τῆς προσχώσεως ἔφτασε τὰ ἕξη μέτρα. Ὁ σοφὸς γερμανὸς ἱστορικὸς Curtius μαζὶ μὲ τὸ γερμανὸ πρίγκιπα Φρειδερῖκο, στὰ 1875-1881, ἔκαμε ἀνασκαφὲς στὴν Ὀλυμπία. Στὶς ἀνασκαφὲς ἐκεῖνες ξοδεύθηκαν 1.000.000 μάρκα χρυσᾶ. Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν ἦταν νὰ ἔρθουν στὸ φῶς συγκροτήματα ἀπὸ ἐπιβλητικὰ κτίρια, 13.000 ὀρειχάλκινα ἀντικείμενα, 6.000 νομίσματα, 400 ἐπιγραφές, 1.000 ἀντικείμενα ἀπὸ πηλὸ καὶ 130 ἀγάλματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ νίκη τοῦ Παιωνίου καὶ ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους ποὺ φυλάσσονται στὸ μουσεῖο τῆς Ὀλυμπίας. Ἀπὸ τὸ 1932 ὁ βαρῶνος Cuberten ἐπανέλαβε τὶς ἀνασκαφές, ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ πέθανε καὶ ἡ καρδία του, σύμφωνα μὲ τὴ διαθήκη ποὺ ἄφησε, ἐτάφη στὴν Ὀλυμπία. Τὶς ἀνασκαφὲς συνεχίζει ἡ γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολὴ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία βοηθούμενη ἀπὸ τὸ πολυτιμότατο σύγγραμμα τοῦ τοπογράφου Παυσανίου ἀνακάλυψε τὸ 1955 τὸ ἐργαστήριο τοῦ Φειδία.

Ἀναβίωσις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Τὸ Ὀλυμπιακὸ ἱερὸ πῦρ, ποὺ ἔκανε πιὸ θερμὲς τὶς τελετὲς τῶν ἀγώνων καὶ τοὺς πανηγυρισμοὺς τῶν ἑορτῶν καὶ ἔφερνε τὰ μικρὰ ἑλληνικὰ ἔθνη σὲ συμφιλίωση, ἔσβυσε τὸ 426 μ.Χ. Τὸ διεδέχθη ὅμως τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς νέας θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ξαπλώθηκε σ' ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη. Ὁ Χριστιανισμὸς ἐφρόντισε γιὰ τὴ διάπλαση τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν, τὴν ἀνάπτυξη ὅμως τῆς σωματικῆς ἀλκῆς δὲν τὴν προέβλεψε, ὅπως τὴν προέβλεπαν οἱ Ὀλυμπιάδες. Γι' αὐτὸ τὰ σύγχρονα κράτη ἐπεζήτησαν τὴν ἀναβίωση τῶν Ὀλυμπιάδων. Οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔγιναν τὸ 1892 στὴν Ἀθήνα, ὕστερα ἀπὸ 1466 χρόνια διακοπή τους. Ἡ ἱερὴ Ὀλυμπιακὴ φλόγα ἄρχισε νὰ μεταφέρεται πάλι στὰ ἀθλητικὰ στάδια τῶν πολιτισμένων κρατῶν. Τὸ ἀρχικὸ σῆμα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, τὸ ὁποῖο ἦταν οἱ πέντε κρίκοι, ἑνωμένοι, εἶχε ληφθῆ ἀπὸ τὴν πρώτη ἀμφικτυονία τῶν 5 μεγάλων πόλεων τῆς Ἤλιδος, οἱ ὁποῖες ἦσαν ἀγωνίστριες στὴν Ὀλυμπία. Τώρα, οἱ ἑνωμένοι αὐτοὶ κρίκοι εἶναι πολλοί. Εἶναι ἴσοι μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν κρατῶν ποὺ συμμετέχουν στοὺς διεθνεῖς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι φέτος μὲ τὴ χρονικὴ σειρά τους γίνονται τὸν μῆνα Σεπτέμβριο στὴ Ρώμη, ὡς 17η Ὀλυμπιάδα.

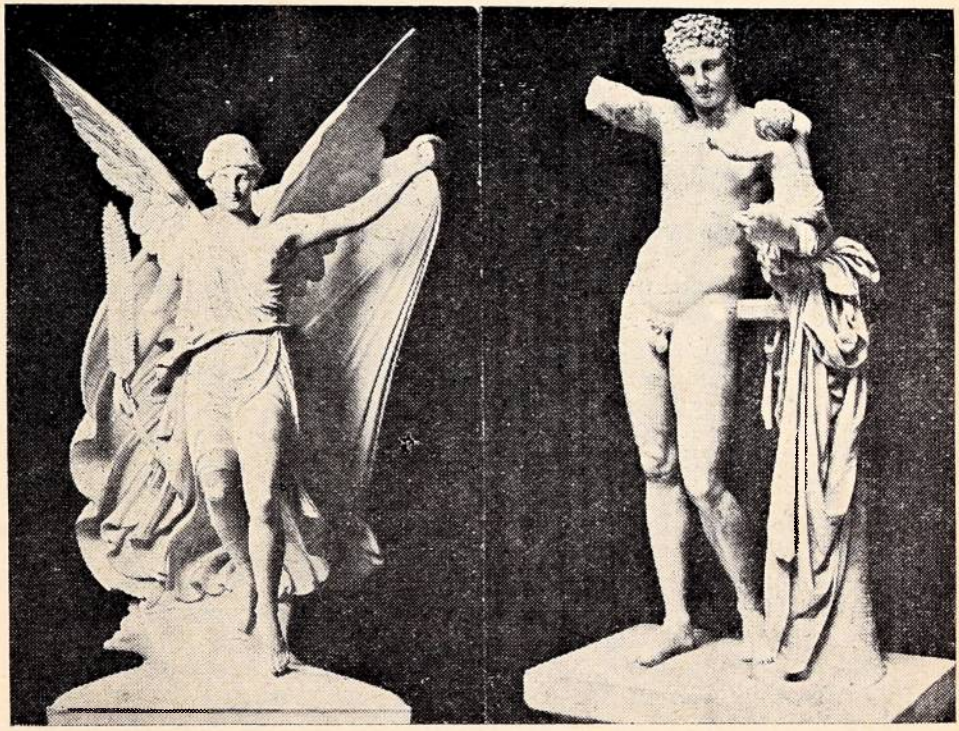
Τὸ μουσεῖο.

Γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ μουσείου τῆς Ὀλυμπίας ὁ μακαρίτης Συγγρός, ἐθνικὸς εὐεργέτης, ἐδαπάνησε 220.000 δραχμὲς χρυσές. Μεταξὺ τῶν σπουδαίων εὑρημάτων φυλάσσονται σ' αὐτὸ καὶ δύο ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας τέχνης, τὰ ὁποῖα περιγράφουμε :

α) Ἡ Νίκη τοῦ Παιωνίου Περίφημο ἔργο τοῦ γλύπτη Παιωνίου, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Θράκη. Συμβολίζει ἕνα τρόπαιο, τὸ ὁποῖο ἔστησαν στὴν Ὀλυμπία οἱ Ναυπάκτιοι καὶ οἱ Μεσσήνιοι, σὲ ἀνάμνηση τῆς νίκης ποὺ κερδίσανε τὸ 424 π.Χ. στὴ ναυμαχία τῆς νήσου Σφακτηρίας ἐναντίον τῶν Λακώνων, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

β) Ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους. Στὴν εἰδωλολατρικὴ θρησκεία οἱ ἄνθρωποι εἶχαν πλάσει τοὺς θεούς των «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν των», κατὰ τὴν ἀνθρώπινη νοοτροπία, μὲ ἀνθρώπινα συναισθήματα καὶ πάθη καὶ κατὰ τοὺς ἀνθρωπίνους τρόπους ζωῆς. Στὸ Χριστιανισμό, ὅμως, ὁ Θεὸς ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν Του» καὶ κατὰ τὰς Ὑψίστας ἀρετάς Του. Τὴ διαστολὴ αὐτὴ τῶν ἐννοιῶν θὰ τὴ δοῦμε εὐθὺς ἀμέσως καὶ στὴν ἱστορία τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους, ποὺ εἶναι στὴν Ὀλυμπία.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ 'Ερμοῦ τῆς 'Ολυμπίας, τὸ λεγόμενο τοῦ Πραξιτέλους, βρέθηκε στὶς ἀνασκαφὲς τοῦ 1877 στὴ σέλλα τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τῆς "Ηρας ἀπὸ τὸ γερμανὸ ἀρχαιολόγο Curtius. Εἶναι καμωμένο ἀπὸ ἐξαίρετο λευκόχρωμο μάρμαρο τῆς νήσου Πάρου, μὲ θαυμάσια ἁπλότητα. Δὲν εἶχε ἐπιγραφὴ μὲ τ' ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη, γιὰ νὰ γνωρίζουμε ποιὸς τὸ ἔφτιαξε. 'Ο Παυσανίας μονάχα μᾶς λέγει στὸ σύγγραμμά του «'Ελλάδος περιήγησες», ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθηκε τὴν 'Ολυμπία τὸ 160-180 μ.Χ., ὅτι ὑπάρχει στὸ 'Ηραῖο, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων καὶ τροπαίων, ἕνας 'Ερμῆς ἀπὸ μάρμαρο, ὁ ὁποῖος βαστάζει τὸ θεὸ Διόνυσο βρέφος. Εἶναι ἔργο τοῦ Πραξιτέλους. Τὸ σύνολο τοῦ μνημείου ἔχει τὴν ἑπόμενη ἑρμηνεία: 'Ο 'Ερμῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο ψυχοπομπός, λόγιος, θεὸς τοῦ ἐμπορίου, ἦταν καὶ ἀγγελιοφόρος τῶν

'Αναπαράστασις τῆς νίκης τοῦ Παιωνίου. 'Ο 'Ερμῆς τοῦ Πραξιτέλους.

θεῶν. 'Ο Ζεὺς ἐπεφόρτισε τὸν 'Ερμῆ νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὴ ζηλοτυπία καὶ τὸ μῖσος τῆς συζύγου του "Ηρας τὸν Διόνυσο βρέφος, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ κρυφὸ ἔρωτά του μὲ τὴν Σεμέλη. Τὸ βρέφος ἔπρεπε νὰ τὸ μεταφέρῃ στὸν 'Ελικῶνα καὶ ἐκεῖ νὰ τὸ παραδώσῃ στὶς νύμφες νὰ τὸ ἀναθρέψουν καὶ νὰ τὸ μεγαλώσουν. Στὴ διαδρομὴ του κουράσθηκε καὶ κάθησε κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο. Γιὰ νὰ καθησυχάσῃ τὸ βρέφος καὶ νὰ μὴ τὸ ἀφήσῃ νὰ κλάψῃ, ὁπότε θὰ τὸ ἄκουγε ἡ θεὰ "Ηρα, τοῦ ἔδωσε νὰ πιῇ τὸ ζουμὶ ἀπὸ ἕνα τσαμπὶ σταφυλιοῦ ποὺ κρατεῖ στὸ χέρι του.

'Ο 'Ερμῆς παρουσιάζεται ὡς εὔρωστος ἔφηβος, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖται στὶς παλαίστρες τῶν 'Αργείων καὶ φαίνεται μᾶλλον ντροπιασμένος, γιατὶ οἱ θεοὶ τοῦ ἀνέθεσαν νὰ κάμῃ τὴν παραμάνα, τὴν τροφὸ τοῦ βρέφους. 'Ο 'Ερμῆς μὲ ἀφῃρημάδα ἀφήνει τὸ βλέμμα του σὲ μάκρος καὶ στὸ πρόσωπό του ξεχύνεται κάποιο μυστήριο. Τὰ ἀνα-

σηκωμένα μάτια του χαμογελοῦν μὲ θλίψη καὶ εἰρωνεία. Τὰ βλέφαρά του ἀπὸ τὴν ἔκπληξη φαίνονται σὰν κολλημένα στὶς κόγχες, σὰν ἀνύπαρκτα. Τὸ κάτω χεῖλος του ποὺ προεξέχει, μαρτυρεῖ τὴν ἐνδόμυχη περιφρόνηση γιὰ τὴν ἀποστολή του. 'Απὸ τὸ ἄγαλμα λείπει ὁ δεξιὸς βραχίονας, καθὼς καὶ μερικὰ δάκτυλα ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ βραχίονά του. 'Επίσης οἱ δύο κνῆμες καὶ ὁ ἀριστερὸς μηρὸς ἔλειπαν καὶ προστέθηκαν ἀπὸ τὸ γερμανὸ γλύπτη τῶν ἀνασκαφῶν Schaper (κρίσεις Ch. Piccard).

Τὸ ἔργο αὐτό, στὸ ὁποῖο οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἔδιναν ἰδιαίτερη σημασία, γιατὶ θεωροῦσαν τὸ θεὸ Διόνυσο πολὺ λαϊκό, δὲν ἦταν πρωτότυπο οὔτε γιὰ τὸ σχέδιο, οὔτε γιὰ τὴ στάση του. Τὸ ἄγαλμα ἔχει διατηρήσει τὴ στιλπνότητά του. Στὶς ἡμιορατὲς σχισμές του ἔγινε γκριζωπό. 'Η γλυπτικὴ του εἶναι ἄμεμπτη καὶ τὸ μάρμαρο καλοδουλεμένο. 'Εὰν δὲν βρέθηκε ὁ μικρὸς Διόνυσος ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του, αὐτὸ πολὺ λίγο ἐνδιαφέρει τοὺς καλλιτέχνας. Τὴ λεπτουργική, τὴ λεπτὴ δουλειά του μὲ τὴν ὁποία εἶναι λαξευμένες οἱ πλάτες του καὶ οἱ δίπλες τοῦ χιτῶνα του, τὴ διακρίνουμε στὴ φορὰ τῆς κινήσεώς του. Τὸ ἄγαλμα δὲν εἶχε στερέωμα στὶς πλάτες του. 'Απὸ ὅλα αὐτὰ μποροῦμε νὰ κρίνουμε ὅτι παριστάνει ἕνα ταξιδιώτη ἐπιφορτισμένο νὰ φέρῃ εἰς πέρας μιὰ λερωμένη ὑπόθεση (M. Barres).

Τὰ χείλια του καὶ τὰ μαλλιά του φαίνονται σὰν νἄχουν ἐλαφρὲς ἀποχρώσεις. "Οσο καὶ νὰ μᾶς παραξενεύει αὐτό, πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὁ Πραξιτέλης στὰ ἔργα του, γιὰ φωτογένειά τους, χρησιμοποιοῦσε τὴν τέχνη αὐτὴ τῶν χρωμάτων, τὴν ὁποία πολὺ πρὶν τὴν εἶχε βρῆ ὁ ζωγράφος Νικίας. Οἱ περιγραφές, οἱ φωτογραφίες καὶ τὰ ἀντίγραφα δὲν ἀποδίδουν τὴν ποιότητα τοῦ ἔργου. Πρέπει νὰ σταθῇ κανεὶς μπροστά του στὸ μουσεῖο 'Ολυμπίας καὶ νὰ ἀγγίξῃ παρανόμως τὰ δάκτυλά του στὴν ἐπιφάνειά του, γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἁπαλὴ καὶ ζωντανὴ ὑφὴ τῆς μαρμάρινης αὐτῆς σάρκας.

Οἱ ἀρχαιολόγοι εἶπαν ὅτι μποροῦν νὰ τοποθετήσουν τὴν κατασκευή του στὸ 343 π.Χ. Θὰ ἐσυμβόλιζε, τότε, μιὰ συνθήκη συμμαχίας μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν 'Αρκάδων, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται μὲ τὸν 'Ερμῆ καὶ τῶν 'Ηλείων, οἱ ὁποῖοι παρουσιάζονται μὲ τὸν θεὸ Διόνυσο. 'Αλλὰ τίποτε τὸ βέβαιο γιὰ αὐτό.

'Εὰν ἔβλεπε κανεὶς ἕνα πρωτότυπο ἄγαλμα τοῦ Πραξιτέλους, λέγει ὁ γερμανὸς γλύπτης τῶν ἀνασκαφῶν Brumel, γιὰ λόγους τεχνικούς, θὰ κρίνῃ αὐτὸ ὅτι εἶναι ἀντίγραφο καμωμένο στὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχή, τὸν 1ον αἰῶνα μ.Χ. Καὶ ὅμως αὐτὸ ποὺ λέγει ὁ Brumel δὲν εἶναι σωστό, γιατὶ τὰ ἀγάλματα στὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ δὲν τὰ κατασκεύαζαν μὲ τέτοια τέλεια πνοὴ καλαισθησίας. 'Η τέχνη εἶχε ξεπέσει τότε. 'Επομένως ἡ γνώμη τοῦ περιηγητοῦ Παυσανία, ὁ ὁποῖος πῆγε στὴν 'Ολυμπία τὸν 2ον αἰῶνα μ.Χ., εἶδε τὸ ἄγαλμα στὸ ναὸ τῆς "Ηρας καὶ ὁμολογεῖ, ὕστερα ἀπὸ τὶς μελέτες του, τὶς πληροφορίες ποὺ τοῦ ἔδωκε ὁ τότε κόσμος καὶ ἡ παράδοση, ἡ ὁποία ὑπῆρχε ἀπὸ προηγούμενους αἰῶνας γιὰ τὸ ἄγαλμα αὐτό, ὅτι εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ τὸ γλύπτη Πραξιτέλη, εἶναι ἡ πλέον ἀκριβὴς καὶ αὐθεντική.

Ι. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

'Εκ τοῦ περιοδικοῦ «The Police Chief»
κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΙΟΝΤΟΥ

'Η μικρὰ δημοκρατικὴ χώρα τῆς Φιλλανδίας εὑρίσκεται εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Εὐρώπης, μεταξὺ τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν καὶ τῆς Ρωσίας. Ἔχει ἔκτασιν 130.159 τ. μιλλίων καὶ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων. Αἱ πολλαὶ λίμναι, οἱ ποταμοί, τὰ νησιὰ καὶ τὰ δάση τῆς χώρας ταύτης ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς της. Ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι τῆς Φιλλανδίας, ἔτσι καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀστυνομίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 13ου αἰῶνος. Κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον ἡ Φιλλανδικὴ ἀστυνομία εἶναι ἕνα ὄργανον τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως. Καίτοι αἱ πόλεις τῆς χώρας ταύτης συνεισφέρουν τὸ $^1/_3$ τῶν δαπανῶν τῆς ἀστυνομίας ἡ ὀργάνωσις ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων, ἀστικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ, τυγχάνουν ἀποκλειστικῶς ἀρχαὶ τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως.

Διοίκησις ἀστυνομίας.

Τῆς ὅλης ἀστυνομικῆς διοικήσεως προΐσταται ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ἐσωτερικῶν. Προϊστάμενος τῆς ἐν λόγῳ διευθύνσεως εἶναι εἰς commander chief (ἀρχηγὸς) καὶ βοηθὸς αὐτοῦ εἷς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἀστυνομίας. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας αἱ ἑξῆς ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι: α) ἡ κεντρικὴ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία, β) ἡ ἀσφάλεια, γ) ἡ ἐθνικὴ ἀστυνομικὴ σχολὴ καὶ δ) αἱ εἰδικαὶ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι. Τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν ἐννέα ἀντυνομικῶν διαμερισμάτων (διοικήσεων) τῶν νομαρχιῶν τῆς χώρας ἔχει ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἐκεῖ τοπικῶν ἀντιπροσώπων της —κυβερνητῶν—ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀστικῆς ἀστυνομίας καὶ ἀγροτικῆς τοιαύτης. Ὑπεύθυνος διὰ τὴν διοίκησιν ἑνὸς ἑκάστου ἀστυνομικοῦ διαμερίσματος τῆς ἀστυνομίας, τυγχάνει εἷς διαμερισματάρχης, ὁ ὁποῖος πέραν τῶν κυρίων ἀστυνομικῶν καθηκόντων του ἐπιφορτίζεται καὶ μὲ τὰ καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου καὶ ἐπιλαμβάνεται ὑποθέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου δικαιοσύνης.

Τοπικὴ ἀστυνομία.

Ὡς ἐτονίσθη ἀνωτέρω τὰ ἐννέα ἀστυνομικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας ὑπάγονται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν οἰκείων κυβερνητῶν—ἀντιπροσώπων—τῆς κυβερνήσεως. Ταῦτα διαιροῦνται εἰς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνουσιν ἐπαρχίας, δήμους καὶ κοινότητας. Πολλαὶ τῶν μεγάλων πόλεων ἀποτελοῦν μίαν ἀστυνομικὴν περιφέρειαν ἢ καὶ ἀντιστρόφως, μία ἢ περισσότεραι ἐπαρχίαι μετὰ τῶν οἰκείων μικρῶν πόλεων, ἀποτελοῦν μίαν ἀστυνομικὴν περιφέρειαν. Εἰς τὰς πυκνοκατῳκημένας μεγάλας πόλεις, τὴν διοίκησιν τῆς ἀστυνομίας ἔχουσι οἱ police chiefs (διευθυνταί), οἵτινες ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς οἰκείους διαμερισματάρχας. Ἐξαίρεσις μόνον παρατηρεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ἑλσίνκι, ἔνθα, ὁ ἐκεῖ police commander (διοικητὴς) ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσως διαταγὰς τοῦ κυβερνήτου τῆς πρωτευούσης. Τὰς μικροτέρας ἀστυνομικὰς περιφερείας τὰς διοικοῦν captains (ἀστυνόμοι). Οἱ ἑπόμενοι βαθμοὶ τῆς ἀστυνομίας εἶναι assistan police chief (βοηθός), police secretary (ὑπαστυνόμος), sepgeant (ἀχιφύλαξ).

Αἱ διοικήσεις τῶν πόλεων ἐκτὸς τῶν κυρίων ἀστυνομικῶν καθηκόντων διατηροῦν εἰδικὰ ἐγκληματολογικὰ γραφεῖα ἐρευνῶν καὶ ἀνακρίσεων. Ἐπὶ πλέον ἔχουν ὑπηρεσίαν τροχαίας κινήσεως καὶ τελωνείων. Τὰ καθήκοντα ἀσφαλείας θεωροῦνται εἰδικὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπηρετοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰδικευμένοι ἀστυ-

νομικοὶ ὑπάλληλοι μὲ καλὰς τεχνικὰς καὶ ἐγκληματολογικὰς γνώσεις, κατάλληλοι εἰς τὴν δίωξιν τῆς ἐγκληματικότητος.

Εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας καθήκοντα προϊσταμένου τῆς ἐκεῖ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ἐκτελοῦν οἱ cheriffs (σερίφηδες), οἱ ὁποῖοι ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐδαφικῆς περιφερείας των ἔχουν καὶ ἕνα βοηθὸν (assistant sheriff). Μεταξὺ τῶν ἄλλων καθηκόντων της ἡ ἀγροτικὴ ἀστυνομία ἐπιφορτίζεται καὶ μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων. Τὸ σύστημα τοῦ Cheriff εἶναι ἀγγλικῆς προελεύσεως καὶ παραμένει εἰσέτι εἰς πολλὰς χώρας. Οἱ νομοὶ καὶ αἱ ἐπαρχίαι διετήρουν κατὰ τόπους ἐγκληματολογικὰς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ τὸ ἔτος 1955 ἔγινε συντονισμὸς αὐτῶν καὶ ὑπήχθησαν εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμόν.

Κεντρικὴ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία.

Τὸ ἔτος 1926 ἱδρύθη ἐν Ἑλσίνκι ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία τῆς χώρας, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς αὐξηθείσης ἐγκληματικότητος, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἐπίσης τὸ ἔτος 1938 ἱδρύθησαν εἰς τοὺς οἰκείους νομοὺς ἐγκληματολογικὰ γραφεῖα, ἅτινα ἦσαν ἀνεξάρτητα μέχρι τοῦ ἔτους 1955, ὁπότε ὑπήχθησαν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐγκληματολογικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἔκτοτε λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς θεσπισθέντας κανόνας τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ἡ Φιλλανδία τυγχάνει μέλος τῆς Interpol ἀπὸ τὸ ἔτος 1927, ἔχουσα πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν στενὴν συνεργασίαν καὶ καταπολέμησιν τῆς διεθνοῦς ἐγκληματικότητος.

Ἀστυνομία ἀσφαλείας.

Ἡ ἀσφάλεια ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν καὶ εἶναι ἁρμοδία ἀστυνομικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν προστασίαν καὶ περιφρούρησιν τῶν πολιτικῶν συστημάτων τῆς χώρας. Ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων πρακτόρων καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν προστατεύει τοὺς νόμους περὶ ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους.

Μηχανοκίνητος ἀστυνομία.

Ἡ μηχανοκίνητος ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τυγχάνει συγχρόνου ἀστυνομικῆς ὀργανώσεως τῆς ὁποίας ἡ ἁρμοδιότης ἐπεκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὸν χώραν. Κατ' ἀρχάς, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1933, ὑπῆρχε μία μόνον μονὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ἑλσίνκι, μὲ περιωρισμένα καθήκοντα. Ἤδη ἡ μηχανοκίνητος ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία διατηρεῖ τμήματά της τὰ ὁποῖα σταθμεύουν εἰς ὅλους τοὺς νομοὺς τῆς χώρας. Ἀποστολὴ τῆς ἐν λόγῳ ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων τοπικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῆς Φιλλανδίας, προστατεύῃ τὴν τιμήν, ζωήν, εἰρήνην καὶ περιουσίαν τῶν πολιτῶν τῆς χώρας. Ἀνετέθησαν ἐπίσης εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν εἰδικὰ καθήκοντα τῆς τροχαίας κινήσεως, ἡ ὁποία δι' εἰδικευμένων ὑπαλλήλων της ἐνεργεῖ σχετικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν τῆς Φιλλανδίας. Μία τῶν καινοτομιῶν τῆς μηχανοκινήτου ὑπηρεσίας ἡ ὁποία ἔχει κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλων χω-

Ἀστυφύλαξ ἐκτελῶν περιπολίαν καὶ ἔχων ἐπαφὴν μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ραδιοτηλεφώνου.

ρῶν, εἶναι ἡ ἐπίδειξις καλῆς θελήσεως ἐκ μέρους ὅλων τῶν πολιτῶν ἔναντι τοῦ ἔργου τῆς τροχαίας, ἥτις ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ καλλιεργεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956. Σκοπὸς τῆς καλῆς θελήσεως εἶναι ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ τροχαίας, ἡ καθοδήγησις τῶν ὁδηγῶν καὶ πεζῶν καὶ ἡ παροχὴ συμβουλῶν καὶ βοηθείας πρὸς τὸ κοινόν. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ προληπτικῆς ἐργασίας, μηχανοκίνητος μονὰς δι' εἰδικευμένων μελῶν της παραδίδει συνεχεῖς διαλέξεις περὶ τροχαίας εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς ἄλλους ὁμίλους. Τὰ ὀχήματα τῆς μονάδος αὐτῆς τυγχάνουν ἐφωδια-

Ἀριστερά: Περιπολικὸν ἀστυνομικὸν ὄχημα ἐξωπλισμένον μεθ' ὅλων τῶν μέσων τῆς τροχαίας διὰ τὴν ἐπέμβασιν καὶ φωτογράφησιν αὐτοκινητιστικῶν ὀχημάτων. Δεξιά: Ἐκπαιδευτὴς τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομικῆς σχολῆς διδάσκων εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν λειτουργίαν μηχανῆς αὐτοκινήτου.

σμένα δι' ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν μέσων ἤτοι ραδιοτηλεφώνων, ραντάρ, καταμετρητῶν ταχύτητος ὀχημάτων καὶ φωτογραφικῶν ἐξαρτημάτων διὰ τὴν ἐπέμβασιν εἰς αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα.

Προσωπικὸν - Ἐκπαίδευσις.

Εἰδικὴ προσοχὴ καταβάλλεται εἰς τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ διὰ τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα καὶ διὰ τοῦτο ἱκανὸν ποσοστὸν τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων, κατόπιν σχολαστικῆς ἐξετάσεως, ἀπορρίπτεται. Ἡ μηχανοκίνητος ἀστυνομία ἐξετάζει προσεκτικῶς καὶ συγκεντρώνει πληροφορίας παρὰ τῶν τοπικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ σῶμα. Ἐν συνεχείᾳ καὶ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος κριθῇ κατάλληλος, παραπέμπεται πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν. Ἡ ἐξέτασις κατὰ πρῶτον γίνεται γραπτή, πρὸς διαπίστωσιν γενικῶς τῶν γνώσεων τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ δεύτερον οὗτος ἐξετάζεται εἰς τὰ τέστ. Ἐφ' ὅσον τελικῶς ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐν λόγῳ διατυπώσεις τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ὑποψήφιος εἰσάγεται εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἀστυνομίας, δι' ἓν τρίμηνον δοκιμαστικῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μαθημάτων τῆς τριμήνου φοιτήσεώς του εἰς τὴν σχολήν, οὗτος τοποθετεῖται εἰς τὴν ἀστυνομίαν τάξεως τῆς

πρωτευούσης ἢ εἴς τινα μονάδα τῆς μηχανοκινήτου ἀστυνομίας, ὡς μαθητευόμενος ἀστυφύλαξ. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, δοκιμάζεται καὶ ἐξετάζεται ἡ κλίσις αὐτοῦ πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τὸ σῶμα, ὁπότε καὶ πάλιν εἰσάγεται εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀστυνομικὴν σχολὴν πρωτευούσης ἐπὶ ἓν ἐπὶ πλέον τρίμηνον καὶ λαμβάνει τὴν εἰδικότητα. Ἐξερχόμενος τῆς σχολῆς ὀνομάζεται πλέον ἀστυφύλαξ. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου καὶ ἀποκτήσεως ἀστυνομικῆς πείρας ὁ ἀστυφύλαξ δύναται νὰ εἰσαχθῇ κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἐπὶ ἓν τρίμηνον εἰς τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν ἀστυνομικὴν σχολὴν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρχιφύλακος. Δύναται ἐπίσης κατόπιν λεπτομερῶν ἐξετάσεων νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν ἰδίαν σχολὴν ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀστυνομίας. Ἐξερχόμενος καὶ λαμβάνων τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ καὶ ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός του ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας μικρῶν πόλεων ὡς police chief ἢ cheriff. Εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τῶν μεγάλων πόλεων τοποθετοῦνται ἀξιωματικοὶ ἔχοντες τὰ κυριώτερα ἀστυνομικὰ προσόντα. Ἐπὶ πλέον ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομικῆς σχολῆς διέρχονται ἐκ περιτροπῆς ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν βαθμῶν τοῦ σώματος πρὸς μετεκπαίδευσιν καὶ παρακολούθησιν νεωτέρων ἀστυνομικῶν θεμάτων.

Τελευταίως ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀστυνομικῶν κυνῶν, καταλλήλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν περιπολιῶν εἰς ὕποπτα σημεῖα καὶ περιοχὰς ἀστυνομικῶν περιφερειῶν.

Ἡ Φιλλανδικὴ ἀστυνομία συνεχίζουσα τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν καλλιτέραν πρόοδόν της, ἐμφανίζει σήμερον ἀρτίαν καὶ σύγχρονον ὀργάνωσιν. Ὅπως ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι ἄλλων χωρῶν ἐπιδεικνύουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν σύγχρονον ἐμφάνισίν των, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ τῆς Φιλλανδίας ἐνεργεῖ δραστηρίως διὰ τὴν βελτίωσίν της.

Κατὰ τὸ ἔτος 1950 τὸ κρατικὸν συμβούλιον τῆς Φιλλανδίας κατήρτισεν ὀργανωτικὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτροπήν, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἀστυνομίας. Κατόπιν συνεχοῦς μελέτης τῶν θεμάτων, ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε καὶ ὑπέβαλε τελικὰς ἐκθέσεις εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ψήφισιν. Συνάμα, στελέχη τοῦ σώματος εἶχον σταλῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς μελέτην καὶ συγκέντρωσιν ὠφελίμων ἀστυνομικῶν μεθόδων. Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1958 δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν, εἶχον μεταβῆ εἰς Μαϊάμι τῆς Φλωρίδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ παρέστησαν ὡς ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ 65ον διεθνὲς συνέδριον τοῦ I.A.C.P. (διεθνὴς ὀργάνωσις ἀρχηγῶν ἀστυνομίας) πρὸς παρακολούθησιν διαφόρων συζητηθέντων ἀστυνομικῶν θεμάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τούτους νὰ μελετήσουν τὴν ὀργάνωσιν τῶν hich way patrol (ἀστυνομία ἐλέγχου τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν) τῆς πολιτείας τῆς Φλωρίδος. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος 1956 ὁ σημερινὸς ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας F. Jarva εἶχε μεταβῆ ἐπὶ ἓν τετράμηνον εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Φιλλανδικῆς ἀστυνομίας μετ' ἄλλων ἀντιπροσώπων 14 χωρῶν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

* ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ 59 ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β'

* ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ Ο.Φ.Α. ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΑΛΗ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠ. ΠΗΛΟΥ**

Τελετὴ ὁρκωμοσίας 59 νέων Ὑπαστυνόμων Β'.

Στὶς 30 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἔλαβε χώραν, μὲ κάθε ἐπισημότητα καὶ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, ἡ σεμνὴ τελετὴ ὁρκωμοσίας 59 νέων Ὑπαστυνόμων β' τῆς ΙΔ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, στὸ προαύλιο τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

Πλημμυρισμένη σημαῖες καὶ ὄμορφες, πολύχρωμες διακοσμήσεις, ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ τοῦ τέρματος Πατησίων, παρουσίαζε ἐκείνη τὴν ἡμέρα μιὰ γραφικὴ εἰκόνα, εὐχάριστη καὶ γιορτινή. Μὲ ἀκρίβεια καὶ τάξη εἶχαν ἐκ τῶν προτέρων ὁρισθῆ οἱ θέσεις τῶν προσκεκλημένων, ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ καὶ τὴν ἰδιότητά τους, κι' ἔτσι κατὰ τὴν ἐπιτυχημένη αὐτὴ τελετὴ παρατηρήθηκε προγραμματισμένη καὶ ζηλευτὴ εὐταξία.

Ἡ τελετὴ ἄρχισε στὶς ἑξήμισυ τὸ ἀπόγευμα μὲ τὴν ἄφιξη τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀντικείμενον θερμῶν καὶ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα ὑπὸ τοὺς ἤχους ἑνὸς ἐμβατηρίου ποὺ ἐπαιάνιζεν ἡ μπάντα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ μαέστρου Ὑπαστυνόμου κ. Μπουκουβάλα. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρηση, ἄρχισε ἡ Θεία Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ.κ. Χρυσοστόμου, βοηθοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἱερουργοῦντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Δαμίγου.

Ξεχωριστὰ ἐπιτυχημένη καὶ συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τὸν ἱερέα κ. Δαμίγον, ποὺ ἐπλαισιώνετο ἀπὸ δύο στίχους ἀστυφυλάκων, ἐνῷ ἡ μπάντα ἐπαιάνιζε ἕνα μελλῳδικὸ ὁρατόριο. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας ἔψαλλε ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορῳδία τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι, «ἀνατείναντες τὴν δεξιάν» ἔδωκαν τὸν νενομισμένο ὅρκο Πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα. Ἦταν μιὰ ξεχωριστὰ ἐπίσημη καὶ εὐλαβικὴ στιγμὴ ποὺ ἔκανε πολλὰ μάτια νὰ δακρύσουν ἀπὸ συγκίνηση.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσία ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νέους Ἀξιωματικοὺς τὸν κάτωθι ἐμπνευσμένο χαιρετισμό:

«Κύριε Ὑπουργέ,

«Κύριε Ἀρχηγέ,

«Κυρίες καὶ Κύριοι,

«Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ποὺ εἴχατε τὴν εὐγενὴ καλωσύνην νὰ τιμήσετε » διὰ τῆς παρουσίας Σας τὴν σημερινὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νέων Ὑπα- » στυνόμων.

«Ὑμᾶς ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργὲ εὐχαριστοῦμεν ὅλως ἰδιαιτέρως, διότι » ἡ παρουσίας Σας δὲν προσέδωκε μόνον τὸν τόνον τῆς ἐπισημότητος εἰς τὴν σημε- » ρινὴν τελετήν, ἀλλ' ἀπέδειξε διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν ἀγάπην Σας πρὸς τὴν Σχο- » λὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μετὰ τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖτε τὰς ἐκδηλώσεις της καὶ τὰ » ζητήματα, τὰ ὁποῖα τὴν ἀπασχολοῦν.

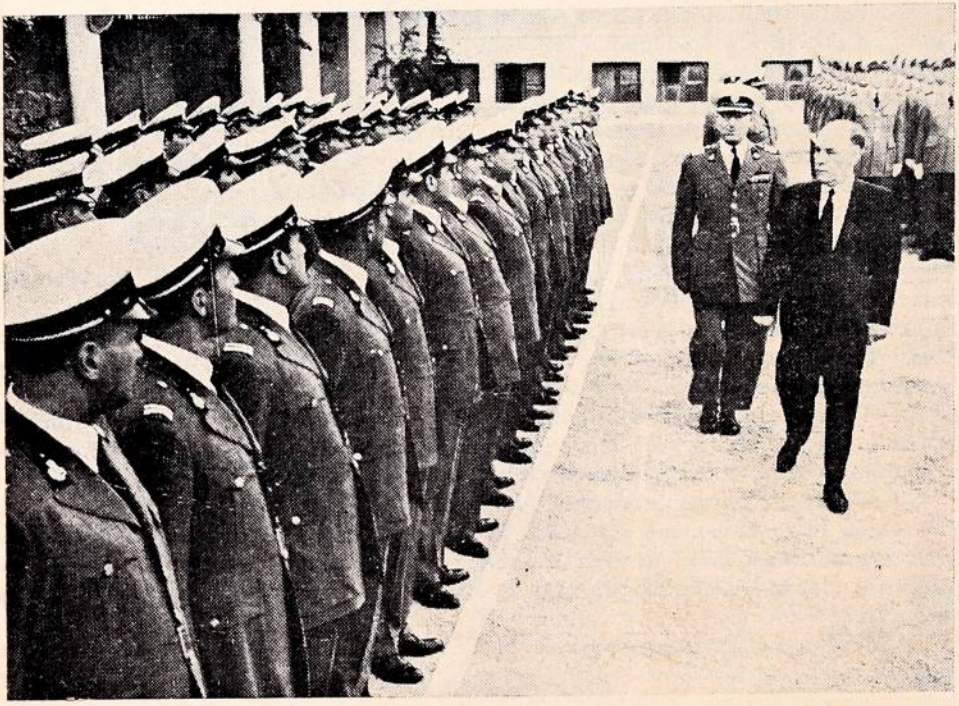
«Ἡ συμπαράστασις Σας τροφοδοτεῖ τὴν Σχολὴν μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις » διὰ νὰ προχωρήσῃ μὲ σταθερότητα εἰς νέους ὁρίζοντας προόδου.

«Ἐπωφελοῦμαι τῆς ἐπισήμου ταύτης στιγμῆς διὰ νὰ Σᾶς ἀναφέρω, κύριε

» Ὑπουργέ, ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπίπεδον τῆς Σχολῆς εἶναι ὑψηλὸν καὶ ὅτι ὁσημέραι » ἀνυψοῦται τοῦτο ἔτι περισσότερον.

«Ἐδῶ εἰς τὴν Σχολὴν συντελεῖται μία ἀθόρυβος δημιουργικὴ ἐργασία, ἥτις » τὰ μέγιστα συμβάλλει εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυ- » νομίας Πόλεων.

«Μὲ τὸν νέον μάλιστα Κανονισμὸν τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ὅστις λίαν » συντόμως θὰ ἐφαρμοσθῇ, ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς θὰ καταστῇ περισσότερον εὔ-

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ἀστυν. Σώματος κ. Ν. Νέρην, ἐπιθεωρεῖ τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους.

» ρυθμος καὶ περισσότερον ἀποδοτική, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Σώματος καὶ τῆς Κοινω- » νίας.

« Κύριοι Καθηγηταί,

«Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, διότι μοῦ δίδεται σήμερον ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω πρὸς » ὑμᾶς, τὴν ὡραίαν αὐτὴν στιγμήν, τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐ- » γνωμοσύνην ἐμοῦ, τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Σώματος, διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν σας » εἰς τὴν πρόοδον τῆς Σχολῆς.

«Χάρις εἰς τὰς ἱκανότητάς σας, τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν σας, » οἱ μαθηταί σας κατώρθωσαν νὰ ἀνέβουν πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγραύλου καὶ » νὰ ὁμώσουν τὸν ὅρκον πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα. Χάρις εἰς ὑ- » μᾶς καμαρώνομεν σήμερον τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους, παλλομένους ἀπὸ εὐγενῆ » αἰσθήματα, ἐφωδιασμένους μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐπαγγελματικὰ ἐφόδια καὶ ἑτοίμους » νὰ ξεχυθοῦν ἀπὸ αὔριον εἰς τὰς διαφόρους Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας διὰ νὰ ἀποδυ- » θοῦν εἰς τὴν ὡραίαν ἀποστολὴν των, εἰς τὴν συντήρησιν δηλαδὴ τῆς ὑποστάσεως τῆς

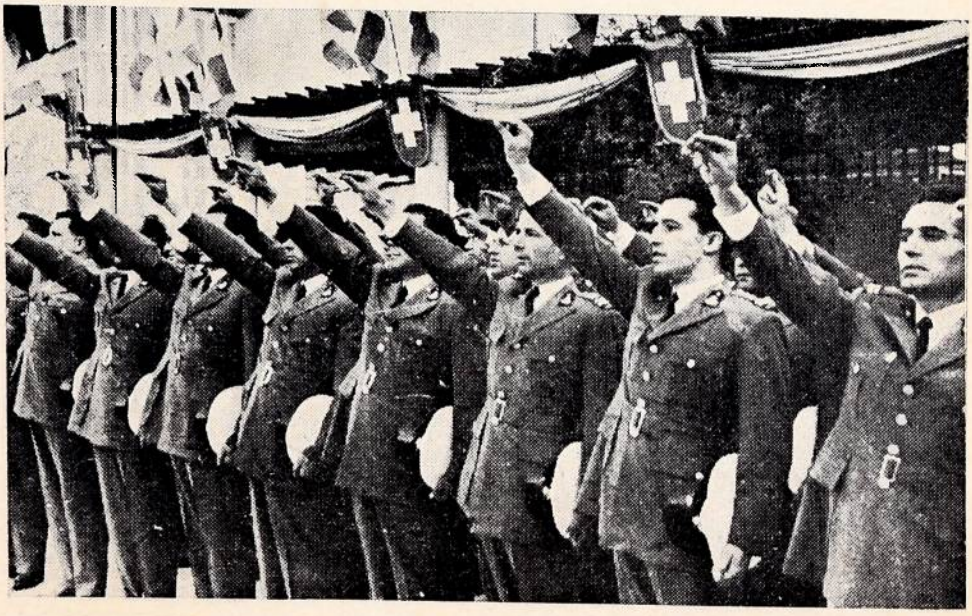
» Πατρίδος, τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν κοινωνι-
» κὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Νέοι Ὑπαστυνόμοι,

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ποὺ ἐδώσατε τὸν ὅρκον πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα
» καὶ τὸν Βασιλέα, ἐγίνατε Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

«Ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνετε με-
» γάλα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις σοβαραί.

«Δὲν προτίθεμαι νὰ σᾶς ἀναπτύξω σήμερον τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώ-
» σεις σας αὐτάς.

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι δίδουν τὸν νενομισμένον ὅρκον.

«Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐὰν ἀναμένομεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν διὰ νὰ ἀσχολη-
» θῶμεν μὲ τὸ σοβαρὸν τοῦτο θέμα.

«Ἀπὸ ἐσωτερικὴν ὅμως παρόρμησιν, ἀπὸ προσωπικὴν προτίμησιν σᾶς ἀπευ-
» θύνω ὀλίγας μόνον σχετικὰς λέξεις.

«Ἡμεῖς οἱ Ἀξιωματικοὶ ἀποτελοῦμεν τὴν καρδίαν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυ-
» νομίας.

«Καὶ γνωρίζομεν τὴν σημασίαν τῆς καρδίας διὰ τὸ Σῶμα.

«Τοὺς παλμούς σας θὰ πάλλουν οἱ ὑφιστάμενοί σας, τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸ
» ἠθικὸν καὶ τὸ φρόνημά σας θὰ ἔχουν, τὸ παράδειγμά σας, τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν θὰ
» μιμοῦνται.

«Διὰ τοῦτο νὰ παρέχετε τὸν ἑαυτόν σας ζωντανὸν καὶ ἀκτινοβόλον παράδειγ-
» μα εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς σας ζωῆς.

«Διὰ τοῦ βίου σας καὶ τῶν ἔργων σας πρέπει νὰ παρέχετε τὰ ὡραιότερα, τὰ
» λαμπρότερα παραδείγματα πρὸς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς καὶ πρὸς τοὺς πολίτας.

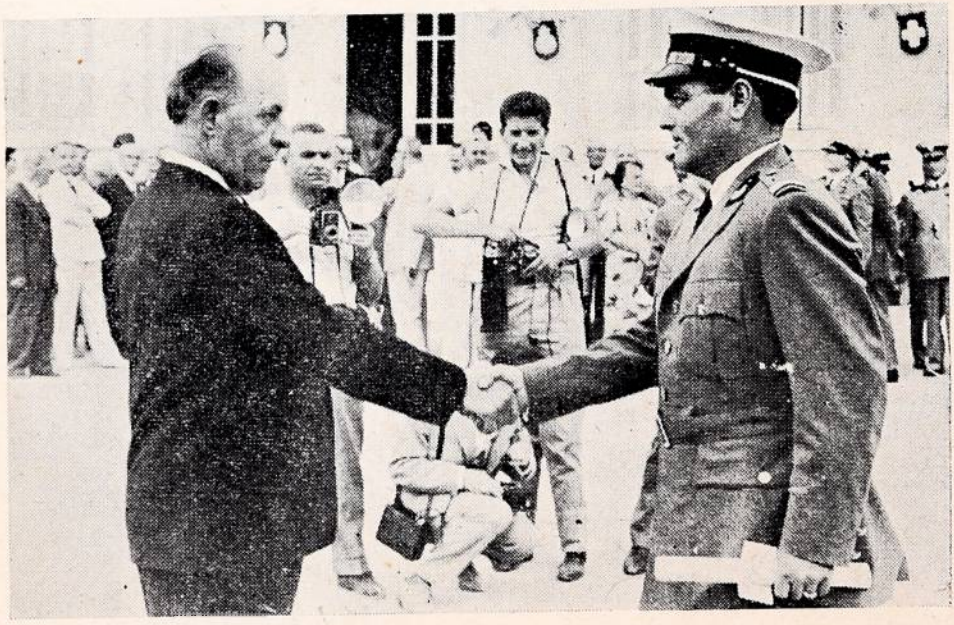
«Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἡ καλὴ συμπεριφορὰ εἶναι τὸ κυριώτερον γνώρισμα τοῦ
» πεπολιτισμένου καὶ ἐξευγενισμένου ἀνθρώπου καὶ ὅτι ἡ κακὴ συμπεριφορὰ τοῦ

» ἀστυνομικοῦ ἐκθέτει τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐπιφέρει ἠθικὴν ζημίαν εἰς βά-
» ρος τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Σώματος καὶ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ παρα-
» δόσεις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

«Ἀποδώσατε πάντοτε πρωτεύουσαν σημασίαν εἰς τὰς ἠθικὰς καὶ ψυχικὰς
» ἀρετάς, αἵτινες συνθέτουν καὶ ἐξοπλίζουν τοὺς Ἀξιωματικοὺς παντὸς βαθμοῦ.

«Εἰς ὅλας τὰς λειτουργίας, ἀλλὰ ἰδίᾳ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, προέχει ὁ χαρα-
» κτὴρ καὶ τὸ ἦθος.

«Καλλιεργήσατε τὰ ἠθικὰ προσόντα, ἵνα ἀποκτήσετε κῦρος καὶ προσωπικό-
» τητα καὶ καταστῆτε σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ Ἀξιωματικοί.

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ἐνῷ παραδίδει τὰ διπλώματα εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους.

«Ἐργασθῆτε διὰ νὰ ἐξυψώσωμεν τὸ γόητρον τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ ὁδηγή-
» σωμεν τὸ Σῶμα εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ποιοτικῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐθνικῆς καὶ
» κοινωνικῆς χρησιμότητος.

«Νέοι Ἀξιωματικοί,

«Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκούω τοὺς παλμοὺς τῆς φιλοδόξου καρδίας σας, τὴν ἠχὼ
» τῶν πόθων σας.

«Διαισθάνομαι τὰ ὡραῖα σας ὄνειρα, τοὺς ὁραματισμούς σας.

»Σᾶς συνοδεύουν αἱ ὁλόθερμαι εὐχαὶ ὅλων μας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν
» εὐγενῶν πόθων τῆς ψυχῆς σας.

«Προσέξατε ὅμως, ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἀρχίζετε ἀπὸ σήμερον εἶναι ἀνηφορι-
» κός, δύσκολος καὶ κουραστικός.

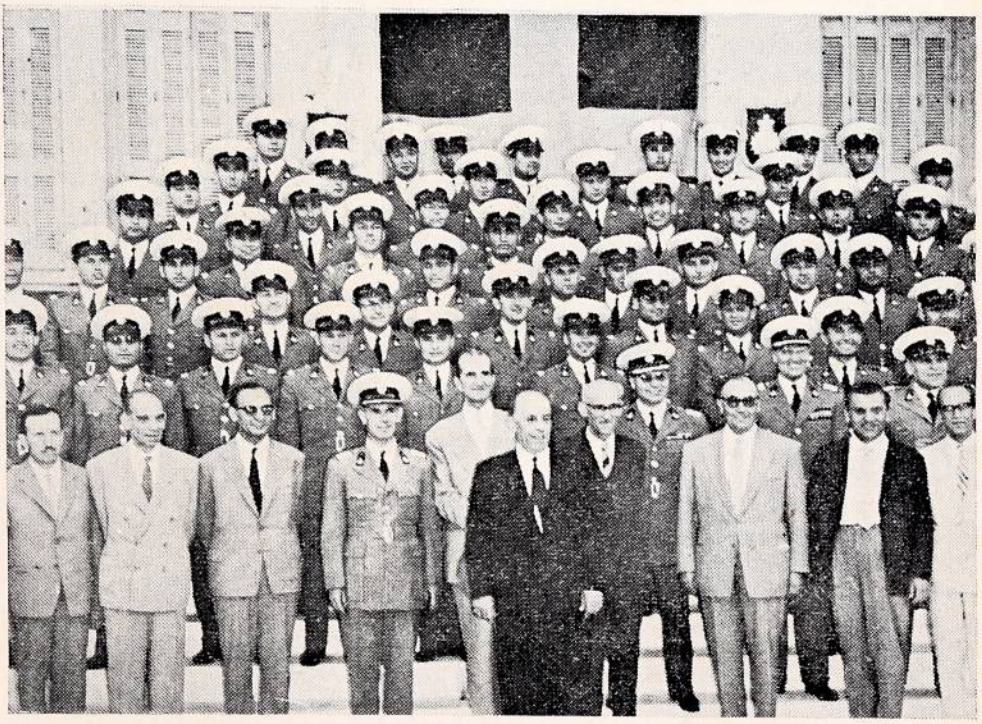
«Θὰ φθάσετε ἐκεῖ ὑψηλὰ ποὺ σᾶς βλέπω νὰ ἀτενίζετε τὴν στιγμὴν αὐτήν.

«Ἐὰν ξεκινήσετε μὲ τὴν καρδίαν πλημμυρισμένην ἀπὸ πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ
» καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀστυνομίας, ἀπὸ πίστιν πρὸς τὰς ὑψηλὰς ἠθικὰς ἀποστολάς
» της.

«'Εὰν διαχειρισθῆτε τὴν ἐξουσίαν σας μὲ δικαιοσύνην, σύνεσιν καὶ σωφροσύνην.

«'Εὰν καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἀστυνομικοὶ σταθῆτε εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον διαγω-
» γῆς, συμπεριφορᾶς, ἐντιμότητος καὶ ἀξιοπρεπείας, εἰς ὑψηλὸν ἠθικὸν καὶ κοινω-
» νικὸν ἐπίπεδον.

«'Εὰν φυλάξετε τὴν πίστιν σας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἐὰν δικαιώσετε τὰς ὡραίας
» ἐλπίδας ποὺ ἔθηκεν αὖτη ἐπάνω σας σήμερον καὶ γενικῶς ἐὰν ἐκτελέσετε τὸ καθῆ-
» κόν σας σύμφωνα μὲ τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

'Ο 'Υφυπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν νέων 'Υπαστυνόμων.

«Μόνον ἔτσι θὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά σας καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἀνταπο-
» κριθῆτε εἰς τὴν ἀποστολήν σας.

«Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς Σχολῆς,
» τοῦ Σώματος καὶ τῆς Κοινωνίας, σᾶς εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας λαμπρὰν σταδιο-
» δρομίαν καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ ἀναφωνήσωμεν:

«Ζήτω ὁ Βασιλεύς»

'Εν συνεχείᾳ ὁ 'Υφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μ' ἕνα παραστατικὸ καὶ ζωντανὸ λόγο του ὑπεγράμμισε πρὸς τοὺς ὁρκισθέντας πόσο πρέπει νᾶναι περήφανοι γιατὶ ἀνήκουν σ' ἕνα Σῶμα 'Ασφαλείας σὰν τὴν 'Αστυνομία Πόλεων καὶ πόσο βαρύτατες εἶναι οἱ ἠθικὲς ὑποχρεώσεις τους ἀπέναντι τῆς 'Ιστορίας της.

'Ετόνισε ἀκόμα, μὲ τὴν γνωστή του εὐγλωττία καὶ σαφήνεια, τὴν μεγάλη ἀξία τῆς ὀργανώσεως, τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς δημιουργικῆς ἐξάρσεως τῶν 'Αξιωματικῶν

τῆς 'Αστυνομίας, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἐμπνέουν τοὺς κατωτέρους των, νὰ προάγουν τὸν 'Αστυνομικὸ Θεσμὸ καὶ νὰ διακονοῦν ἄξια τὸν "Ελληνα πολίτη.

Διέγραψε ἐπίσης τοὺς κινδύνους, ἐσωτερικοὺς κυρίως, ποὺ καραδοκοῦν μέσα στὶς πόλεις, ὑπονομεύοντες τὸ καθεστὼς μας καὶ ἐκάλεσε τοὺς νέους 'Υπαστυνόμους ν' ἀντιμετωπίσουν σταθερά, νηφάλια, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ κάθε ἐχθρὸ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ.

Τέλος, ἐξῆρε τὴν ἀξία καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖο μέσα στὰ λίγα χρόνια τῆς ἱστορίας του, χάρις στὴν ἐργασία, τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν αὐτοθυσία τῶν ἀνδρῶν του, ἐπέτυχε νὰ κερδίσῃ, κατὰ τρόπο ἀπόλυτο καὶ συγκινητικό, τὴν ἐκτίμηση καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ.

Καί, κλείνοντας τὴν σύντομη ἀλλὰ ὑπέροχη ὁμιλία του ὁ κος 'Υφυπουργός, ἐζητωκραύγασε ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Πυκνά, ἐνθουσιώδη καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κου 'Υπουργοῦ. "Ηταν τὸ ξέσπασμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ προκάλεσε. 'Αλλὰ ἦταν μαζὶ καὶ ἡ ἀναγνώριση τῶν πολλῶν καὶ ὑψίστων ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρει στὴν ἑλληνικὴ Κοινωνία, ἀπὸ τὴν θέση ὅπου ἀξίως ἐτάχθη.

'Επηκολούθησεν ὕστερα ἡ ἀπονομὴ τῶν Διπλωμάτων, ποὺ τὰ διένειμεν ὁ 'Υφυπουργὸς κ. Καλαντζῆς πρὸς τοὺς νέους 'Υπαστυνόμους συγχαίροντας καθένα ξεχωριστὰ γιὰ τὴν ἐπίδοσή του.

Κι' ὕστερα ἡ ὁμορφη στιγμὴ ἔφτασε.

Εὐσταλεῖς, ἀνδροπρεπεῖς, σταθεροί, πεντακάθαροι οἱ νέοι 'Υπαστυνόμοι παρήλασαν πρὸ τοῦ κ. 'Υπουργοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων, καταχειροκροτηθέντες.

Καὶ τὸ ὅλο πρόγραμμα ἔκλεισε μὲ παρέλεση τῶν πρωτοετῶν δοκίμων 'Υπαστυνόμων, τῶν μαθητῶν 'Αρχιφυλάκων καὶ τῶν τμημάτων τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων.

"Υστερα, τοὺς προσκεκλημένους τῆς Σχολῆς ἐδεξιώθη ὁ Διοικητὴς αὐτῆς κ. 'Εμμ. 'Αρχοντουλάκης, εἰς τὴν Μεγάλη Αἴθουσα τελετῶν τῆς Σχολῆς, ποὺ ἦταν ἐπίσης θαυμάσια διακοσμημένη.

Προσεφέρθηκαν ἄφθονοι μεζέδες, μπύρα καὶ γλυκίσματα. Τὴν σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους: ὁ 'Εξοχώτατος ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υφυπουργὸς κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, οἱ βουλευταὶ Κορινθίας κ. Κων. Μανιαδάκης, καὶ 'Αθηνῶν κ. Δ. Βρανόπουλος, οἱ Διοικηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν μὲ ἀντιπροσωπεῖες αὐτῶν, ὁ 'Αρχηγὸς τῆς Ε.Β. Χωροφυλακῆς κ. Κ. Μακρυνιώτης καὶ ὁ 'Υπαρχηγὸς κ. Πεφάνης, ὁ 'Αντεισαγγελεὺς 'Αρείου Πάγου κ. 'Α. Τούσης, οἱ τέως 'Αρχηγοὶ τῆς 'Αστυνομίας κ.κ. Καλυβίτης, Σπύρου καὶ Κίνας, ὁ Στρατηγὸς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. Τζαβέλλας, ἀντιπροσωπεία τῆς 'Αμερικανικῆς 'Αποστολῆς, ὁ 'Επιθεωρητὴς τῆς 'Αστυνομίας κ. Ν. Νέρης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων στὸ 'Υπουργεῖο 'Εσωτερικῶν κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτης, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς 'Αθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆς, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Γ. Κοντογιῶργος, ὁ Διοικητὴς τῆς Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς Γραφείων 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας κ. Τσόπελας, ὁ Διευθυντὴς Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν κ. 'Αρ. Παπαδόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Νοσοκομείου κ. Κουρμέντελος, οἱ 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δημ. Χανδρινός, Δημ. Γιαννόπουλος, Γ. Χατζηελευθερίου καὶ πλεῖστοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοί, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ τῶν Σχολῶν καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν δοκίμων.

"Ετσι, μὲ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν νέων 'Υπαστυνόμων β', ἡ οἰκογένεια τῶν 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας πλουτίστηκε μὲ νέο αἷμα, γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν πρόοδο τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ποὺ εἶναι πραγματικὰ ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας. Οἱ ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ κάτωθι, κατ' ἀλφαβητικὴ σειρά:

'Αγγελῆς Νικόλαος, 'Αλεξόπουλος Σωκράτης, 'Αντωνόπουλος 'Αργύριος, Γάλλος Παναγιώτης, Γιαμπουρᾶς 'Εμμανουήλ, Γιάνναρος Εὐάγγελος, Γιαννοῦ-

τσος Θεόδωρος, Γουρνιᾶς Νικόλαος, Δανέλλης Κων/νος, Δεληγιώργης Ἰωάννης, Δημητρακόπουλος Γεώργιος, Δολιανίτης Παναγιώτης, Δορλῆς Ἀναστάσιος, Δρακόπουλος Γεώργιος, Καλαϊτζάκης Ἀδάμ, Καραμούζης Βασίλειος, Καραπαναγιώτης Κων/νος, Κότσιφας Δημήτριος, Κουκουβῖνος Ἀναστάσιος, Κουρέλης Γεώργιος, Κουρέτας Διονύσιος, Κυρανάκος Νικόλαος, Λαβράνος Γεώργιος, Λαγουβάρδος Γεώργιος, Λιολίτσας Κων/νος, Λουκᾶς Δημήτριος, Μάλλιος Εὐάγγελος, Ματσάγκας Ἀνδρέας, Μηλιώνης Σπυρίδων, Μῖχος Κων/νος, Μπάμπαλης Πέτρος, Μπάρος Θεόδωρος, Μπόμπολας Δημήτριος, Μπούρας Γεώργιος, Ντάγανος Δημήτριος, Ξανθάκος Βασίλειος, Παπαμιχαὴλ Δημήτριος, Παπαναστασίου Παναγιώτης, Περδίος Ἀριστείδης, Πετράκης Περικλῆς, Πηλὸς Σπυρίδων, Σαντᾶς Στυλιανός, Σκορδᾶς Ἀντώνιος, Σμυρνῆς Ἀθανάσιος, Σοῦλτσος Νικόλαος, Σταμάτης Χαράλαμπος, Σφαρνᾶς Γεώργιος, Τσάκαλος Κων/νος, Τσίγκας Νικόλαος, Τσίπας Πέτρος, Τσόγκας Δημήτριος, Φερέτος Εὐστάθιος, Φωτόπουλος Σωτήριος, Χόνδρος Μιχαήλ, Χριστιᾶς Σπῦρος, Χρυσικόπουλος Λεωνίδας, Χρυσομάλλης Ἀντώνιος, Ψιμόγιαννος Νικόλαος καὶ Ψυχογυιὸς Ἰωάννης.

Τοὺς συνοδεύουν οἱ προσευχὲς ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Καὶ μιὰ εὐχή: Νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων ποὺ στήριξεν ἐπάνω τους ἡ Πολιτεία.

*
* *

Ἑορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στὴν Ἐκάλη.

Ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν δημιουργήθηκε σὲ μιὰ ταραγμένη ἐποχὴ τῆς πατρίδος μας καὶ πάσχισε, σὰν ἕνα χελιδόνι ἀγάπης, νὰ φέρῃ τὴν ἄνοιξη στὶς καρδιὲς καὶ τὶς οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Ἀγωνίστηκε παρὰ τὸ πλευρὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εὐσυνείδητα, ἀκούραστα μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις. Ἐμόχθησε γιὰ νὰ αὐξήσῃ τοὺς φίλους τῆς Ἀστυνομίας, νὰ τοὺς διαφωτίσῃ, νὰ τοὺς κατηχήσῃ στὰ μικρὰ μυστικὰ τῆς σκληρῆς ἀλλὰ κοινωνικῶς πολύτιμης δουλειᾶς τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Παράλληλα πάσχισε νὰ φέρῃ τὸ χαμόγελο, τὴ χαρά, τὴν ὑγεία καὶ τὴν εὐτυχία στὰ παιδάκια τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως, ποὺ βρίσκονται κυκλωμένα ἀπὸ ἀνέχεια, ἀπὸ στερήσεις, ἀπὸ ἕνα σωρὸ ὑλικὰ προβλήματα. Τὰ ἔντυσε, τοὺς ἔφερε τὴ χαρὰ τοῦ παιχνιδιοῦ, τὰ φρόντισε, τὰ σπούδασε, τὰ ἀγάπησε σὰν παιδιά του.

Πλούσιος εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἔργων τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Καὶ μὴ θαρρῆτε ὅτι τὸ ἔργο του αὐτὸ ἦταν ἁπλὸ καὶ εὔκολο. Ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, στὴ δημιουργική του πορεία ἀντάμωσε προκαταλήψεις, ἀρνήσεις, ἀδιαφορία, κακόπιστη περιφρόνηση, ἐμπόδια, στὰ πρῶτα του βήματα.

Κι' ὅμως... Δὲν κάμφθηκε. Δὲν πτοήθηκε. Προχώρησε. Καὶ ἐπιβλήθηκε. Καὶ ἔφερε τὴν ἄνοιξη. Καὶ κέρδισε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Καὶ τὸ μυστικὸ τῆς ἀκατάβλητης δυνάμεώς του εἶναι ἡ φωτισμένη καὶ αἰσιόδοξη, ἡ θαρραλέα καὶ στοργικὴ γυναικεία πίστη. Γιατὶ γυναῖκες ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο Ἀθηνῶν. Κυρίες τῆς ἀνωτάτης ἀθηναϊκῆς τάξεως καὶ δεσποινίδες διαλεχτὲς. Ξέρετε τί μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ μιὰ γυναικεία καρδιὰ ποὺ φλογίζεται ἀπὸ χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ ἀνθρωπισμό; Ἰδέτε τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν καὶ θὰ καταλάβετε.

Ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν εἶναι τὸ πολύτιμο στήριγμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, πάνω στὸ ὁποῖο ἔχουν ἀποθέσει χιλιάδες ὄμορφες ἐλπίδες οἱ ἀστυνομικοί μας. Σήμερα ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν εἶναι στὸ ζενίθ τῆς δυναμικότητος καὶ τῆς ἀκμῆς του. Καὶ αὐτὸ γιατὶ διευθύνεται ἀπὸ μιὰ ἀκατάβλητη ἀγωνίστρια, ποὺ μέσα στὴν καρδιά της φωλιάζει μιὰ ἀπέραντη, μιὰ παντοδύναμη ἀγάπη γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων. Πρόκειται γιὰ τὴν εὐγενεστάτη Κυρία Εὐτυχία Ἰωακείμογλου, ποὺ τὸ ὄνομά της εἶναι γνωστὸ καὶ σεβαστὸ σ' ὁλόκληρο τὸν ἀστυνομικὸ κόσμο.

Καὶ ἡ δραστήρια αὐτὴ κυρία περιβάλλεται ἀπὸ ἐκλεκτὲς συνεργάτιδες, ποὺ τῆς προσφέρουν ὅλη τὴν πολύτιμη βοήθειά τους στὸ δύσκολο ἔργο της.

Μ' εὐγνωμοσύνη, λοιπόν, καὶ μὲ συγκίνηση ξεχωριστὴ ἀφιερώνουμε σήμερα τὶς λίγες τοῦτες γραμμὲς στὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, παίρνοντας ὡς ἀφορμὴ τὸ ἀξέχαστο γκάρντεν πάρτυ, ποὺ ὠργάνωσε μὲ ἐπιμέλεια καὶ παρουσίασε μὲ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία στὴν Παιδικὴ Στέγη τῆς Ἑκάλης, τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης, 7 Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ἦταν ἕνα δροσερό, εὐχάριστο βράδυ, μ' ἕνα ὁλόγιομο φεγγάρι στὸν οὐρανὸ καὶ μὲ πολλὴ γαλήνη νὰ κυριαρχῇ ὁλόγυρα.

Καὶ τὸ βράδυ αὐτό, ἀπὸ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, εἶχε συγκεντρωθῆ στὸ προαύλιο τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν ἀμέτρητος κόσμος. Αὐτὸ δείχνει ἐκτὸς τῶν ἄλλων

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἡ κα Ν. Ἀρχιμανδρίτου εἰς τὸ γκάρντεν πάρτυ τοῦ Ο.Φ.Α.

πόση ἀπήχηση εἶχαν οἱ εἰρηνικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν μέσα στὸ εὐρύτερο ἀθηναϊκὸ κοινό.

Ἡ Παιδικὴ Στέγη τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν βρίσκεται στὸ στάση «Νάρκισσος» στὴν Ἑκάλη, μέσα σ' ἕνα μαγευτικὸ περιβάλλον, πνιγμένο στὰ πεῦκα καὶ στὰ λουλούδια. Εἶναι ἕνας μοντέρνος χῶρος ποὺ διαθέτει ὅλα τὰ σύγχρονα κομφὸρ καὶ ποὺ τιμᾷ ἀσφαλῶς τὸν τόπο μας. Κάνοντας μία βόλτα—ἔστω καὶ βιαστική— μέσα στὶς εὐρύχωρες καὶ πολυτελέστατες αἴθουσές του μένεις κατάπληκτος μὲ ὅ,τι βλέπεις. Θαυμάζεις καὶ ἀπορεῖς. Ἐδῶ μέσα τὰ παιδιὰ ζοῦν σ' ἕνα κοσμοπολίτικο περιβάλλον, σὲ εὐρωπαϊκὸ στύλ, ποὺ συνδυάζει ὅμως κι' ἕνα σεμνό, χαριτωμένο ἑλληνικὸ χρῶμα.

Αὐτὴ δὲν εἶναι παιδικὴ στέγη, εἶναι ξενοδοχεῖο ὑπερπολυτελείας, ποὺ σοῦ κλέβει τὴν καρδιὰ καὶ σὲ ξεκουράζει. Καί, κοντὰ στὶς τεχνικὲς ἀνέσεις, ὑπάρχει παν-

τοῦ διάχυτη ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀγάπη. Γιατὶ οἱ κυρίες καὶ οἱ δεσποινίδες τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πρεβαντορίου εἶναι διακεκριμένες παιδαγωγοί, ἀλλὰ μαζὶ καὶ φιλόστοργες μάννες καὶ πρόσχαρες ἀδελφές.

Εἶναι ὀνειρεμένο αὐτὸ τὸ σπιτάκι, μέσα στὸ ὁποῖο φωλιάζει ἡ καθαριότης, ἡ ὑγεία, ἡ χαρά, ἡ τέρψη καὶ ἡ διδαχή, στὴν πιὸ τέλειά τους μορφή. Σωστὸ παλατάκι παραμυθιοῦ, ποὺ ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχε διασκευασθῆ γουστόζικα καὶ παρουσίαζεν ὄψη ἀκριβοῦ νυκτερινοῦ κέντρου, ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ ἔχει ἡ χώρα μας.

'Εδῶ διακοσμητικὰ μπιμπελὼ ἀπὸ τὰ πιὸ χαριτωμένα καὶ ταπεινά, ἴσαμε τὰ πιὸ φανταχτερὰ καὶ βαρύτιμα... 'Εκεῖ ἄφθονα πολύφωτα καὶ χρωματιστὰ φαναράκια... Καί χρώματα, καὶ στολίδια, καὶ σκηνοθεσία πανέμορφη.

'Ο 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὸ γκάρντεν πάρτυ τοῦ Ο.Φ.Α.

Φαντασμαγορικὴ ὄψη παρουσίαζεν ἡ Παιδικὴ Στέγη τῆς 'Εκάλης ἐκεῖνο τὸ βράδυ...

Καὶ ἦταν χωρισμένη σὲ λογηῶν—λογηῶν τμήματα, μὲ δικό του καθένα χρῶμα... Ταβερνίτσες μικρές, ἐστιατόρια, ἀναψυκτήρια, κινηματογράφος, τμῆμα παιχνιδιῶν καὶ λαχείων... Καί πρόθυμοι, πεντακάθαροι σερβιτόροι ποὺ πηγαινοέρχονταν εὐγενικὰ καὶ πρόθυμα ἐξυπηρετοῦσαν τοὺς καλεσμένους... 'Εκεῖ κοκορέτσι... πιὸ κάτω ὀρεκτικὰ κοτόπουλα... δεξιὰ ζαχαροπλαστεῖο... στὸ βάθος μπάρ... Καὶ στὴ μέση μιὰ παραλληλόγραμμη διακόσμηση γιὰ τὴν ὀρχήστρα, μπροστὰ στὴν ὁλοστρόγγυλη πίστα. Δὲν εἶχε σουρουπώσει ἀκόμα ὅταν βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ πρεβαντόριο δεκάδες αὐτοκίνητα, μὰ τάξη παρκαρισμένα καὶ μὲ ἀκρίβεια. Εὖγε στὸν ὑπεύθυνο, ἀλλὰ καὶ στὰ ὄργανα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ πρόθυμα ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὶς καλές τους ὑπηρεσίες.

Καὶ κατὰ τὶς 8 ἄρχισε τὸ πρόγραμμα. Ἄρχισε μὲ τὶς διαλεχτὲς ὀρχῆστρες τοῦ Λέβ καὶ τοῦ Λούκας καὶ τὸν ὑπέροχο Τζίμη στὸ μικρόφωνο. 'Ο χορὸς ἄρχισε...

Τὰ πρῶτα κομψὰ ζευγάρια ἔκαναν τὴν ἐμφανισή τους στὴν πίστα καὶ τὸ χορευτικὸ πρόγραμμα ζωντάνεψε μέσα σὲ ἕνα σωρὸ φιγοῦρες καὶ χοροὺς γιὰ κάθε γοῦστο. Ἀπὸ καλαματιανό, μέχρι τσὰ-τσά.

Τὴν ἴδια ὥρα στὸ μπὰρ κομψὲς κυρίες καὶ πανέμορφα κορίτσια εἶχαν ἐπιδοθῆ ν' ἕνα ἄλλο χορό... τὸν χορὸ τῆς... κοιλίας τῶν καλεσμένων. Ἀκούραστες οἱ καλὲς κυρίες διεκρίθησαν στὰ εἰδικά τους αὐτὰ καθήκοντα. Καὶ ἀνάμεσά τους διακρίναμε, μὲ εὐχάριστη ἔκπληξη, τὶς κυρίες Καλκάνη, Γκαντζοζέσκου, Ντυμόν, Καραμπέτσου, Δερμιτζάκη καὶ ἄλλες.

Κι' ὕστερα ἀπ' τὸν πολύωρο χορὸ τὸ καθιερωμένο ἑλληνικό... φαγοπότι. Καὶ ὁ καμπανίτης καὶ ὁ παγωμένος ζῦθος, ποὺ ἔρρεε ἀδιάκοπα, ἠὔφρανε τὴν καρδίαν τῶν καλεσμένων.

Τὸ διεθνοῦς φήμης γαλλικὸ μπαλέττο «Σὰνζ Ἐλυζὲ» στὸ γκάρντεν πάρτυ τοῦ Ο.Φ.Α.

Μετά, δίχως ἀνάπαυλα καὶ πάλι χορός. Ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ἑλληνικός, νησιώτικος μάλιστα, καθὼς ἐμφανίστηκε στὴν πίστα ἕνα γκρούπ κρητικῶν χορευτῶν, μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες, ποὺ καταχειροκροτήθηκε.

Τὸ κέφι ἄρχισε νὰ παίρνῃ τὸν ἀνήφορο, γιὰ νὰ μεσουρανήσῃ σὲ λίγο καὶ νὰ σκορπίσῃ χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Καὶ πάλιν ὁ Τζίμης στὸ μικρόφωνο, ἐνῷ τὸ λαχεῖο κάνει χρυσὲς δουλειές.

Στὸ τμῆμα αὐτὸ τοῦ λαχείου ἄλλες διαλεχτὲς κυρίες, ὅλο χαμόγελο, σὲ ξεψίλιαζαν μὲ τόση χάρη ὥστε δὲν καταλάβαινες κἂν τὴν ἀφαίμαξη. Ἰδιαιτέρως εὐχάριστη νότα, ποὺ τὴν πλαισίωναν οἱ κυρίες Παπαδάκη, Παπαγιαννίδου, Παπασταθοπούλου, Μπένση, Σωτηροπούλου, Δημαρᾶ, Μάρκου καὶ ἄλλες. Εἶναι ἄξιες κάθε ἐπαίνου οἱ καλὲς αὐτὲς κυρίες ποὺ συνέβαλαν τὰ μέγιστα στὴν ὁμορφη ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς. Ἐπίσης ἄξιες ἐπαίνου εἶναι καὶ οἱ χαριτωμένες δεσποινίδες Φαρμάκη, Κοντοῦ, Λεωνιδάκη, Πετροπούλου, Λιγκούρη καὶ Μπαλῆ, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Νίτσα Ἀβαταγγέλου ποὺ μὲ τόση χαριτωμένη πειστικότητα διέθεταν τοὺς λαχνούς. Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὰ δῶρα τῶν λαχνῶν ἦταν πλουσιώτατα καὶ ἀκριβά, ὥστε ὁ ὀβολός σου δὲν πήγαινε χαμένος. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐνίσχυες ἕνα τόσο πολύτιμο ἔργο, γινόσουνα συγχρόνως καὶ κάτοχος ἑνὸς κομψοτεχνήματος ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ ἔχουμε δῆ σὲ λαχνούς.

Κι' ὁ χορὸς φούντωνε, γινότανε παραλήρημα, συμπληρωνότανε ἀπ' τὸ τραγούδι καὶ γέμιζε τὶς καρδιὲς ἀπὸ μιὰ εὐτυχία μεθυστική. Στὸ μικρόφωνο τώρα ἡ κ. Πηνιάτογλου, ἡ γνωστὴ «γλυκειὰ φωνή» τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν. Ἀναγγέλλει μιὰ σπάνια καλλιτεχνικὴ ἀττραξιόν. Τὸ διεθνοῦς φήμης, γαλλικὸ μπαλέττο τῶν Ἀστεριῶν «Σάνζ Ἐλυζέ». Καὶ οἱ παρευρεθέντες ἀπήλαυσαν μιὰ σπάνια πανδαισία κινήσεων, τέχνης καὶ ρυθμοῦ.

Ἀλλά, ἂς ρίξουμε καὶ μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στὸν ἀμέτρητο κόσμο ποὺ κατακλύζει τὸ κεντράκι τῆς χαρᾶς. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ νοιώθουμε εἶναι ἔκπληξη. Γιατὶ ἀνάμεσα στοὺς καλεσμένους διακρίνουμε προσωπικότητες διελεχτὲς τοῦ τόπου μας καὶ «φίρμες» ἀκριβὲς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πρωτευούσης.

Ἔτσι διακρίνουμε τὸν Ὑφυπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελο Καλαντζῆ, τὸν δήμαρχο Ἀθηναίων καὶ τὴν κυρία Τσουκαλᾶ, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Ἀθηνῶν καὶ τὴν κα Ρακιντζῆ, τὸν πρεσβευτὴ καὶ τὴν κα Ἀργυροπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κα Σπύρου Μελᾶ, τὸν κο καὶ τὴν κα Κάμπελ τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας, τὸν κο καὶ τὴν κα Ντυμελλό, τῆς βραζιλιανῆς Πρεσβείας, τὸν κο καὶ κα Καλκάνη, τὸν

Ὅμιλος ἀστυνομικῶν, χορεύει Κρητικοὺς χορούς.

κο καὶ τὴν κα Ντυμόν, τὸν κο καὶ τὴν κα Ζερβουδάκη, τὸν κο καὶ τὴν κα Παλιεράκη, τὸν κο καὶ τὴν κα Γκούμα, τὸν κ. Κορεολί, τὸν κο καὶ τὴν κα Ταμπάκη, τὸν κο καὶ τὴν κα Ζαφειρίου, τὸν κο καὶ τὴν κα Παράσχου, τὸν κο καὶ τὴν κα Παπαγεωργίου, τὸν κο καὶ τὴν κα Παπαδάκη, τὸν κο καὶ τὴν κα Λάμπρου, τὴν κα Μπάρτλετ, τὸν καὶ τὴν κα Βερούτση, τὸν κο καὶ τὴν κα Βουράκη, τὸν κο καὶ τὴν κα Μενεστρέλ, τὸν κο καὶ τὴν κα Μπαλτατζῆ-Μαυροκορδάτου, τὸν κο καὶ τὴν κα Δημητρίου, τὸν κο καὶ τὴν κα Δημακοπούλου, τὸν κο καὶ τὴν κα Λαδοπούλου, τὸν κο καὶ τὴν κα Γιαννάτου, τὶς κυρίες Κοντοῦ, Μαυρίκη, Σαράφη, Μακκᾶ, Ἀμπντὲλ Νούρ, Φλεριανοῦ, Μπαϊρακτάρη, Μαγαρόκη καὶ ἄλλους.

Καὶ πάλι χορός... καὶ τραγούδι... Μιὰ ἀτέλειωτη παράταξη διαλεχτῶν καλλιτεχνῶν παρελαύνει ἀπ' τὸ μικρόφωνο, ἐνῶ στὸ τμῆμα τῆς Ἀθηναϊκῆς Ταβέρνας ποὺ τόσο ἐπιδέξια διευθύνουν οἱ κυρίες Ρακιντζῆ καὶ Μιλάνου, τὸ ὑπέροχο μουσικὸ συγκρότημα Χυτήρη σκορπίζει ξεχωριστὸ κέφι καὶ ξεσηκώνει θύελλα χειροκροτημάτων.

Στὴ μέση τοῦ κήπου, σ' ἕνα παραλληλόγραμμο τραπεζάκι, ὁ κος Ἀρχιμανδρίτης μὲ τὴν γλυκειά κυρία του καὶ τὴν εὐγενικὴ συντροφιά τους, ἀγωνίζονται νὰ κάνουν κάθε τὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς αὐτῆς. Ἔτσι ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης συλλαμβάνεται κάθε τόσο καὶ λιγάκι νὰ σηκώνεται ἀπ' τὴ θέση του καὶ νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς λαχνούς. Ἀγοράζει. Ὅλο ἀγοράζει. Καὶ προτρέπει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν μιμηθοῦν.

Μαντεύουμε πόσο ζεστὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία του νὰ ἔχῃ μιὰ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία ἡ γιορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, γιατὶ παντοῦ καὶ πάντοτε στάθηκε δίπλα του πρόθυμα καὶ δημιουργικά. Καὶ βλέποντάς τον, ἔτσι χαρούμενο κι' ἔτσι κεφᾶτο, φέρνουμε στὴ θύμησή μας κάποιες «δικές του» γιορτὲς στὴ Σχολή... Θυμώμαστε τόσες ἀξέχαστες ἐπιτυχίες του... Μᾶς κυκλώνει ἡ δημιουργικὴ πνοή του, ποὺ στὸν τομέα αὐτὸν ἀπεδείχθη θαυματουργική.

Πρόθυμος πάντα νὰ ὑπηρετήσῃ κάθε εὐγενικὴ προσπάθεια, δὲν ἦταν δυνατὸν παρὰ νὰ βρεθῇ ἀπὸ τοὺς πρώτους μέσα σ' αὐτὸ τὸ τόσο ἀγαπημένο του περιβάλλον γιὰ νὰ καμαρώσῃ μὲ συγκίνηση ἕνα ἔργο, ποὺ ἀμέτρητες φορὲς τὸ ἐνίσχυσε καὶ τὸ διαφήμισε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις. Ὁ κος Ἀρχιμανδρίτης ξέρει πολὺ καλά, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, πόσο κοπιαστικὸς εἶναι ὁ δρόμος τῆς δημιουργίας. Γιατὶ σ' ὅλη τὴν ἀστυνομικὴ του ζωὴ δὲν ἔπαψε νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἀνοίγῃ καινούργιους δρόμους πνευματικῆς δημιουργίας. Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα, ἀπόψε, αὐτὸ τὸ βράδυ τὸν ἀνταμώνουμε τόσο χαρούμενο, τόσο βοθειὰ συγκινημένο. Μᾶς παρασύρει ἡ συγκίνησή του καὶ νοσταλγοῦμε καὶ θυμώμαστε καὶ μοιραζόμαστε τὴ χαρά του.

Ἀλλὰ νὰ ποὺ μᾶς βγάζει ἀπ' τὸν ρεμβασμὸ ἕνα ζεστὸ καὶ δυνατὸ χειροκρότημα. Εἶναι γιὰ τὸ χαϊδεμένο παιδὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τὸν Ντῖνο Ἠλιόπουλο, ποὺ πλησιάζει στὸ μικρόφωνο... Λίγα λεπτὰ μὲ τὸν Ντῖνο, λοιπόν... Εἶναι ἡ πιὸ εὐχάριστη καλλιτεχνικὴ νότα τῆς βραδυᾶς.

Κι' ὕστερα καὶ πάλι χορός... Καὶ τὸν διαδέχεται ἡ «χρυσὴ φωνὴ» τῆς Ζωττσας Κουρούκλη, ποὺ ρίχνει τὶς καρδιὲς σὲ μιὰ παντοδύναμη δίνη ὀνείρων καὶ νοσταλγίας...

Κι' ἀκολουθεῖ χορός... Καὶ τὰ γκαρσὸν πηγαινοέρχονται... Κι' ὅλοι γλεντοῦν, κι' ὅλοι ἔχουν ἔρθει σ' ἕνα δυνατὸ κέφι, ἐνῷ ἡ κα Ἰωακείμογλου, πανταχοῦ παροῦσα καὶ μὲ τὴν κα Χυτήρογλου βοηθό της, ἐπιβλέπει τὰ πάντα, ὑποδέχεται τοὺς καλεσμένους, γυρίζει ἀπὸ τραπέζι σὲ τραπέζι γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οἱ καλεσμένοι της γλεντοῦν.

Οἱ ὧρες κυλοῦν...

Ἕνα πούλμαν φεύγει στὶς 12... Ἄλλο στὴ μία... Ἄλλο στὶς δύο... Μὰ ὁ κῆπος ἐξακολουθεῖ πάντα νἄναι ἀσφυκτικὰ γεμᾶτος... Ὁλόγυρα ἡ φύσις γλυκειά, πλανεύτρα, δροσερή, προσφέρει τὴν ὁμορφιά της γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν γραφικὴ σκηνοθεσία τῆς γιορτῆς...

Τὸ φεγγάρι παίρνει τὸν κατήφορο...

Τὰ σκοτάδια ξεφτίζουν...

Κοντεύει νὰ ξημερώσῃ...

Καὶ τὸ κέφι ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῆται ἀμείωτο καὶ ἀνεξάντλητο...

Νύχτα παραμυθένια...

Καὶ σὰν ξημέρωσε καὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν οἱ καλεσμένοι, ἔνοιωθαν μέσα στὶς καρδιές τους μιὰν εὐτυχία... μιὰν εὐτυχία πρωτόγνωρη, ποὺ τὴν ὑπογράμμιζαν οἱ μουσικοὶ φθόγγοι τῆς ὀρχήστρας καὶ τὴν τραγουδοῦσε ἡ νύχτα, τὸ φεγγάρι καὶ τὰ χαρούμενα παιδάκια, ποὺ βρῆκαν μέσα στὸ φιλόξενο αὐτὸ περιβάλλον τὴ χαρά, τὸ χαμόγελο, τὴν αἰσιοδοξία, τὴ στοργή. Ἡ κυρία Ἰωακείμογλου καὶ οἱ ἄλλες συνεργάτιδές της δικαιοῦνται νἄναι περήφανες γιὰ τὸ ἔργο τους...

Ἂς τὶς προστατεύῃ πάντοτε ὁ καλὸς Χριστός, ὁ ξανθὸς Χριστούλης τῆς Ἀγάπης ποὺ ξέρει νὰ ἀμείβῃ τὴν ἀνθρώπινη καλωσύνη καὶ τὶς εὐγενικὲς καρδιές...

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βασιλέως Ὄθωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 1, στὴ πλατεῖα Συντάγματος.

Ὁ Ὄθων, δευτερότοκος γυιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου Α' καὶ τῆς βασιλίσσης Θηρεσίας (κόρης τοῦ Δουκὸς τοῦ Σάξ, Ἀλτεμπουργκ), γεννήθηκε στὸ Σαλτσβοῦργο τῆς Βαυαρίας τὴν 1 Ἰουνίου 1815. Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, ἐξελέγη βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὶς τρεῖς μεγάλες δυνάμεις, τὸν Φεβρουάριον 1832, τότε ποὺ κανένας πρίγκιψ τῆς Εὐρώπης δὲν ἐδέχετο τὸν Ἑλληνικὸ θρόνο. Δέχτηκε ὁ Ὄθων, κατόπιν ἐπιμονῆς τοῦ πατρὸς του, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς μονάρχες τῆς Εὐρώπης ποὺ δημοσίᾳ ἐξεφράζετο ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ γνωστοῦ μεσέλληνος Μέτερνιχ.

Ὁ Ὄθων ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὴν 18 Ἰανουαρίου 1833 κι' ἀποβιβάσθηκε στὸ Ναύπλιο τὴν 25 Ἰανουαρίου 1833, μὲ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ λαό. Μαζὶ μὲ τὸν Ὄθωνα, ἦλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ Βαυαρικὸς στρατός, δυνάμεως περίπου 4.000 καθὼς καὶ ἐπιτροπὴ ἀντιβασιλείας, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία, μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Ὄθωνος.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν οἱ: 1) Κόμης Ἄρμανσμπεργ. 2) Μάουερ καὶ 3) Ἄβελ (νομομαθὴς). Ἀργότερα προσετέθησαν καὶ οἱ Ἄυδεκ καὶ Γκραῖνερ. Ἀναμφισβήτητα ἡ Ἀντιβασιλεία προσέφερε πολύτιμες ὑπηρεσίες, πλὴν ὅμως δὲν μπόρεσε ν' ἀντιληφθῇ τὴ νοοτροπία, τὴ ψυχολογία καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων, γι' αὐτὸ πολὺ νωρὶς συγκέντρωσε πάνω της τὸ μῖσος καὶ τὴν δυσαρέσκεια τῶν Ἑλλήνων. Πολλὰ δυσάρεστα γεγονότα ἔλαβαν χώρα μέχρις ὅτου στὶς 20 Μαΐου 1835, ὁ Ὄθων ἀνέλαβε μόνος του τὴν ἐξουσία. Ὁ λαὸς γιόρτασε χαρμόσυνα τὸ γεγονός, γιατὶ πίστευε πὼς θὰ γλύτωνε ἀπὸ τὰ νύχια τῶν Βαυαρῶν.

Πράγματι ὁ Ὄθων ἀπεμάκρυνε τοὺς Βαυαροὺς τῆς ἀντιβασιλείας, ἔκανε ὅμως τὸ σφάλμα νὰ κρατήσῃ γιὰ πρωθυπουργὸ τὸν Ἄρμανσμπεργ. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ὄθωνος ἔναντι τῶν Βαυαρῶν, οἱ ὁποῖοι φεύγοντες ἀπὸ τὴν ἀντιβασιλεία κατέλαβαν τὶς ἀνώτερες κρατικὲς θέσεις, ἔγινε ἀφορμὴ ν' ἀγανακτήσῃ ὁ λαὸς καὶ νὰ θέσῃ πολιτειακὸ ζήτημα καὶ ψήφιση Συντάγματος. Ἔτσι ἔγιναν τὰ κόμματα: Γαλλικὸν

(Κωλέττης), Ἀγγλικὸν (Μαυροκορδᾶτος) καὶ Ρωσικὸν (Θ. Κολοκοτρώνης) κι' ἄρχισαν οἱ ταραχές.

Τὴν 10 Νοεμβρίου 1836, ὁ Ὄθων νυμφεύθηκε τὴν πριγκίπισσα Ἀμαλία (κόρη τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδεμβούργου, Φρειδερίκου Αὐγούστου), χωρὶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση νὰ γνωρίζῃ τίποτε σχετικὰ καὶ μάλιστα ὁ Ἀρμανσμπεργ, ὁ ὁποῖος προώριζε γιὰ γυναῖκα τοῦ Ὄθωνος τὴν κόρη του. Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἀθήνα ὁ Ὄθων μὲ τὴ νεαρὰ βασίλισσα, ἀντικατέστησε τὸν Ἀρμανσμπεργ, μὲ τὸν Ἰγνάτιο Ρούδχαρπ. Διωγμένος ἀπὸ τὴν πρωθυπουργία ὁ Ἀρμανσμπεργ, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ὄθωνα, δημοσίευσε ἰατρικὸ πιστοποιητικό, ὅτι ὁ Ὄθων ἦταν ἀνίκανος.

Βασιλεὺς Ὄθων

Ἡ πρωθυπουργία τοῦ Ρούδχαρτ (ἵδρυσε τὸ Πανεπιστήμιο) ἦταν ὀλιγόχρονη. Τὸ 1837 ὁ Ὄθων ἀνέλαβε μόνος του τὴν πρωθυπουργία, ἔχοντας ὡς βοηθοὺς τὸν Γ. Κουντουριώτη καὶ Ἀνδρέα Ζαΐμη.

Ὕστερα ἀπὸ πολλὰ γεγονότα, ἦλθε ἡ 3 Σεπτεμβρίου 1843, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ὄθων ὑποχρεώθηκε, ὕστερα ἀπὸ ἐξέγερση τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ (Καλλέργης) νὰ παραχωρήσῃ τὸ Σύνταγμα. Μετὰ ἀπὸ τὸ πραξικόπημα αὐτό, τὴν 18 Μαρτίου 1844 ὁ Ὄθων ὡρκίσθηκε ὡς συνταγματικὸς βασιλεὺς καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπηλλάγη ἀπὸ τοὺς Βαυαρούς, πλὴν ὅμως ἔπεσε στὴ δίνη τῶν πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν.

Ὁ Ὄθων βασίλευσε ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1862. Πέθανε στὴ Βαμβέργη ἀπὸ ἐρυσίπελας, τὴν 14 Ἰουλίου 1867, σὲ ἡλικία 52 χρόνων. Ὕστερα ἀπὸ 8 χρόνια, πέθανε καὶ ἡ Ἀμαλία (8 Μαΐου 1875).

Ὁ Ὄθων ἐργάσθηκε μὲ πραγματικὴ ἀφοσίωση γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγαπήσει ἀληθινὰ μὲ πάθος. Ὑπῆρξε τὸ θῦμα τῶν ξένων καὶ ἐγχωρίων συμβούλων του.

Βασιλικῆς

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 65, στὴν Ἁγία Εἰρήνη.

Βασιλικὴ, ἡ Ἀθηναία, ἦταν νεαρὰ τὴν ὁποίαν ἅρπαξαν οἱ τοῦρκοι στὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰῶνος, ἐπὶ βασιλείας Μωάμεθ τοῦ Γ' ἐξ αἰτίας τῆς ὑπέροχης ὁμορφιᾶς της. Κλείσθηκε σὲ σουλτανικὸ χαρέμι μὲ τ' ὄνομα Ἰοχάη, ὅπου κι' ἀνέβηκε τὶς κλίμακες τῆς ἱεραρχίας, μέχρι σημείου νὰ προσπαθήσῃ νὰ γίνῃ ἡ πρώτη σουλτάνα τῆς αὐτοκρατορίας, πρᾶγμα ὅμως ποὺ τελικὰ δὲν πέτυχε. Μὲ τὴν εὔνοια τοῦ Σουλτάνου, κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους τῶν συμπατριωτῶν της, καθὼς καὶ νὰ δοθοῦν σ' αὐτοὺς διάφορα προνόμια.

Βασιλικῶν

Ἀπὸ Λένορμαν 131, στὴν Ἀκαδημία Πλάτωνος.

Τὰ Βασιλικὰ εἶναι χωριὸ τῆς Φθιώτιδος καὶ βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τοῦ Καλλιδρομίου, κοντὰ στὶς Θερμοπύλες. Στὰ Βασιλικά, τὴν 26 Αὐγούστου 1821, ἔλαβε χώραν μεγάλη μάχη μεταξὺ τῶν τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὡς ὁπλαρχηγοὺς τοὺς: Δυοβουνιώτην, Πανουργιᾶν καὶ Γκούραν. Σ' αὐτὴ νικήθηκαν, οἱ τοῦρκοι. Ἡ μάχη αὐτὴ θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξότερες καὶ συνετέλεσε στὴν, ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, πτώση τῆς Τριπόλεως. *(Συνεχίζεται)*

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

. . . . . .

—«Γιατὶ νὰ μήν... νὰ μὴν ξαναπάω στὸ... νὰ μὴ ξαναπάω στὸ Τερνεραί;...». ρώτησε τὸ παιδὶ μὲ ταπεινὴ ἀγωνία...

—«Πῶς νὰ πᾷς ἐκεῖ, παιδί μου;... Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι χρειάζεται καιρὸς γιὰ νὰ τακτοποιηθῇ αὐτό;...».

—Τότε ἂς μὲ βάλλουν φυλακή... Ἂς πληρώσω τὸ λάθος μου μὲ φυλάκιση...».

—«Ὄχι! Καλύτερα θὰ ἦταν νὰ σοῦ κόψουν τὸ κεφάλι!!!» εἶπεν ὁ δικαστὴς μὲ καλοκάγαθη εἰρωνία καὶ συνέχισε, χτυπῶντας τὸ παιδὶ στὸν ὦμο:

«Ἄντε... Μὴν ἀνησυχῆς... θὰ τὰ κανονίσουμε... Γειά σου, παιδί μου... Ἄντίο, Γκαρνιέ!!!».

Ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ μὲ ἀργὰ βήματα βρέθηκε στὸ δρόμο...

Λίγο πάρα κάτω συνάντησε τὸν Ζεράρ ποὺ εἶχε μείνει νὰ τὸν περιμένῃ, κυττάζοντας τὸν Σηκουάνα, τὰ τόσο θορυβώδικα ρυμουλκά του, τὶς μαοῦνες του ποὺ ἦταν βυθισμένες ὡς τὴ μύτη...

Ξανάφυγαν μὲ τὸ ἴδιο βῆμα...

—«Εἶναι παράξενο!» εἶπεν ὁ Ζεράρ, ὕστερα ἀπὸ λίγο «τὴν ὥρα ποὺ σᾶς περίμενα, παρατήρησα ἕνα παιδὶ ποὺ βγῆκε τρέχοντας ἀπὸ τὴ δικαστικὴ ἀστυνομία. Στὴ γωνιὰ τῆς λεωφόρου στάθηκε ἄξαφνα, στήλωσε τὸ βλέμμα του πρὸς τ' ἀριστερὰ σὰν νὰ ἀμφιταλαντευότανε ποιὸν δρόμο ν' ἀκολουθήσῃ. Ἔμεινε ἔτσι ἀναποφάσιστο καὶ διστακτικὸ ἐπὶ πολλὴ ὥρα, κι' ὕστερα διέσχισε ἀργὰ-ἀργὰ τὴ γέφυρα γιὰ ν' ἀγοράσῃ μιὰ βραδυνὴ ἐφημερίδα. Ὅταν ξαναγύριζε σταμάτησε καὶ πάλι, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ μένα, παρατήρησε τὴν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας, καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ!!!...».

—«Νὰ κλαίῃ;» ρώτησε συγκινημένος ὁ κύριος Λαμύ...

***

Ὁ γραμματεύς, πάνω ἀπ' τὴ γραφομηχανή του, παρουσιάζει στὸν κύριο Λαμὺ ἕνα ρὸζ φάκελλο, λέγοντας :

—«Μπερνεβὶλ Ἀντρέ!!!».

—«Μιὰ στιγμὴ κύριε Πρόστ!...» τὸν διέκοψεν ὁ κύριος Λαμύ «Δεσποινὶς» ἀπευθύνθηκε στὴν κοινωνικὴ βοηθὸ ποὺ καθότανε στὸ γειτονικὸ τραπέζι «μοῦ ἐπιτρέπετε ν' ἀνοίξω τὸ παράθυρο;...».

—«Εἴσθε κουρασμένος, κύριε Δικαστά;».

—«Λιγάκι!...».

...Ὁ κύριος κλείνει τὰ μάτια... Δίχως τὸ φωτεινὸ βλέμμα τους, τὸ πρόσωπό του εἶναι σὰν πρόσωπο ἀγάλματος. Ἡ συνεδρίασις τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὶς μιάμισυ, καὶ τώρα εἶναι πέντε...

Ὁ δικαστὴς φέρνει στὴ θύμησή του τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἐδίκασε ὡς τώρα... Ξαναθυμᾶται ἕνα-ἕνα ὅλα τὰ πρόσωπά τους... Θυμᾶται ἕνα χονδρὸ κορίτσι

πού ἔκλεβε τὴν κυρά της, καὶ ὕστερα ἐδικαιολογεῖτο: «Δὲν μὲ πλήρωνε. Τί νὰ κάνω; Κι' ἀκόμα μοῦ φερνότανε ἄσχημα...».. θυμᾶται ὕστερα κάποιους τραγικοὺς γονεῖς, πού ζητοῦσαν νὰ κλείσουν τὰ παιδιά τους σὲ ἄσυλα, μὲ τὸν κουτοπόνηρο σκοπὸ νὰ μεγαλώσουν μὲ ἔξοδα τοῦ κράτους...

Καὶ πόσα δὲν θυμᾶται!!!...

...Ἕνα κορίτσι δεκάξη χρόνων, μὲ κερένιο πρόσωπο, πού ἔχει κι' ὅλας ἀποπειραθῆ πολλὲς φορὲς ν' αὐτοκτονήσῃ... Τὸ πρόσωπο τοῦ κυρίου Λαμὺ συσπᾶται... Ἂν σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀπόπειρές του πετύχαινε;... Τότες;;;... Ναί! Μέσα στὴ θύμηση τοῦ δικαστοῦ ἕνα σωρὸ πρόσωπα συνωθοῦνται ἀπαιτητικά...

Πρόσωπα πολλὰ καὶ διάφορα...

...Ἕνα ἀγόρι, παραδείγματος χάριν, πού κινδυνεύει νὰ καταστρέψῃ τὴ ζωή του ἂν μείνῃ κοντὰ στοὺς περίεργους γονεῖς του... Καὶ σὰν ἔκαμε μιὰ προσπάθεια νὰ δραπετεύσῃ, νὰ γλυτώσῃ γιὰ λίγες ὧρες ἀπὸ τὴν καταθλιπτικὴ σκιά τους, τὸν ὠνόμασαν «ἀλήτη» καὶ χίλιοι δυὸ πύρινοι λόγοι ἐκφωνήθηκαν ἐναντίον του... Τὴν ἴδια ὥρα ὁ πατέρας του ἐδήλωνε αὐστηρά: «Κάντε τον ὅτι θέλετε, κύριε δικαστά! Ἐγὼ δὲν θέλω πιὰ νὰ τὸν ἰδῶ!»...

...Ὕστερα ἐκεῖνο τὸ κορίτσι τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ πού ἐπορνευότανε ἀδιακρίτως μὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ πού δὲν ἐπιθυμοῦσε πιὰ παρὰ ἕνα μονάχα πρᾶγμα: νὰ πάῃ στὴ φυλακή...

Ναί! Νὰ πάῃ στὴ φυλακὴ γιὰ νὰ καταπλήξῃ τὶς φιλενάδες της, γιὰ νὰ γίνῃ «ἡρωΐδα»!!!

...Περισσότερο ἀπὸ τρεῖς ὧρες ὁ κύριος Λαμὺ ἐρωτᾷ, μαντεύει, ἐπιβάλλει, μάχεται... προσπαθεῖ νὰ πείσῃ αὐτὰ τὰ παιδιά... Μὰ κυρίως θέλει νὰ πείσῃ τοὺς γονεῖς τους... Θὰ τοὺς ξαναδῇ πάλι αὔριο, μεθαύριο, τὴν ἄλλη ἑβδομάδα... Θὰ τοὺς βλέπῃ τόσο συχνὰ ὥστε νὰ καταφέρῃ νὰ τοὺς κάνῃ συμμάχους στὶς ἀποφάσεις του... Χωρὶς τὴ βοήθειά τους δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτε...

Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἐξαντλητικὲς ὧρες σκληρῆς μάχης μὲ τὸ χαμόγελο, ὁ κύριος Λαμὺ διακόπτει τὴ συνεδρίαση γιὰ νὰ προσφέρῃ στὸν ἑαυτό του λίγα λεπτὰ καθαροῦ ἀγέρα στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο... Κι' ἔπειτα γυρίζει πίσω στὸ κάθισμά του... Μπροστὰ στὸ τραπέζι τὸν περιμένει ὁ ρὸζ φάκελλος... Ὁ φάκελλος τῆς Μπερνεβὶλ Ἀντρὲ...ἑνὸς φτωχοῦ κοριτσιοῦ πού κλυδωνίζεται ἀνάμεσα στὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα της, πού εἶναι χωρισμένοι, καὶ πού ἔφυγε, παρακαλῶντας νὰ τὴν πάρουν τὰ περαστικὰ αὐτοκίνητα, μαζὶ μὲ μιὰ μεσίτρα τῆς Πιγκάλ...

—«Φύλαξ, νὰ εἰσαχθῇ κατ' ἀρχὰς ἡ νονά, κυρία Ροζιέ! Ἐλᾶτε... ἐλᾶτε... Καθῆστε, κυρία μου... Ὄχι! Ὄχι ἐκεῖ... ἐδῶ... Λοιπόν;... Σᾶς ἀκοῦμε...».

...Ἡ κυρία Ροζιὲ ξαναρχίζει τὸ τραγουδάκι πού ἔχει φτειάξει μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἐλαφρᾶς συνειδήσεώς της καὶ πού ἐπαναλαμβάνει, ἀπὸ τόσο καιρό, μέσα στὶς αἴθουσες τῶν χαμένων βημάτων τῶν δικαστηρίων, τοῦ χαμένου καιροῦ, τῶν χαμένων δακρύων... Ὁ κύριος Λαμὺ τὴν ἀφήνει νὰ μιλᾷ... Ὅταν ἔφθασε στὸ τέλος τοῦ λόγου της, καὶ ἐπειδὴ κανένας δὲν τῆς ἀπαντᾷ, τὸν ξαναρχίζει μὲ ἄλλες λέξεις, μὲ λιγώτερη ὅμως βεβαιότητα... Ὁ κύριος Λαμὺ κάνει πάντα ὅτι συγκεντρώνεται... Ἡ κυρία Ροζιὲ γυρίζει γύρω-γύρω, τραυλίζει, σταματάει, ἐπὶ τέλους, σὰν φωνογράφος κακοκουρδισμένος... Τότες ἀκριβῶς ὁ δικαστής, ἀφοῦ τὴν ἄφησε νὰ ἐξαντληθῇ καὶ νὰ παρουσιάσῃ ὅσα φτωχὰ ἐπιχειρήματα ἔχει, γυρίζει πρὸς αὐτήν, βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τὸν διακόψῃ γιατὶ ἁπλούστατα δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσῃ, σὲ ὅσα τόσην ὥρα ἐξαντλητικὰ εἶχε πῆ... Γυρίζει πρὸς αὐτὴν καὶ ἀντεπιτίθεται ἀσυγκράτητος. Πρέπει νὰ σώσῃ τὴν Μπερνεβὶλ Ἀντρέ... Εἶναι ἀποφασισμένος γι' αὐτό... Μά, πρέπει πρῶτα νὰ πείσῃ τὴ νονά, νὰ ξεσχίσῃ τὰ ἐπιχειρήματα της, νὰ σπείρῃ στὴν καρδιὰ καὶ στὸ μυαλό της καινούργιες ἰδέες, πρακτικές, χρήσιμες, κατάλληλες νὰ μεταμορφώσουν αὐτὴν καὶ τὴν Μπερνεβίλ... Αὐτὴ εἶναι ἡ τακτική του...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ ἀρχιφύλαξ Γάτσης Ἄγγελος, καὶ οἱ ἀστυφύλακες: Χαβρεδάκης Ἰωσήφ, Γιαννακέρος Διονύσιος, Δημητρακόπουλος Νικόλαος, Κωτσιάκης Διονύσιος, Δουκάκης Νικόλαος, Μπαϊρακτάρης Γεώργιος, Παπασημακόπουλος Δημήτριος καὶ Στραβάκης Παναγιώτης.

Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ ἀστυφύλαξ Μεσημέρης Νικόλαος.

Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ὁ ἀστυφύλαξ Ἀβδελίδης Στυλιανός.

Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστυφύλακες: Κακαβᾶς Θωμᾶς καὶ Μπερεδήμας Δημήτριος.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς θέσεως ὁ Ὑγειονομικὸς Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Ἀναγνωστάκης Γεώργιος. Ὡσαύτως προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος ὁ ἀστυφύλαξ Γιακουμπίνης Σωκράτης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς: 1) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Σπανὸν Κωνσταντῖνον. 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Λαγὸν Στυλιανόν. 3) Ὑπαρχιφύλακα Μαρκέτον Γεράσιμον καὶ 4) Ἀστυφύλακας: Οἰκονομάκον Παναγιώτην καὶ Κωτσόβολον Ἄγγελον, διότι ἅπαντες ἐργασθέντες μεθοδικῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας ἐπέτυχον τὴν ἐπ' αὐτωφόρῳ σύλληψιν σπείρας χορηγήσεως διεγερτικῶν φαρμάκων εἰς δρομῶνας ἵππους τοῦ ἱπποδρόμου.

***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τοῦ Ἀρχιφύλακος Κριτσιδήμα Παντελῆ πρὸς τὸν Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ἣν καὶ δημοσιεύομεν:

Κύριε Διευθυντά,

Θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου, πρὸς τὴν ἀξιότιμον κυρίαν Ἰωακείμογλου πρόεδρον Ο.Φ.Α. Τὴν ἀκούραστον ταύτην μητέρα τῶν παιδιῶν μας, διὰ τὴν ἀμέριστον βοήθειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της, τόσον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἐπὶ μακρὸν βαρύτατα ἀσθενήσαντος προσφιλοῦς μου υἱοῦ Χρήστου Κριτσιδήμα, ἐτῶν 21, φοιτητοῦ Ἰατρικῆς, τὸν ὁποῖον παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς ἐπιστήμης Ἑλληνικῆς καὶ ξένης, ἀδοκήτως ἐχάσαμεν, ὅσον καὶ διὰ τὴν συμπαράστασίν της καὶ παρηγορίαν εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας.

Σεβαστή μου Κυρία, δεχθῆτε τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τῶν πονεμένων γονέων

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Π. ΚΑΤΣΙΔΗΜΑΣ

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κωνσταντῖνον Ρήγαν, ἀστυφύλακα. Ἡ ἐργασία σας «Μαμμωνᾶς» ἐλήφθη. Ἐνῷ διαθέτετε ἱκανότητες, κινεῖσθε μέσα σὲ τυποποιημένα πλαίσια ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς πολλὰ σημεῖα τοποθετεῖτε τὸ θέμα ἐπὶ ἐσφαλμένων βάσεων. Δοκιμᾶστε πάλι μὲ μιὰ καινούργια ἐργασία κατάλληλη γιὰ δημοσίευσι. Ὁπωσδήποτε σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν συνεργασίαν σας.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.